

Europeiska unionens officiella tidning

L 326

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

8 december 2011

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1228/2011 av den 16 november 2011 om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet 17
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1229/2011 av den 16 november 2011 om upphävande av vissa obsoleta radsakter på området den gemensamma jordbrukspolitikens 18
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1230/2011 av den 16 november 2011 om upphävande av vissa obsoleta radsrättsakter på området den gemensamma handelspolitiken 21
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1231/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 vad gäller frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikens 24
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1232/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden 26

Pris: 7 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG 45

DIREKTIV

- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/89/EU av den 16 november 2011 om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG vad gäller extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat ⁽¹⁾ 113

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1227/2011

av den 25 oktober 2011

om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det är viktigt att konsumenterna och andra marknadsaktörer har förtroende för el- och gasmarknadernas integritet, och att de priser som sätts på grossistmarknaderna för energi återspeglar en sund och konkurrenskraftig växelverkan mellan tillgång och efterfrågan och att ingen vinning kan göras med hjälp av marknadsmissbruk.
- (2) Målet med ökad integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi bör vara att främja öppen och rättvis konkurrens på grossistmarknaderna för energi till förmån för slutkonsumenterna av energi.

(3) I sina rekommendationer bekräftade europeiska värdepapperstillsynskommittén och europeiska gruppen av tillsynsmyndigheter för el och gas att den befintliga lagstiftningsens tillämpningsområde inte räcker till för att åtgärda bristande integritet på marknaderna för el och gas, och de rekommenderade att kommissionen skulle överväga att ta fram ett lämpligt regelverk som är anpassat för energisektorn och som förhindrar marknadsmissbruk samt beaktar sektorsspecifika förhållanden som inte omfattas av andra direktiv och förordningar.

(4) Unionens grossistmarknader för energi blir allt mer sammanlänkade med varandra. Marknadsmissbruk i en medlemsstat påverkar ofta såväl priserna på grossistmarknaderna för el och gas över de nationella gränserna som slutpriserna för konsumenterna och mikroföretag. Därför kan det inte vara enbart de enskilda medlemsstaternas angelägenhet att garantera marknadernas integritet. Slutförandet av en fullt fungerande, sammankopplad och integrerad inre energimarknad förutsätter en stark och gränsöverskridande marknadsövervakning.

(5) Grossistmarknaderna för energi omfattar både produktmarknaderna och derivatmarknader, som är av stor betydelse för både energimarknaden och finansmarknaden, och prissättningen inom den ena sektorn påverkar prissättningen inom den andra. Detta omfattar bland annat reglerade marknader, multilaterala handelsplattformar, OTC ("over the counter")-transaktioner och bilaterala avtal direkt eller genom mäklare.

(6) Fram till i dag har övervakningen av energimarknaderna utförts av medlemsstaterna och enskilt för varje sektor. Beroende på de allmänna marknadsreglerna och tillsynssituationen kan detta leda till att viss handelsverksamhet omfattas av flera olika jurisdiktioner och att övervakningen utförs av flera olika myndigheter, eventuellt även i olika medlemsstater. Det kan leda till en brist på tydlighet om vem som egentligen bär ansvaret och även till en situation där det inte förekommer någon övervakning alls.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 108.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2011.

- (7) Agerande som undergräver energimarknadens integritet är i dag inte strängt förbjudet på några av de viktigaste energimarknaderna. För att skydda slutkonsumenterna och garantera överkomliga energipriser för EU-medborgarna är det mycket viktigt att förbjuda sådant agerande.
- (8) På grossistmarknaderna för energi drivs såväl handel med derivat, som sker antingen fysiskt eller finansiellt, som handel med produkter. Det är därför viktigt att samma definitioner på insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan, vilka utgör marknadsmissbruk, tillämpas på både produktmarknaderna och derivatmarknaderna. Denna förordning bör i princip tillämpas på alla transaktioner som utförs men bör samtidigt ta hänsyn till särdragen för grossistmarknaderna för energi.
- (9) Detaljhandelsavtal om el- eller naturgasleverans till slutkonsumenter är inte mottagliga för otillbörlig marknads­påverkan på samma sätt som grossistavtal, som lätt kan köpas och säljas. Användningsbeslut från de största energianvändarna kan trots detta påverka priserna på grossistmarknaderna för energi, med effekter över nationsgränserna. Avtalen om leverans till sådana stora användare kan lämpligen ses som ett led i att säkerställa integriteten på grossistmarknaderna för energi.
- (10) Kommissionen bör, med hänsyn tagen till resultaten från den undersökning som anges i kommissionens meddelande av den 21 december 2010 "Mot ett bättre regelverk för marknadstillsyn för EU:s utsläppshandelssystem", överväga att inom en rimlig tidsram lägga fram ett förslag till lagstiftning för att åtgärda de öppenhets-, integritets- och övervakningsbrister som konstaterats i fråga om den europeiska koldioxidmarknaden.
- (11) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 714/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till nät för gränsöverskridande elhandel ⁽¹⁾, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2009 av den 13 juli 2009 om villkor för tillträde till naturgasöverföringsnäten ⁽²⁾ fastställer att lika tillgång till information om systemets fysiska status och effektivitet är nödvändigt så att alla marknadsaktörer har möjlighet att bedöma den övergripande situationen när det gäller tillgång och efterfrågan och att identifiera orsakerna till prisrörligheten på grossistmarknaden.
- (12) Det bör vara klart förbjudet att använda eller försöka använda insiderinformation till att bedriva handel antingen för egen räkning eller för tredje parts räkning. Användning av insiderinformation kan även utgöras av handel med grossistenergi­produkter av personer som vet, eller borde veta, att den information de förfogar över är insiderinformation. Information om marknadsaktörens egna planer och strategier för handel bör inte betraktas som insiderinformation. Information som måste offentliggöras i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar, kan, om det rör sig om priskänslig information, ligga till grund för marknadsaktörens beslut att utföra transaktioner som rör grossistenergi­produkter och skulle därför kunna betraktas som insiderinformation till dess att den offentliggjorts.
- (13) Med otillbörlig marknads­påverkan på grossistmarknaderna för energi avses agerande av personer vilket på ett konstlat sätt påverkar priserna att ligga på en nivå som inte motiveras av marknadskrafterna för tillgång och efterfrågan, inklusive den faktiska tillgången och kostnaderna för produktion, lagring och transportkapacitet samt efterfrågan. Otillbörlig marknads­påverkan omfattar utförande och återkallande av falska order; spridning av falsk eller vilseledande information eller falska och vilseledande rykten genom medierna, inklusive internet, eller på andra sätt; avsiktligt ge företag som ger prisbedömningar eller marknadsrapporter falsk information för att vilseleda de marknadsaktörer som agerar på grundval av dessa prisbedömningar eller marknadsrapporter; och avsiktligt ge sken av att tillgången på produktionskapacitet för el eller naturgas eller tillgången på överföringskapacitet är en annan än den kapacitet som verkligen är tekniskt tillgänglig, om sådan information påverkar eller sannolikt kommer att påverka grossistenergi­produkternas pris. Otillbörlig marknads­påverkan och dess effekter kan ske över gränserna, mellan el- och gasmarknaderna och över finansmarknaderna och produktmarknaderna, inklusive marknaderna för utsläppsrättigheter.
- (14) Exempel på otillbörlig marknads­påverkan inkluderar att en person, eller flera personer gemensamt, försöker säkra en avgörande position avseende tillgång eller efterfrågan på en grossistenergi­produkt som har eller skulle kunna ha effekten att priserna fastställs direkt eller indirekt eller att andra orättvisa handelsvillkor uppstår; och erbjudande, köp eller försäljning av grossistenergi­produkter med avsikt, intention eller effekt att marknadsaktörer som agerar på grundval av referenspriser vilseleds. Godtagen marknadspraxis, såsom den som tillämpas på området för finansiella tjänster och för närvarande regleras av artikel 1.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknads­påverkan (marknadsmissbruk) ⁽³⁾, och som kan komma att anpassas om detta direktiv ändras skulle dock kunna vara ett legitimt sätt för marknadsaktörer att säkra ett gynnsamt pris för en grossistenergi­produkt.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 96, 12.4.2003, s. 16.

- (15) Om journalister i sin yrkesutövning röjer insiderinformation om en grossistenergiprodukt bör detta bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på deras yrke och bestämmelserna om tryckfrihet, såvida inte dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga eller om röjandet görs i avsikt att vilseleda marknaden angående tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.
- (16) I takt med att finansmarknaderna utvecklas kommer begreppet marknadsmissbruk i samband med dessa marknader att anpassas. För att den flexibilitet som krävs för att snabbt reagera på denna utveckling ska kunna säkerställas bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på den tekniska uppdateringen av definitionerna av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan för att säkerställa konsekvens med annan relevant unionslagstiftning inom områdena finansiella tjänster och energi. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (17) Effektiv marknadsövervakning på EU-nivå är nödvändig för att marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ska kunna upptäckas och förhindras. Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (byrån), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 713/2009⁽¹⁾, är bäst lämpad att utföra övervakningen eftersom den har både översikt över el- och gasmarknaderna på EU-nivå samt de nödvändiga sakkunskaperna om hur Europas marknader och system för el och gas fungerar. De nationella tillsynsmyndigheterna, som har omfattande kunskaper om utvecklingen på marknaderna i deras medlemsstater, bör ha en viktig roll i att garantera en effektiv marknadsövervakning på nationell nivå. För att åstadkomma en effektiv övervakning av och öppenhet på energimarknaden krävs det därför ett nära samarbete och samordning mellan byrån och de nationella myndigheterna. Byråns uppgiftsinsamling påverkar inte nationella myndigheters rätt att samla in ytterligare uppgifter för nationella ändamål.
- (18) En effektiv marknadsövervakning förutsätter att byrån regelbundet och i god tid har tillgång till transaktionsuppgifter, liksom tillgång till strukturella uppgifter om anläggningars kapacitet och användning för produktion, lagring, förbrukning eller överföring av el eller naturgas. Därför bör marknadsaktörer, däribland systemansvariga för överföringssystem, leverantörer, handlare, producenter, mäklare och stora användare, som handlar med grossistenergiprodukter förse byrån med dessa uppgifter. Byrån får å sin sida upprätta starka förbindelser med stora organiserade marknadsplatser.
- (19) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av bestämmelserna om insamling av uppgifter bör kommissionen ges genomförandebefogenheter. Kommissionen bör utöva dessa befogenheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁽²⁾. Rapporteringskraven bör begränsas till ett minimum och inte ge upphov till onödiga kostnader eller administrativa bördor för marknadsaktörerna. De enhetliga bestämmelserna för informationsrapportering bör därför i förväg genomgå en kostnads-nyttanalys, bör undvika dubbel rapportering och bör ta hänsyn till rapporteringsramar som utarbetas i samband med annan relevant lagstiftning. Vidare bör den nödvändiga informationen eller en del av den inhämtas från andra personer och befintliga källor om så är möjligt. När en marknadsaktör, en tredje part som agerar på marknadsaktörens vägnar, ett system för rapportering av handel, en organiserad marknad, ett ordermatchningssystem eller en annan person som yrkesmässigt utför transaktioner har uppfyllt sina rapporteringskrav till en behörig myndighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella tjänster⁽³⁾ eller tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister, bör dennes rapporteringskrav även anses vara uppfyllda enligt denna förordning, men endast i den utsträckning som all information som krävs enligt denna förordning har rapporterats.
- (20) Det är viktigt att kommissionen och byrån har ett nära samarbete vid genomförandet av denna förordning och på ett lämpligt sätt samråder med de europeiska nätverken av systemansvariga för överföringssystem för el och gas samt med Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽⁴⁾, med nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter och andra myndigheter i medlemsstaterna såsom nationella konkurrensmyndigheter och med intressenter såsom organiserade marknadsplatser (t.ex. energibörser) och andra marknadsaktörer.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (21) Ett europeiskt register för marknadsaktörer, vilket bygger på nationella register, bör införas för att förbättra öppenheten och integriteten på grossistmarknaderna för energi. Ett år efter införandet av detta register bör kommissionen i samarbete med byrån, i enlighet med de rapporter som byrån lämnar till kommissionen, och med de nationella tillsynsmyndigheterna utvärdera hur detta europeiska register för marknadsaktörer har fungerat och hur ändamålsenligt det har varit. Om det på grundval av denna utvärdering anses lämpligt bör kommissionen överväga att lägga fram fler instrument för att förbättra öppenheten och integriteten på grossistenergiområdena och säkra lika villkor för marknadsaktörerna på unionsnivå.
- (22) I syfte att underlätta effektiv övervakning av alla aspekter av handeln med grossistenergi produkter bör byrån inrätta mekanismer som ger andra berörda myndigheter tillgång till de uppgifter som den samlar in om transaktioner på grossistmarknaderna för energi, i synnerhet Esmas, nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter och andra berörda myndigheter.
- (23) Byrån bör se till att de uppgifter den samlar in är skyddade, förhindra obehörig åtkomst till uppgifterna samt fastställa rutiner för att se till att uppgifterna inte missbrukas av personer med behörig åtkomst till dem. Byrån bör även förvissa sig om att de myndigheter som har tillgång till byråns uppgifter håller en lika hög säkerhetsnivå och är ålagda vederbörlig tystnadsplikt. Driftsäkerheten i de IT-system som används för att bearbeta och överföra dessa uppgifter måste därför också garanteras. För att inrätta ett IT-system som garanterar högsta möjliga datasäkerhet bör byrån uppmanas till ett nära samarbete med Europeiska byrån för nät- och informations-säkerhet (Enisa). Dessa regler bör också gälla andra myndigheter som har rätt att tillgå uppgifterna vid tillämpningen av denna förordning.
- (24) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheter och iakttar de principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, som det hänvisas till i artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen och i medlemsstaternas konstitutionella traditioner och bör tillämpas i enlighet med rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet som erkänns i artikel 11 i stadgan.
- (25) Om uppgifterna inte, eller inte längre, är känsliga från kommersiell synpunkt eller säkerhetssynpunkt bör byrån göra uppgifterna tillgängliga för marknadsaktörer och för offentligheten i syfte att bidra till förbättrade kunskaper om marknaden. En sådan öppenhet kommer att bidra till att skapa förtroende för marknaden och främja kunskaper om hur grossistmarknaderna för energi fungerar. Byrån bör fastställa och göra offentligt tillgängliga bestämmelser om hur den ska tillgängliggöra dessa uppgifter på ett rättvist och öppet sätt.
- (26) De nationella tillsynsmyndigheterna bör ha ansvaret för att denna förordning verkställs i medlemsstaterna. Därför bör de nationella tillsynsmyndigheterna ha de utredningsbefogenheter som de behöver för att effektivt kunna utföra sina uppgifter. Dessa befogenheter bör utövas i överensstämmelse med nationell lagstiftning och får underställas vederbörlig tillsyn.
- (27) Byrån bör se till att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt i hela unionen, i överensstämmelse med tillämpningen av direktiv 2003/6/EG. I detta syfte bör byrån offentliggöra icke bindande vägledning om tillämpning av de definitioner som fastställs i denna förordning, där så är lämpligt. Denna vägledning bör bland annat ta upp frågan om godtagarna marknadspraxis. Eftersom marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ofta påverkar fler än en medlemsstat bör byrån dessutom ha en viktig roll i att se till att utredningarna genomförs på ett effektivt och enhetligt sätt. För att kunna göra detta bör byrån ha möjlighet att begära samarbete och samordna utredningsgrupper som består av representanter för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna och, där detta är lämpligt, av andra myndigheter, inklusive nationella konkurrensmyndigheter.
- (28) Byrån bör få lämpliga finansiella resurser och personalresurser för att på ett adekvat sätt utföra de ytterligare uppgifter som tilldelas den enligt denna förordning. I detta syfte bör det förfarande för fastställande, genomförande och kontroll över dess budget som anges i artiklarna 23 och 24 i förordning (EG) nr 713/2009 ta vederbörlig hänsyn till dessa uppgifter. Budgetmyndigheten bör säkerställa att bästa effektivitetsstandard uppnås.
- (29) De nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och, där så är lämpligt, de nationella konkurrensmyndigheterna bör samarbeta i syfte att garantera att enhetliga åtgärder vidtas mot marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi, vilka omfattar både produktmarknaderna och derivatmarknaderna. Detta samarbete bör inbegripa ömsesidigt utbyte av information om misstankar att handlingar som sannolikt strider mot denna förordning, direktiv 2003/6/EG eller konkurrenslagstiftningen utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi. Samarbetet bör dessutom bidra till ett enhetligt och konsekvent tillvägagångssätt vid utredningar och rättsliga förfaranden.

- (30) Det är viktigt att tystnadsplikt gäller för dem som tar emot konfidentiell information i enlighet med denna förordning. Byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och de nationella konkurrensmyndigheterna bör garantera sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som de tar emot.
- (31) Det är viktigt att sanktionerna för överträdelse av denna förordning är proportionerliga, effektiva och avskräckande och återspeglar överträdelsernas allvarlighetsgrad, den skada som åsamkats konsumenterna och de vinster som aktörerna hade kunnat uppnå genom att handla med insiderinformationen eller genom den otilbörliga marknadspåverkan. Sanktionerna bör tillämpas enligt nationell lagstiftning. Med tanke på hur handel med el- och naturgasderivat och handel med konkret el och naturgas växelverkar bör sanktionerna för överträdelse av denna förordning motsvara de sanktioner som medlemsstaterna antog i och med genomförandet av direktiv 2003/6/EG. Med hänsyn till samrådet om kommissionens meddelande av den 12 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn bör kommissionen överväga att inom en rimlig tidsram lägga fram förslag för att harmonisera minimistandarderna för sanktionssystemen i medlemsstaterna. Denna förordning påverkar varken nationella regler om bevisvärde eller den skyldighet som nationella tillsynsmyndigheter och domstolar i medlemsstaterna har att fastställa sakförhållanden i ett fall, förutsatt att sådana regler och skyldigheter är förenliga med unionsrättens allmänna principer.
- (32) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att inrätta ett harmoniserat regelverk som garanterar integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte, tillämpningsområde och förhållande till annan unionslagstiftning

1. I denna förordning fastställs bestämmelser som förbjuder marknadsmissbruk som påverkar grossistmarknaderna för energi, och som är förenliga med bestämmelserna för finansmarknaderna och med att grossistmarknaderna för energi ska fungera väl, samtidigt som hänsyn tas till särdragen hos dessa marknader. I denna förordning fastställs även att grossistmarknaderna för energi ska övervakas av byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter ("byrån"), i nära samarbete med de

nationella tillsynsmyndigheterna och med hänsyn tagen till växelverkan mellan systemet för handel med utsläppsrätter och grossistmarknaderna för energi.

2. Denna förordning omfattar handel med grossistenergiprodukter. Artiklarna 3 och 5 i denna förordning ska inte tillämpas på grossistenergiprodukter som utgörs av finansiella instrument, och som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av direktiven 2003/6/EG och 2004/39/EG eller bestämmelserna i EU:s konkurrenslagstiftning på den praxis som denna förordning avser.

3. Byrån, nationella tillsynsmyndigheter, Esma, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter och, där så är lämpligt, nationella konkurrensmyndigheter ska samarbeta i syfte att garantera att enhetliga åtgärder vidtas, och att de tillämpliga reglerna verkställs när åtgärderna rör ett eller flera finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG, och även när åtgärderna rör en eller flera grossistenergiprodukter som omfattas av artiklarna 3, 4 och 5 i denna förordning.

4. Byråns styrelse ska se till att byrån utför de uppgifter den tilldelas i enlighet med denna förordning och i överensstämmelse med denna förordning och förordning (EG) nr 713/2009.

5. Direktören för byrån ska samråda med byråns tillsynsnämnd om alla aspekter för genomförandet av denna förordning och ta vederbörlig hänsyn till dess råd och yttranden.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *insiderinformation*: information av specifik natur som inte har offentliggjorts, som direkt eller indirekt rör en eller flera grossistenergiprodukter och som, om den skulle offentliggöras, sannolikt skulle ha en väsentlig påverkan på priserna för dessa grossistenergiprodukter.

Vid tillämpningen av denna definition avses med information

- a) den information som ska offentliggöras enligt förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar,
- b) information om anläggningarnas kapacitet och användning för produktion, lagring, förbrukning eller överföring av el eller naturgas eller om LNG-anläggningars kapacitet och användning, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp,

- c) information som måste offentliggöras enligt lagar eller andra författningar på EU-nivå eller på nationell nivå, marknadsregler, avtal eller praxis på den berörda grossistmarknaden för energi, i den mån som denna information sannolikt skulle få en stor inverkan på priserna på grossistenergiprodukter och
- d) annan information som en förnuftigt agerande marknadsaktör sannolikt skulle använda som en del av grunden för sitt beslut om att utföra en transaktion som rör, eller utfärda en handelsorder om, en grossistenergiprodukt.

Informationen anses vara av specifik natur om den anger en rad omständigheter som föreligger eller rimligen kan förväntas uppkomma eller en händelse som har inträffat eller rimligen kan förväntas inträffa och om den är specifik nog för att man ska kunna dra en slutsats om den möjliga effekten av denna rad omständigheter eller denna händelse på priserna på grossistenergiprodukter.

2. otillbörlig marknadspåverkan:

- a) utförande av en transaktion eller en handelsorder för grossistenergiprodukter,
- i) som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på grossistenergiprodukter,
- ii) som genom en persons agerande eller fleras samarbete låser fast priset eller försöker låsa fast priset på en eller flera grossistenergiprodukter vid en konstlad nivå, utom i de fall då personen som utförde transaktionen eller handelsordern kan visa att hans skäl att utföra densamma är legitima och att transaktionen eller ordern stämmer överens med godtagen marknadspraxis på den berörda grossistmarknaden för energi, eller
- iii) där falska förespeglningar, försök till eller andra slag av vilseledande eller manipulationer utnyttjas, vilka ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter

eller

- b) spridning av information genom medierna, inklusive internet eller på annat sätt, som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter, även sprid-

ning av rykten och falska eller vilseledande nyheter, om personen som sprid informationen insåg eller borde ha insett att den var falsk eller vilseledande.

När informationen sprids i journalistiskt eller konstnärligt syfte ska spridning av sådan information bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på tryckfriheten och yttrandefriheten i andra medier, såvida inte

- i) dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga, eller
- ii) informationen röjs eller sprids för att vilseleda marknaden angående tillgång, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.

3. försök till otillbörlig marknadspåverkan:

- a) utförande av en transaktion eller utfärdande av en handelsorder eller vidtagande av någon annan åtgärd som rör en grossistenergiprodukt i syfte att
- i) ge falska eller vilseledande signaler om tillgång, efterfrågan eller pris på grossistenergiprodukter, eller
- ii) låsa fast priset på en eller flera grossistenergiprodukter vid en konstlad nivå, utom i de fall då personen som utförde transaktionen eller utfärdade handelsordern kan visa legitima skäl till detta och att transaktionen eller ordern stämmer överens med godtagen marknadspraxis på den berörda grossistmarknaden för energi, eller
- iii) utnyttja falska förespeglningar eller andra slag av vilseledande eller manipulationer, vilka ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter

eller

- b) spridning genom medierna, inklusive internet, eller på annat sätt av information som ger eller kan förväntas ge falska eller vilseledande signaler om tillgången, efterfrågan eller priset på grossistenergiprodukter.

4. grossistenergiprodukter: följande avtal och derivat, oavsett var och hur de handlas:

- a) avtal som rör försörjning av el eller naturgas om leverans sker i unionen,

- b) derivat som rör el eller naturgas som produceras, handlas eller levereras i unionen,
- c) avtal som rör transport av el eller naturgas i unionen,
- d) derivat som rör transport av el eller naturgas i unionen.

Avtal som rör försörjning och distribution av el eller naturgas som ska användas av slutkonsumenterna utgör inte grossistenergi produkter. Avtal om leverans och distribution av el eller naturgas till slutkonsumenter med en förbrukningskapacitet som är större än den gräns som anges i punkt 5 andra stycket ska emellertid behandlas som grossistenergi produkter.

5. *förbrukningskapaciteten*: förbrukningen hos en slutkund av antingen el eller naturgas som använder den produktionskapaciteten fullt ut. Den omfattar all förbrukning av den kunden som en enda ekonomisk enhet, i den mån som förbrukningen sker på marknader med sammanhängande grossistpriser.

Vid tillämpningen av denna definition ska förbrukningen vid separata anläggningar under kontroll av en enda ekonomisk enhet med en förbrukningskapacitet på mindre än 600 GWh per år inte beaktas i den mån som dessa anläggningar inte utövar ett gemensamt inflytande på grossistenergimarknadspriserna eftersom de befinner sig inom olika geografiska marknader.

6. *grossistmarknad för energi*: en marknad i unionen där det bedrivs handel med grossistenergi produkter.
7. *marknadsaktör*: en person, däribland systemansvariga för överföringssystem, som utför en transaktion, inklusive utfärdande av en handelsorder, på en eller flera grossistmarknader för energi.
8. *person*: varje fysisk eller juridisk person.
9. *behörig finansmyndighet*: en behörig myndighet som har utsetts i enlighet med förfarandet i artikel 11 i direktiv 2003/6/EG.
10. *nationell tillsynsmyndighet*: en nationell tillsynsmyndighet som har utsetts i enlighet med artikel 35.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ⁽¹⁾, eller artikel 39.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas ⁽²⁾.
11. *systemansvarig för överföringssystemet*: den betydelse som fastställs i artikel 2.4 i direktiv 2009/72/EG och artikel 2.4 i direktiv 2009/73/EG.

12. *moderbolag*: ett moderbolag i den betydelse som fastställs i artiklarna 1 och 2 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning ⁽³⁾.
13. *anknutet företag*: antingen ett dotterföretag eller ett företag i vilket ägarintresse innehas, eller ett företag knutet till ett annat företag i den betydelse som fastställs i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG.
14. *distribution av naturgas*: den betydelse som fastställs i artikel 2.5 i direktiv 2009/73/EG.
15. *distribution av el*: den betydelse som fastställs i artikel 2.5 i direktiv 2009/72/EG.

Artikel 3

Förbud mot insiderhandel

1. Personer som förfogar över insiderinformation om en grossistenergi produkt är förbjudna att
- a) utnyttja denna för att förvärva eller avyttra, eller försöka förvärva eller avyttra, grossistenergi produkter som omfattas av denna information, för egen eller annans räkning, direkt eller indirekt,
 - b) röja sådan insiderinformation till annan person, utom i fall då röjandet sker som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden,
 - c) på grundval av sådan insiderinformation föreslå eller förmå någon annan person att förvärva eller avyttra grossistenergi produkter som omfattas av informationen.
2. Förbudet i punkt 1 omfattar följande personer som förfogar över insiderinformation om en grossistenergi produkt:
- a) Personer i ett företags administrations-, lednings- eller kontrollorgan.
 - b) Personer som innehar aktier i ett företag.
 - c) Personer som har tillgång till informationen i sin anställning, i sin verksamhet eller under sina åligganden.
 - d) Personer som har fått tillgång till informationen genom brottslig verksamhet.
 - e) Personer som vet, eller borde veta, att informationen är insiderinformation.

⁽¹⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 211, 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

3. Punkt 1 a och c i den här artikeln ska inte tillämpas på systemansvariga för överföringssystem när dessa köper el eller naturgas i syfte att säkerställa säker drift av systemet, utifrån sin skyldighet enligt artikel 12 d och e i direktiv 2009/72/EG, eller artikel 13.1 a och c i direktiv 2009/73/EG.

4. Denna artikel ska inte tillämpas på

- a) transaktioner som utförs för att uppfylla ett åtagande att förvärva eller avyttra grossistenergi produkter, när detta åtagande följer av ett avtal som ingåtts eller en handelsorder som utfärdats innan personen i fråga kom att förfoga över insiderinformationen,
- b) transaktioner som utförts av el- och naturgasproducenter, operatörer av naturgaslagringsanläggningar eller operatörer av LNG-importanläggningar med det enda syftet att täcka omedelbara fysiska förluster till följd av oplanerade avbrott, när underlåtenhet att göra detta skulle resultera i att marknadsaktören inte skulle kunna uppfylla sina avtalsskyldigheter eller när detta görs i överenskommelse med berörda systemansvariga för överföringssystem i syfte att säkerställa trygg och säker drift av systemet; i denna situation ska den relevanta informationen rörande transaktionerna rapporteras till byrån och den nationella tillsynsmyndigheten. Denna rapporteringsskyldighet påverkar inte tillämpningen av skyldigheten i artikel 4.1.
- c) marknadsaktörer som agerar i enlighet med nationella bestämmelser för krisituationer när nationella myndigheter har ingripit för att trygga försörjningen av el eller naturgas och marknadsmekanismer har upphävts i en medlemsstat eller i delar av en medlemsstat. I detta fall ska myndigheten med ansvar för krisplaneringen säkerställa offentliggörande i enlighet med artikel 4.

5. När personen som förfogar över insiderinformationen om en grossistenergi produkt är en juridisk person, gäller förbudet som avses i punkt 1 också de fysiska personer som deltar i beslutet att genomföra transaktionen för den juridiska personens räkning.

6. När informationen sprids i journalistiskt eller konstnärligt syfte ska sådan spridning av information bedömas med hänsyn till regler som är tillämpliga på tryckfriheten och yttrandefriheten i andra medier, såvida inte

- a) dessa personer direkt eller indirekt uppnår en fördel eller vinning genom att sprida informationen i fråga, eller
- b) informationen röjs eller sprids för att vilseleda marknaden angående tillgång, efterfrågan eller priset på grossistenergi produkter.

Artikel 4

Skyldighet att offentliggöra insiderinformation

1. Marknadsaktörerna ska i god tid och effektivt offentliggöra insiderinformation som de har om verksamheten eller anläggningarna som den berörda marknadsaktören, eller moderbolaget eller anknutet företag, äger eller kontrollerar eller för vilken den marknadsaktören eller det företaget har driftsansvar, antingen fullständigt eller delvis. Offentliggörandet ska innehålla uppgifter om anläggningarnas kapacitet och användning att producera, lagra, förbruka eller överföra el eller naturgas eller om LNG-anläggningarnas kapacitet och användning, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp.

2. En marknadsaktör får på eget ansvar undantagsvis skjuta upp offentliggörandet av insiderinformationen, i syfte att inte skada sina egna legitima intressen, under förutsättning att det inte är sannolikt att den uteblivna informationen vilseleder allmänheten, samt att marknadsaktören kan säkerställa att informationen förblir konfidentiell och att han inte fattar beslut om handel med grossistenergi produkter grundat på informationen. I ett sådant fall ska marknadsaktören utan dröjsmål överlämna den informationen tillsammans med en motivering till varför offentliggörandet dröjt, till byrån och till den berörda nationella tillsynsmyndigheten enligt artikel 8.5.

3. När en marknadsaktör eller en person anställd av marknadsaktören eller som agerar på marknadsaktörens vägnar avslöjar insiderinformation om en grossistenergi produkt som ett normalt led i fullgörande av tjänst, verksamhet eller åligganden i enlighet med artikel 3.1 b, ska den marknadsaktören eller personen se till att denna information offentliggörs samtidigt, fullständigt och effektivt. Om avslöjandet är oavsiktligt ska marknadsaktören se till att informationen offentliggörs fullständigt och effektivt så snart som möjligt efter det oavsiktliga avslöjandet. Denna punkt ska inte gälla om den person som mottar informationen är skyldig att inte röja denna, oberoende av om denna skyldighet grundar sig på lagar och andra författningar, bolagsordningar eller ett avtal.

4. Offentliggörande av insiderinformation, inbegripet i sammanställd form, i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009, eller av de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa förordningar, utgör samtidigt, fullständigt och effektivt offentliggörande.

5. När en systemansvarig för ett överföringssystem har beviljats ett undantag från skyldigheten att offentliggöra vissa uppgifter i enlighet med förordning (EG) nr 714/2009 eller förordning (EG) nr 715/2009 undantas den systemansvarige även från den skyldighet som fastställs i punkt 1 i denna artikel med avseende på dessa uppgifter.

6. Punkterna 1 och 2 påverkar inte marknadsaktörernas skyldigheter enligt direktiven 2009/72/EG och 2009/73/EG och förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009, inklusive de riktlinjer och nätföreskrifter som antas enligt dessa direktiv och förordningar, i synnerhet när det gäller vid vilken tidpunkt och på vilket sätt informationen ska offentliggöras.

7. Punkterna 1 och 2 åsidosätter inte marknadsaktörernas rätt att fördröja offentliggörande av känslig information om skydd av kritisk infrastruktur så som föreskrivs i artikel 2 d i rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna ⁽¹⁾, om den är sekretessbelagd i deras land.

Artikel 5

Förbud mot otillbörlig marknadspåverkan

Det är förbjudet att bedriva, eller försöka bedriva, otillbörlig marknadspåverkan på grossistmarknaderna för energi.

Artikel 6

Teknisk uppdatering av definitionerna av insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 20 för att

a) anpassa definitionerna i artiklarna 2.1, 2.2, 2.3 och 2.5 i syfte att säkerställa överensstämmelse med annan relevant unionslagstiftning inom områdena finansiella tjänster och energi, och

b) uppdatera dessa definitioner enbart i syfte att ta hänsyn till den kommande utvecklingen på grossistmarknaderna för energi,

2. De delegerade akter som avses i punkt 1 ska minst beakta

a) de specifika förhållanden som råder på grossistmarknaderna för energi inklusive vad som är utmärkande för el- och gasmarknaderna och växelverkan mellan produktmarknaderna och derivatmarknaderna,

b) möjligheten till påverkan över gränserna, mellan el- och gasmarknader och över produktmarknaderna och derivatmarknaderna,

c) den faktiska eller planerade produktionens eventuella inverkan på priserna, förbrukningen, användningen av överföringssystem samt lagringskapaciteten på grossistmarknaderna för energi, och

d) de nätföreskrifter och ramriktlinjer som har antagits i enlighet med förordningarna (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009.

Artikel 7

Marknadsövervakning

1. Byrån ska övervaka handeln med grossistenergiprodukter i syfte att försöka upptäcka och förhindra handel som bedrivs utifrån insiderinformation och otillbörlig marknadspåverkan. Den ska samla in uppgifter i syfte att analysera och övervaka grossistmarknaderna för energi som anges i artikel 8.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska samarbeta på regional nivå och med byrån om att utföra den övervakning av grossistmarknaderna för energi som avses i punkt 1. I detta syfte ska de nationella tillsynsmyndigheterna ha tillgång till den relevanta information som byrån innehar, som byrån har samlat in i enlighet med punkt 1 i denna artikel och som omfattas av bestämmelserna i artikel 10.2. Nationella tillsynsmyndigheter får också övervaka handeln med grossistenergiprodukter på nationell nivå.

Medlemsstaterna får fastställa att deras nationella konkurrensmyndighet eller ett marknadsövervakningsorgan som inrättats inom den myndigheten kan genomföra marknadsövervakning med den nationella tillsynsmyndigheten. När den genomför sådan marknadsövervakning ska den nationella konkurrensmyndigheten eller det nationella marknadsövervakningsorganet ha samma rättigheter och skyldigheter som den nationella tillsynsmyndigheten enligt första stycket i denna punkt, punkt 3 andra stycket andra meningen i den här artikeln, artikel 4.2 andra meningen, artikel 8.5 första meningen och artikel 16.

3. Byrån ska minst en gång årligen lägga fram en rapport till kommissionen om dess verksamhet som omfattas av denna förordning och offentliggöra denna rapport. I dessa rapporter ska byrån bedöma funktionen och öppenheten hos olika kategorier av marknadsplatser och sätt att bedriva handel och kan lämna rekommendationer till kommissionen i fråga om bestämmelser, normer och förfaranden på marknaden som kan förbättra marknadsintegriteten och funktionen hos den inre marknaden. Byrån får även utvärdera huruvida eventuella minimikrav för organiserade marknadsplatser skulle kunna bidra till förbättrad öppenhet på marknaden. Rapporterna kan kombineras med den rapport som avses i artikel 11.2 i förordning (EG) nr 713/2009.

Byrån kan ge rekommendationer till kommissionen som rör transaktionsregistren, inklusive handelsorder, om den anser det är nödvändigt för att kunna övervaka grossistmarknaderna för energi på ett effektivt sätt. Innan byrån ger dessa rekommendationer ska den samråda med berörda parter, i synnerhet med nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter i medlemsstaterna, nationella konkurrensmyndigheter och Esmå.

Alla rekommendationer bör göras tillgängliga för Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt offentliggöras.

⁽¹⁾ EUT L 345, 23.12.2008, s. 75.

Artikel 8

Insamling av uppgifter

1. Marknadsaktörer, eller en person eller en myndighet som förtecknas i punkt 4 b–f och som agerar på deras vägnar ska ge byrån ett register över transaktioner som rör grossistmarknaderna för energi, inklusive handelsorder. De uppgifter som ska rapporteras ska innehålla en exakt identifiering av köpta och sålda grossistenergiprodukter, överenskommet pris och överenskommen kvantitet, datum och tidpunkt för verkställande, transaktionsparterna och transaktionens mottagare samt annan relevant information. Det övergripande ansvaret ligger hos marknadsaktörerna, men så snart de begärda uppgifterna tas emot från en person eller en myndighet som förtecknas i punkt 4 b–f, ska rapporteringskravet på den berörda marknadsaktören anses vara uppfyllt.

2. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter

- a) utarbeta en lista över avtal och derivat, däribland handelsorder, vilka ska rapporteras i enlighet med punkt 1 och om lämpliga de minimi-gränser för rapportering om transaktioner där så är lämpligt,
- b) anta enhetliga regler om rapportering av uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med punkt 1,
- c) fastställa vid vilken tidpunkt och i vilken form dessa uppgifter ska rapporteras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. De ska ta hänsyn till befintliga rapporteringssystem.

3. De personer som avses i punkt 4 a–d som har rapporterat transaktioner i enlighet med direktiv 2004/39/EG, eller tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister ska inte åläggas dubbla rapporteringskrav angående dessa transaktioner.

Utan att det påverkar första stycket i den här punkten kan de genomförandeakter som avses i punkt 2 göra det möjligt för organiserade marknader och system för ordermatchning eller rapportering av handel att förse byrån med dokumentation om grossisttransaktioner avseende energi.

4. I punkt 1 ska information lämnas av

- a) marknadsaktören,
- b) tredje part som agerar på marknadsaktörens vägnar,
- c) ett system för rapportering av handel,

- d) en organiserad marknad, ett ordermatchningssystem eller en annan person som yrkesmässigt utför transaktioner,
- e) ett transaktionsregister som har registrerats eller godkänts i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister eller
- f) en behörig myndighet som har tagit emot dessa uppgifter i enlighet med artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG eller Esma när denna har mottagit dessa uppgifter i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister.

5. Marknadsaktörerna ska förse byrån och de nationella tillsynsmyndigheterna med uppgifter om kapaciteten hos och användningen av anläggningarna för att producera, lagra, förbruka eller överföra el eller naturgas eller om kapaciteten hos och användningen av LNG-anläggningar, däribland anläggningarnas planerade eller oplanerade driftstopp, så att handeln på grossistmarknaderna för energi kan övervakas. Rapporteringskraven för marknadsaktörer ska minimeras genom att de nödvändiga uppgifterna eller en del av dem när så är möjligt inhämtas från befintliga källor.

6. Kommissionen ska med hjälp av genomförandeakter

- a) anta enhetliga regler om rapporteringen av uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med punkt 5, och om lämpliga tak för denna rapportering, där så är lämpligt, och
- b) fastställa tidpunkten och formen för hur dessa uppgifter ska rapporteras.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 21.2. De ska ta hänsyn till befintliga rapporteringskrav enligt förordning (EG) nr 714/2009 och förordning (EG) nr 715/2009.

Artikel 9

Registrering av marknadsaktörer

1. Marknadsaktörer som ingår transaktioner som måste rapporteras till byrån i enlighet med artikel 8.1 ska registrera sig hos den nationella tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där de är etablerade eller bosatta, eller, om de inte är etablerade eller bosatta i unionen, i en medlemsstat där de är verksamma.

En marknadsaktör ska registrera sig bara hos en enda nationell tillsynsmyndighet. Medlemsstaterna ska inte kräva att en marknadsaktör som redan är registrerad i en annan medlemsstat ska registrera sig igen.

Registreringen av marknadsaktörer ska inte påverka skyldigheterna att följa tillämpliga handels- och balansregler.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska senast tre månader från det datum då kommissionen har antagit de genomförandeakter som föreskrivs i artikel 8.2 upprätta ett nationellt register över marknadsaktörer, vilket de ska uppdatera. Registret ska ge varje marknadsaktör en unik identifieringskod och ska innehålla tillräckliga uppgifter för att marknadsaktören ska kunna identifieras, däribland relevanta detaljer rörande dess momsregistreringsnummer (VAT-nummer), etableringsort, vilka personer som bär ansvar för verksamhets- och handelsbeslut, samt vem som i sista hand övervakar eller drar nytta av aktörens handelsverksamhet.

3. De nationella tillsynsmyndigheterna ska överlämna uppgifterna i sina nationella register till byrån i ett format som ska bestämmas av byrån. Byrån ska i samarbete med dessa myndigheter bestämma detta format och offentliggöra det senast den 29 juni 2012. Byrån ska på grundval av uppgifterna från de nationella tillsynsmyndigheterna upprätta ett europeiskt register över marknadsaktörer. De nationella tillsynsmyndigheterna och andra berörda myndigheter ska ha tillgång till det europeiska registret. Byrån får, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 17, besluta att offentliggöra det europeiska registret, eller utdrag ur det, under förutsättning att kommersiellt känslig information om enskilda marknadsaktörer inte röjs.

4. De marknadsaktörer som avses i punkt 1 i den här artikeln ska överlämna registreringsblanketten till de nationella tillsynsmyndigheterna innan de ingår en transaktion som måste rapporteras till byrån enligt artikel 8.1.

5. De marknadsaktörer som avses i punkt 1 ska skyndsamt till de nationella tillsynsmyndigheterna meddela eventuella ändringar i uppgifterna i registreringsblanketten.

Artikel 10

Utbyte av information mellan byrån och andra myndigheter

1. Byrån ska inrätta mekanismer i syfte att utbyta den information den tar emot enligt artiklarna 7.1 och 8 med nationella tillsynsmyndigheter, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter, Esma och andra berörda myndigheter. Före inrättandet av dessa mekanismer ska kommissionen samråda med dessa myndigheter.

2. Tillgång till de mekanismer som avses i punkt 1 ska byrån endast ge till myndigheter som har inrättat system som gör att byrån kan uppfylla kraven i artikel 12.1.

3. All relevant information om grossistenergiprodukter och derivat som hör samman med utsläppsrätter som har samlats in i transaktionsregister som har registrerats eller godkänts i enlighet med tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister ska göras tillgänglig för byrån.

Esma ska till byrån överlämna de rapporter om transaktioner som rör grossistenergiprodukter som den har tagit emot enligt artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG och enligt tillämplig unionslagstiftning om derivattransaktioner, centrala motparter och transaktionsregister. Behöriga myndigheter som tar emot rapporter om transaktioner som rör grossistenergiprodukter enligt artikel 25.3 i direktiv 2004/39/EG ska överlämna dessa rapporter till byrån.

Byrån och de myndigheter som är ansvariga för tillsynen över handel med utsläppsrätter eller derivat som hör samman med utsläppsrätter ska samarbeta med varandra och fastställa lämpliga mekanismer som ger byrån tillgång till transaktionsregistren för sådana utsläppsrätter och derivat när dessa myndigheter samlar in information om sådana transaktioner.

Artikel 11

Uppgiftsskydd

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vid sin behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ eller byråns skyldigheter, inom ramen för dess ansvarsområden, avseende dess behandling av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter⁽²⁾.

Artikel 12

Driftssäkerhet

1. Byrån ska säkerställa sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som mottas enligt artiklarna 4.2, 8 och 10. Byrån ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra att informationen i dess system missbrukas och att obehöriga får tillgång till informationen.

De nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, nationella konkurrensmyndigheter, Esma och andra relevanta myndigheter ska säkerställa sekretess, tillförlitlighet och skydd för de uppgifter som de mottar enligt artikel 4.2, artikel 7.2, artikel 8.5 eller artikel 10 och vidta åtgärder för att informationen inte ska missbrukas.

Byrån ska identifiera hot mot driftssäkerheten och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

2. Med förbehåll för artikel 17 kan byrån besluta om att offentliggöra en del av de uppgifter den besitter, under förutsättning att den inte avslöjar kommersiellt känsliga uppgifter om enskilda marknadsaktörer, enskilda transaktioner eller enskilda marknadsplatser och att det inte är möjligt att sluta sig till sådana uppgifter.

Byrån ska göra sin databas för handel utan kommersiellt känsliga uppgifter tillgänglig för forskningsändamål med förbehåll för sekretesskraven.

Uppgifter ska offentliggöras eller tillgängliggöras i syfte att förbättra öppenheten på grossistmarknaderna för energi och under förutsättning att de inte kan förväntas leda till snedvridning av konkurrensen på dessa energimarknader.

Byrån ska sprida uppgifterna på ett rättvist sätt i enlighet med transparenta regler som den ska upprätta och offentliggöra.

Artikel 13

Genomförande av förbuden mot marknadsmissbruk

1. De nationella tillsynsmyndigheterna ska se till att förbuden i artiklarna 3 och 5 och skyldigheterna i artikel 4 tillämpas.

Varje medlemsstat ska senast den 29 juni 2013 se till att deras nationella tillsynsmyndigheter har de utredningsbefogenheter och verkställandebefogenheter som de behöver för att utföra uppgiften. Befogenheterna ska utövas på ett proportionerligt sätt.

Dessa befogenheter får utövas

- a) direkt,
- b) i samarbete med andra myndigheter, eller
- c) efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

När så är lämpligt får den nationella tillsynsmyndigheten utöva sina utredningsbefogenheter i samarbete med organiserade marknader, ordermatchningssystem eller andra personer som yrkesmässigt utför transaktioner i enlighet med artikel 8.4 d.

2. De utredningsbefogenheter och verkställandebefogenheter som avses i punkt 1 ska begränsas till syftet med utredningen. De ska utövas i överensstämmelse med nationell lagstiftning och omfatta rätten att

- a) få tillgång till varje dokument i vilken form som helst och få en kopia på det,
- b) begära upplysningar av vem som helst, även av de personer som efter varandra verkar för att vidarebefordra order eller

utföra de berörda operationerna samt deras huvudmän, och, om nödvändigt, rätten att kalla en person eller en huvudman till förhör,

- c) utföra inspektioner på plats,
- d) begära befintliga register över tele- och datatrafik,
- e) begära att ett agerande som strider mot bestämmelser som fastställts i enlighet med denna förordning eller genomförandeakter som antagits på grundval av denna förordning upphör,
- f) begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad,
- g) begära att en domstol eller en behörig myndighet utfärdar tillfälligt förbud mot utövande av yrkesverksamhet.

Artikel 14

Rätt att överklaga

Medlemsstaterna ska se till att det på nationell nivå finns lämpliga mekanismer som ger den part som berörs av ett beslut av tillsynsmyndigheten rätt att överklaga beslutet till en instans som är oberoende av de inblandade parterna i ärendet och av alla förvaltningar.

Artikel 15

Skyldigheter för personer som yrkesmässigt utför transaktioner

Varje person som yrkesmässigt utför transaktioner som rör grossistenergiprodukter ska utan dröjsmål meddela den nationella tillsynsmyndigheten om personen har rimliga skäl att misstänka att en transaktion kan utgöra en överträdelse av artiklarna 3 eller 5.

Personer som yrkesmässigt utför transaktioner som rör grossistenergiprodukter ska inrätta och underhålla effektiva system och förfaranden för att identifiera överträdelser av artiklarna 3 eller 5.

Artikel 16

Samarbete på unionsnivå och på nationell nivå

1. Byrån ska sträva efter att se till att de nationella tillsynsmyndigheterna utför sina uppgifter enligt denna förordning på ett enhetligt och konsekvent sätt.

Byrån ska offentliggöra icke bindande vägledning om tillämpning av definitionerna i artikel 2, där så är lämpligt.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska samarbeta med byrån och med varandra, inbegripet på regional nivå, i syfte att utföra sina skyldigheter enligt denna förordning.

Nationella tillsynsmyndigheter, behöriga finansmyndigheter och den nationella konkurrensmyndigheten i en medlemsstat får upprätta lämpliga former av samarbete i syfte att säkerställa effektiva och ändamålsenliga utredningar och verkställanden och för att bidra till att utredningar, rättsliga förfaranden och verkställandet av denna förordning och relevant finans- och konkurrenslagstiftning sköts enhetligt och konsekvent.

2. De nationella tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrätta byrån så noggrant som möjligt om de har rimliga skäl att anta att handlingar som strider mot denna förordning utförs eller har utförts, antingen i den egna medlemsstaten eller i en annan medlemsstat.

En nationell tillsynsmyndighet kan, om den misstänker att handlingar utförs i en annan medlemsstat som påverkar en grossistmarknad för energi eller priset på grossistenergiprodukterna i den egna medlemsstaten, begära att byrån vidtar åtgärder i enlighet med punkt 4 i denna artikel och, om handlingarna påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i direktiv 2003/6/EG, i enlighet med punkt 3 i den här artikeln.

3. I syfte att garantera att enhetliga och konsekventa åtgärder vidtas mot marknadsmissbruk på grossistmarknaderna för energi ska

- a) de nationella tillsynsmyndigheterna underrätta den behöriga finansmyndigheten i deras medlemsstat och byrån om de har rimliga skäl att misstänka att handlingar utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi som utgör marknadsmissbruk enligt direktiv 2003/6/EG och som påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i det direktivet; i detta syfte får nationella tillsynsmyndigheter upprätta lämpliga former av samarbete med den behöriga finansmyndigheten i sin medlemsstat,
- b) byrån underrätta Esmå och den behöriga finansmyndigheten om den har rimliga skäl att anta att handlingar utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi som utgör marknadsmissbruk enligt direktiv 2003/6/EG och som påverkar finansiella instrument som omfattas av artikel 9 i det direktivet,
- c) den behöriga finansmyndigheten i en medlemsstat underrätta Esmå och byrån om den har rimliga skäl att anta att handlingar som bryter mot artiklarna 3 och 5 utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi i en annan medlemsstat,
- d) nationella tillsynsmyndigheter informera den nationella konkurrensmyndigheten i sin medlemsstat, kommissionen och byrån om de har rimliga skäl att misstänka att handlingar som sannolikt skulle strida mot konkurrenslagstiftningen utförs eller har utförts på grossistmarknaderna för energi.

4. Om den misstänker att en överträdelse av denna förordning har inträffat ska byrån, bland annat på grundval av inledande bedömningar eller analyser, för att utföra sin funktion enligt punkt 1 ha befogenhet att

- a) begära att en eller flera nationella tillsynsmyndigheter ska lämna uppgifter om den misstänkta överträdelsen,
- b) begära att en eller flera nationella tillsynsmyndigheter ska påbörja en utredning om den misstänkta överträdelsen, och tillämpa lämpliga påföljder mot överträdelser som upptäckts. Den berörda nationella tillsynsmyndigheten ska ha ansvar för alla beslut om vilka lämpliga påföljder som ska tillämpas mot eventuella överträdelser,
- c) om den anser att den eventuella överträdelsen har, eller har haft, gränsöverskridande inverkan inrätta och samordna en utredningsgrupp med representanter för de berörda nationella tillsynsmyndigheterna, som ska utreda om det har inträffat en överträdelse av denna förordning, samt i vilken medlemsstat överträdelsen inträffade. Där så är lämpligt ska byrån begära att representanter för den behöriga finansmyndigheten eller andra berörda myndigheter i en eller flera medlemsstater deltar i utredningsgruppen.

5. En nationell tillsynsmyndighet som tar emot en begäran om att lämna uppgifter i enlighet med punkt 4 a, eller som tar emot en begäran om att inleda en utredning om den misstänkta överträdelsen i enlighet med punkt 4 b, ska omedelbart vidta nödvändiga åtgärder för att tillmötesgå denna begäran. Om den nationella tillsynsmyndigheten inte kan lämna de begärda uppgifterna omedelbart ska den utan dröjsmål underrätta byrån om orsakerna till detta.

Som ett undantag från första stycket kan en nationell tillsynsmyndighet vägra att tillmötesgå sådan begäran om

- a) tillmötesgåendet skulle kunna påverka den berörda medlemsstatens suveränitet eller säkerhet på ett negativt sätt,
- b) rättsliga förfaranden i fråga om samma handlingar och personer redan har inletts inför myndigheterna i den berörda medlemsstaten, eller
- c) ett slutligt avgörande redan har meddelats beträffande samma handlingar och personer i den berörda medlemsstaten.

I samtliga dessa fall ska den nationella tillsynsmyndigheten underrätta byrån och lämna så utförliga uppgifter som möjligt om dessa förfaranden eller om avgörandet.

De nationella tillsynsmyndigheterna ska delta i en utredningsgrupp som har sammankallats i enlighet med punkt 4 c, och i den ge det stöd som krävs. Byrån ska samordna utredningsgruppen.

6. Sista meningen i artikel 15.1 i förordning (EG) nr 713/2009 ska inte gälla för byrån när denna utför sina uppgifter enligt denna förordning.

Artikel 17

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som någon part tar emot, utbyter eller överlämnar enligt denna förordning ska omfattas av de villkor för tystnadsplikt som fastställs i punkterna 2, 3 och 4.

2. Tystnadsplikten ska gälla för

- a) personer som arbetar eller har arbetat för byrån,
- b) revisorer och sakkunniga som arbetar på byråns uppdrag,
- c) personer som arbetar eller har arbetat för de nationella tillsynsmyndigheterna eller för andra berörda myndigheter,
- d) revisorer och sakkunniga som arbetar på de nationella tillsynsmyndigheternas eller andra berörda myndigheters uppdrag, och som tar emot konfidentiell information i enlighet med denna förordning.

3. Konfidentiell information som personerna i punkt 2 tar emot i tjänsten får inte röjas till någon annan person eller myndighet, utom i sammandrag eller i sammanställning och på ett sådant sätt att en enskild marknadsaktör eller marknad inte kan identifieras, utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser, bestämmelserna i denna förordning, eller annan tillämplig unionslagstiftning.

4. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser får byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, Esmå, organ eller personer som tar emot konfidentiell information enligt denna förordning endast använda den för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag. Andra myndigheter, organ eller personer får använda denna information i det syfte för vilket informationen lämnades till dem eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Den myndighet som tar emot informationen får använda den i andra syften, under förutsättning att byrån, de nationella tillsynsmyndigheterna, medlemsstaternas behöriga finansmyndigheter, Esmå, organen eller de personer som lämnar information ger sitt samtycke.

5. Denna artikel ska inte hindra myndigheter i en medlemsstat från att i enlighet med nationell lagstiftning utbyta och överföra konfidentiell information under förutsättning att den inte har mottagits från en myndighet i en annan medlemsstat eller från byrån i enlighet med denna förordning.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om sanktioner som ska tillämpas vid överträdelse av denna förordning, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. De föreskrivna sanktionerna ska vara effektiva, avskräckande och proportionerliga. Sanktionerna ska även återspegla överträdelsernas art, varaktighet och allvarlighetsgrad, den skada som åsamkats konsumenterna och de vinster som aktörerna hade kunnat uppnå genom att handla med insiderinformationen eller genom den otillbörliga marknadspåverkan.

Medlemsstaterna ska senast den 29 juni 2013 underrätta kommissionen om bestämmelserna och ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

Medlemsstaterna ska se till att den nationella tillsynsmyndigheten får offentliggöra åtgärder som vidtagits och sanktioner som tillämpats angående överträdelse av denna förordning under förutsättning att ett sådant offentliggörande inte skulle åsamka de berörda parterna oproportionerligt stora skador.

Artikel 19

Internationella relationer

I den mån det är nödvändigt för att uppfylla de syften som fastställs i denna förordning och utan att det påverkar de respektive behörighetsområdena hos medlemsstaterna och unionens institutioner, inklusive Europeiska utrikestjänsten, får byrån upprätta kontakt med och ingå administrativa avtal med tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer, framför allt med dem som påverkar unionens grossistmarknad för energi, för att främja en samordning av regelverken. Dessa avtal får varken medföra några juridiska förpliktelser för unionen och dess medlemsstater eller hindra medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter från att ingå bilaterala eller multilaterala avtal med dessa tillsynsmyndigheter, internationella organisationer och myndigheter i tredjeländer.

Artikel 20

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ska ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 6 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 28 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 6 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 6 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8.1, artikel 8.3 första stycket och artiklarna 8.4 och 8.5 ska tillämpas med verkan från och med dagen sex månader efter det datum då kommissionen antar de relevanta genomförandakterna som anges i artiklarna 8.2 och 8.6.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 25 oktober 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

M. DOWGIELEWICZ

Ordförande

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen anser att de gränser för rapportering om transaktioner som avses i artikel 8.2 a och de uppgifter som avses i artikel 8.6 a inte kan fastställas med hjälp av genomförandeakter.

Kommissionen kommer vid behov att lägga fram ett lagstiftningsförslag som fastställer dessa gränser.

UTTALANDE FRÅN RÅDET

EU-lagstiftaren har gett kommissionen genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget med avseende på de åtgärder som föreskrivs i artikel 8. Detta är rättsligt bindande för kommissionen trots dess uttalande om artikel 8.2 a och 8.6 a.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1228/2011

av den 16 november 2011

om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 429/73 om särskilda bestämmelser om import till gemenskapen av vissa varor som omfattas av förordning (EEG) nr 1059/69 och med ursprung i Turkiet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att göra unionslagstiftningen mer överblickbar är en vä-
sentlig del av den strategi för bättre lagstiftning som
unionens institutioner genomför. Därför bör de akter
som inte längre har faktisk verkan utgå ur den gällande
lagstiftningen.
- (2) Rådets förordning (EEG) nr 429/73 ⁽²⁾ antogs för att fast-
ställa en sänkning av den fasta delen av importtullarna på
bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Turkiet,
som importerats inom ramen för tilläggsprotokollet till
avtalet om en associering mellan Europeiska ekonomiska
gemenskapen och Turkiet, undertecknat den
23 november 1970.
- (3) I beslut nr 1/95 fattat av associeringsrådet för EG och
Turkiet av den 22 december 1995 om genomförande

av den slutgiltiga fasen av tullunionen ⁽³⁾ anges bestäm-
melser för fastställande av tullar för bearbetade jord-
bruksprodukter med ursprung i Turkiet vilka importeras
till Europeiska unionen. Förordning (EG) nr 429/73 har
därför blivit obsolet.

- (4) Av rättssäkerhetsskäl och tydlighetsskäl bör förordning
(EEG) nr 429/73 därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordning (EEG) nr 429/73 ska upphöra att gälla.
2. Upphävandet av den akt som anges i punkt 1 ska inte
påverka
 - a) det fortsatta ikraftvarandet av unionsakter som antagits på
grundval av den akt som anges i punkt 1, samt
 - b) den fortsatta giltigheten av ändringar som gjorts genom den
akt som anges i punkt 1 i andra unionsakter som inte upp-
hävs genom den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att
den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
W. SZCZUKA
Ordförande

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej
offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 oktober 2011.

⁽²⁾ EGT L 59, 5.3.1973, s. 85.

⁽³⁾ EGT L 35, 13.2.1996, s. 1.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1229/2011

av den 16 november 2011

om upphävande av vissa obsoleta rådsakter på området den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 42 första stycket och artikel 43.2,

med beaktande av 1979 års anslutningsakt, särskilt artiklarna 60, 61.5 och 72.1,

med beaktande av 1985 års anslutningsakt, särskilt artikel 234.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och kravet på enhällighet i rådet enligt artikel 234.3 i 1985 års anslutningsakt ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att göra unionslagstiftningen mer överblickbar är en väsentlig del av den strategi för bättre lagstiftning som unionens institutioner genomför. Därför bör de akter som inte längre har faktisk verkan utgå ur den gällande lagstiftningen.
- (2) Ett antal förordningar på området den gemensamma jordbrukspolitiken har blivit obsoleta, även om de formellt sett fortfarande är i kraft.
- (3) Rådets förordning (EEG) nr 2052/69 av den 17 oktober 1969 om gemenskapsfinansiering av utgifter som en följd av tillämpning av konventionen om livsmedelsstöd ⁽³⁾ har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

- (4) Rådets förordning (EEG) nr 1467/70 av den 20 juli 1970 om vissa allmänna bestämmelser för intervention på marknaden för råttobak ⁽⁴⁾ har inte längre någon verkan på grund av de senare reformerna av tobakssektorn sedan 1992.
- (5) Rådets förordning (EEG) nr 3279/75 av den 16 december 1975 om standardisering av de ordningar som de enskilda medlemsstaterna tillämpar vid import från tredjeländer av levande träd och andra levande växter, lökar, rötter o.d., snittblommor och snittgrönt ⁽⁵⁾ har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.
- (6) Genom rådets förordning (EEG) nr 1078/77 av den 17 maj 1977 om införande av ett bidragssystem för avstående från saluförande av mjölk och mjölkprodukter och för omställning av mjölkobesättningar ⁽⁶⁾ infördes bestämmelser som var tillämpliga till år 1981, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (7) Genom rådets förordning (EEG) nr 1853/78 av den 25 juli 1978 om allmänna regler i samband med särskilda åtgärder för ricinusfrön ⁽⁷⁾ infördes tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EEG) nr 2874/77 av den 19 december 1977 om särskilda åtgärder beträffande ricinusfrön ⁽⁸⁾, vilka upphörde att gälla den 30 september 1984, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (8) Rådets förordning (EEG) nr 2580/78 av den 31 oktober 1978 om förlängning av regleringsåret 1977/78 för olivolja, om särskilda åtgärder för denna sektor och om ändring av förordning (EEG) nr 878/77 beträffande de växelkurser som ska tillämpas inom jordbruket ⁽⁹⁾ omfattade bara regleringsåren 1977/78 och 1978/79 och har därmed inte längre någon verkan.
- (9) Rådets förordning (EEG) nr 1/81 av den 1 januari 1981 om allmänna regler för systemet med anslutningsutjämningsbelopp för spannmål ⁽¹⁰⁾ var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.
- (10) Rådets förordning (EEG) nr 1946/81 av den 30 juni 1981 om begränsning av investeringsstöd för mjölkproduktion ⁽¹¹⁾ har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.

⁽¹⁾ EUT C 107, 6.4.2011, s. 72.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 oktober 2011.

⁽³⁾ EGT L 263, 21.10.1969, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 164, 27.7.1970, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT L 326, 18.12.1975, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 26.5.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 212, 2.8.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 332, 24.12.1977, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 309, 1.11.1978, s. 13.

⁽¹⁰⁾ EGT L 1, 1.1.1981, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 197, 20.7.1981, s. 32.

- (11) Genom rådets förordning (EEG) nr 2989/82 av den 9 november 1982 om beviljande av stöd för konsumtion av smör i Danmark, Grekland, Italien och Luxemburg⁽¹⁾ infördes bara tillfälliga bestämmelser, och den har därmed inte längre någon verkan.
- (12) Rådets förordning (EEG) nr 3033/83 av den 26 oktober 1983 om avskaffande av anslutningsutjämningsbelopp för likörvin⁽²⁾ var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Greklands anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.
- (13) Rådets förordning (EEG) nr 564/84 av den 1 mars 1984 om tillfälligt upphävande av stöd till investeringar i mjölkproduktion⁽³⁾ omfattade bara år 1984 och har därmed inte längre någon verkan.
- (14) Genom rådets förordning (EEG) nr 2997/87 av den 22 september 1987 om fastställande av produktionsstödet för humle för 1986 års skörd samt om särskilda åtgärder för vissa produktionsområden⁽⁴⁾ infördes en särskild åtgärd som var tillämplig till år 1995, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (15) Genom rådets förordning (EEG) nr 1441/88 av den 24 maj 1988 om ändring av förordning (EEG) nr 822/87 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽⁵⁾ fick rådet behörighet att anpassa vissa övergångsbestämmelser som var en följd av Portugals anslutning till Europeiska gemenskaperna, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (16) Genom rådets förordning (EEG) nr 1720/91 av den 13 juni 1991 om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter⁽⁶⁾ infördes flera undantagsåtgärder inom den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter som var tillämpliga senast till och med den 30 juni 1992, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (17) Genom rådets förordning (EEG) nr 740/93 av den 17 mars 1993 om fastställande av gemenskapskompensation för ett definitivt upphörande av mjölkproduktionen i Portugal⁽⁷⁾ infördes en särskild åtgärd som skulle tillämpas till år 1996, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (18) Rådets förordning (EEG) nr 741/93 av den 17 mars 1993 om tillämpning av det gemensamma interventionspriset för olivolja i Portugal⁽⁸⁾ var avsedd att tillämpas under övergångsperioden efter Portugals anslutning till Europeiska gemenskaperna och har därmed inte längre någon verkan.
- (19) Rådets förordning (EEG) nr 744/93 av den 17 mars 1993 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen för leveranser till Portugal av andra produkter än frukt och grönsaker⁽⁹⁾ gällde tillämpligheten på Portugal av rådets förordning (EEG) nr 3817/92 av den 28 december 1992 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den kompletterande handelsmekanismen vid import till Spanien av andra produkter än frukt och grönsaker⁽¹⁰⁾ som sedan upphävdes, och den har därmed inte längre någon verkan.
- (20) Rådets förordning (EG) nr 2443/96 av den 17 december 1996 om ytterligare åtgärder för direkt inkomststöd till producenter eller till nötköttssektorn⁽¹¹⁾ omfattade bara år 1997 och har därmed inte längre någon verkan.
- (21) Rådets förordning (EG) nr 2200/97 av den 30 oktober 1997 om sanering av gemenskapsproduktionen av äpplen, päron, persikor och nektariner⁽¹²⁾ syftade till att införa ett särskilt bidrag för regleringsåret 1997/98 och har därmed inte längre någon verkan.
- (22) Rådets förordning (EG) nr 2330/98 av den 22 oktober 1998 om erbjudande om ersättning till vissa producenter av mjölk och mjölkprodukter, vilka tillfälligt hindrats att bedriva verksamhet⁽¹³⁾ omfattade bara en tillfällig åtgärd och har därmed inte längre någon verkan.
- (23) Rådets förordning (EG) nr 2800/98 av den 15 december 1998 om övergångsåtgärder som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken med tanke på införandet av euron⁽¹⁴⁾ syftade bara till att föreskriva övergångsåtgärder och har därmed inte längre någon verkan.
- (24) Rådets förordning (EG) nr 2802/98 av den 17 december 1998 om ett program för leverans av jordbruksprodukter till Ryska federationen⁽¹⁵⁾ syftade till att föreskriva en engångsåtgärd och har därmed inte längre någon verkan.
- (25) Rådets förordning (EG) nr 660/1999 av den 22 mars 1999 om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 och fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtobak per sortgrupp och medlemsstat för 1999, 2000 och 2001 års skördar⁽¹⁶⁾ omfattade bara 1999, 2000 och 2001 års skördar och har därmed inte längre någon verkan.

(1) EGT L 314, 10.11.1982, s. 25.

(2) EGT L 297, 29.10.1983, s. 1.

(3) EGT L 61, 2.3.1984, s. 34.

(4) EGT L 284, 7.10.1987, s. 19.

(5) EGT L 132, 28.5.1988, s. 1.

(6) EGT L 162, 26.6.1991, s. 27.

(7) EGT L 77, 31.3.1993, s. 5.

(8) EGT L 77, 31.3.1993, s. 7.

(9) EGT L 77, 31.3.1993, s. 11.

(10) EGT L 387, 31.12.1992, s. 12.

(11) EGT L 333, 21.12.1996, s. 2.

(12) EGT L 303, 6.11.1997, s. 3.

(13) EGT L 291, 30.10.1998, s. 4.

(14) EGT L 349, 24.12.1998, s. 8.

(15) EGT L 349, 24.12.1998, s. 12.

(16) EGT L 83, 27.3.1999, s. 10.

- (26) Rådets förordning (EG) nr 546/2002 av den 25 mars 2002 om fastställande av bidrag och garantitrösklar för bladtabak per sortgrupp och medlemsstat för skördeåren 2002, 2003 och 2004 och om ändring av förordning (EEG) nr 2075/92 ⁽¹⁾ omfattade bara 2002, 2003, 2004 och 2005 års skördar och har därmed inte längre någon verkan.
- (27) Rådets förordning (EG) nr 527/2003 av den 17 mars 2003 om tillstånd för saluföring och leverans för människors direkta konsumtion av vissa viner som importerats från Argentina och som kan ha varit föremål för oenologiska metoder som inte föreskrivs i förordning (EG) nr 1493/1999 ⁽²⁾ syftade till att införa ett undantag som bara var tillämpligt till och med den 31 december 2008, och förordningen har därmed inte längre någon verkan.
- (28) Av rättssäkerhets- och tydlighetsskäl bör dessa obsoleta förordningar upphävas.
- nr 2580/78, (EEG) nr 1/81, (EEG) nr 1946/81, (EEG) nr 2989/82, (EEG) nr 3033/83, (EEG) nr 564/84, (EEG) nr 2997/87, (EEG) nr 1441/88, (EEG) nr 1720/91, (EEG) nr 740/93, (EEG) nr 741/93, (EEG) nr 744/93, (EG) nr 2443/96, (EG) nr 2200/97, (EG) nr 2330/98, (EG) nr 2800/98, (EG) nr 2802/98, (EG) nr 660/1999, (EG) nr 546/2002 och (EG) nr 527/2003 ska upphöra att gälla.
2. Upphävandet av de akter som avses i punkt 1 ska inte påverka
- a) det fortsatta ikraftvarandet av de unionsakter som antagits på grundval av de akter som avses i punkt 1, och
- b) den fortsatta giltigheten av ändringar som genom de akter som avses i punkt 1 har gjorts i andra unionsakter som inte upphävs genom den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordningarna (EEG) nr 2052/69, (EEG) nr 1467/70, (EEG) nr 3279/75, (EEG) nr 1078/77, (EEG) nr 1853/78, (EEG)

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 84, 28.3.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUT L 78, 25.3.2003, s. 1.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1230/2011**av den 16 november 2011****om upphävande av vissa obsoleta rådsrättsakter på området den gemensamma handelspolitiken**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Att göra unionslagstiftningen mer överblickbar är en väsentlig del av den strategi för bättre lagstiftning som unionens institutioner genomför. Därför bör de akter som inte längre har faktisk verkan utgå ur den gällande lagstiftningen.
- (2) Ett antal rättsakter på området den gemensamma handelspolitiken har blivit obsoleta, även om de formellt sett fortfarande är i kraft.
- (3) Rådets förordning (EEG) nr 1471/88 av den 16 maj 1988 om ordningen för import av sötpotatis och maniokstärkelse avsedda för vissa användningsområden ⁽²⁾ har inte längre någon verkan, eftersom dess innehåll har införts i nya akter.
- (4) Rådets förordning (EEG) nr 478/92 av den 25 februari 1992 om öppnande av en årlig gemenskapstullkvot för hund- och kattfoder i detaljhandelsförpackningar med KN-nummer 2309 10 11 och en årlig gemenskapstullkvot för fiskfoder med KN-nummer 2309 90 41 med ursprung i och härkomst från Färöarna ⁽³⁾ syftade till att öppna en tullkvot för år 1992 och har därför inte längre någon verkan.
- (5) Rådets förordning (EEG) nr 3125/92 av den 26 oktober 1992 om ordningen för import till gemenskapen av får- och getköttprodukter från Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Montenegro, Serbien och den före

detta jugoslaviska republiken Makedoniens territorium ⁽⁴⁾ gällde en tillfällig situation och har därför inte längre någon verkan.

- (6) Rådets förordning (EG) nr 2184/96 av den 28 oktober 1996 om import av ris med ursprung i och som kommer från Egypten ⁽⁵⁾ syftade till att bevilja sänkta tullar till följd av ett internationellt avtal som sedan ersattes av det avtal med Egypten som undertecknades den 28 oktober 2009 och som trädde i kraft den 1 juni 2010, och förordningen har därför inte längre någon verkan.
- (7) Rådets förordning (EG) nr 2398/96 av den 12 december 1996 om öppnande av den tullkvot för kalkonkött som har sitt ursprung i och kommer från Israel om vilken stadgas i associeringsavtalet och interimsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och staten Israel ⁽⁶⁾ har inte längre någon verkan, eftersom den grundade sig på associeringsavtalet som undertecknades 1995 och sedan ersattes av associeringsavtalet med Israel som undertecknades den 4 november 2009 och som trädde i kraft den 1 januari 2010 och där nya tullkvoter föreskrivs.
- (8) Rådets förordning (EG) nr 1722/1999 av den 29 juli 1999 om import av kli och andra restprodukter som erhålls vid siktnings, malning eller annan bearbetning av vissa spannmål med ursprung i Algeriet, Marocko och Egypten, och om import av durumvete med ursprung i Marocko ⁽⁷⁾ har inte längre någon verkan, eftersom den var tänkt som ett interimistiskt instrument för perioden före ikraftträdandet av associeringsavtalet med Algeriet, vilket undertecknades den 22 april 2002 och trädde i kraft den 1 september 2005, associeringsavtalet med Marocko, vilket undertecknades den 26 februari 1996 och trädde i kraft den 1 mars 2000 och vars jordbruksbilagor justerades genom avtal som trädde i kraft 2003 och 2005, samt associeringsavtalet med Egypten, vilket undertecknades den 28 oktober 2009 och trädde i kraft den 1 juni 2010.
- (9) Genom rådets förordning (EG) nr 2798/1999 av den 17 december 1999 om att fastställa allmänna regler för import till gemenskapen av olivolja med ursprung i Tunisien för perioden 1 januari–31 december 2000 och om att upphäva förordning (EG) nr 906/98 ⁽⁸⁾ infördes en åtgärd som bara var tillämplig år 2000 och den har därför inte längre någon verkan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 oktober 2011.

⁽²⁾ EGT L 134, 31.5.1988, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 55, 29.2.1992, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 313, 30.10.1992, s. 3.

⁽⁵⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 327, 18.12.1996, s. 7.

⁽⁷⁾ EGT L 203, 3.8.1999, s. 16.

⁽⁸⁾ EGT L 340, 31.12.1999, s. 1.

- (10) Rådets förordning (EG) nr 215/2000 av den 24 januari 2000 om förlängning under 2000 av åtgärder som avses i förordning (EG) nr 1416/95 om införande av vissa koncessioner i form av gemenskapstullkvoter under 1995 för vissa bearbetade jordbruksprodukter ⁽¹⁾ omfattade bara år 2000 och har därför inte längre någon verkan.
- (11) Rådets beslut 2004/910/EG av den 26 april 2004 om ingående av avtal genom skriftväxling mellan Europeiska gemenskapen och, å ena sidan, Barbados, Belize, Republiken Kongo, Fiji, Republiken Guyana, Republiken Elfenbenskusten, Jamaica, Republiken Kenya, Republiken Madagaskar, Republiken Malawi, Republiken Mauritius, Republiken Surinam, Saint Christopher och Nevis, Konungariket Swaziland, Republiken Tanzania, Republiken Trinidad och Tobago, Republiken Uganda, Republiken Zambia samt Republiken Zimbabwe, och, å andra sidan, Republiken Indien om garantipriser för rörsocker under leveransperioderna 2003/2004 och 2004/2005 ⁽²⁾ var temporärt och har därför inte längre någon verkan.
- (12) Genom rådets förordning (EG) nr 1923/2004 av den 25 oktober 2004 om inrättande för Schweiziska edsförbundet av vissa medgivanden i form av gemenskapstullkvoter för vissa bearbetade jordbruksprodukter ⁽³⁾ infördes en åtgärd som var tillämplig från den 1 maj till och med den 31 december 2004 och den har därför inte längre någon verkan.
- (13) Rådets beslut 2007/317/EG av den 16 april 2007 om fastställande av gemenskapens ståndpunkt i Internationella spannmålsrådet beträffande förlängningen av konventionen om handel med spannmål 1995 ⁽⁴⁾ har inte längre någon verkan, eftersom innehållet har införts i en senare akt.
- (14) Ett antal rättsakter beträffande vissa länder har blivit obsoleta efter det att dessa länder blev medlemmar i unionen.
- (15) Rådets beslut 98/658/EG av den 24 september 1998 om att anta tilläggsprotokollet till interimsavtalet om handel och handelsrelaterade frågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stålgemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Republiken Slovenien, å andra sidan, och till Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Slovenien, å andra sidan ⁽⁵⁾ har blivit obsolet efter det att Slovenien blev medlem i unionen.
- (16) Rådets förordning (EG) nr 278/2003 av den 6 februari 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Polen ⁽⁶⁾ har blivit obsolet efter det att Polen blev medlem i unionen.
- (17) Rådets förordning (EG) nr 999/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Ungern och om export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Ungern ⁽⁷⁾ har blivit obsolet efter det att Ungern blev medlem i unionen.
- (18) Rådets förordning (EG) nr 1039/2003 av den 2 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Estland och om export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Estland ⁽⁸⁾ har blivit obsolet efter det att Estland blev medlem i unionen.
- (19) Rådets förordning (EG) nr 1086/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Slovenien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Slovenien ⁽⁹⁾ har blivit obsolet efter det att Slovenien blev medlem i unionen.
- (20) Rådets förordning (EG) nr 1087/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Lettland och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Lettland ⁽¹⁰⁾ har blivit obsolet efter det att Lettland blev medlem i unionen.
- (21) Rådets förordning (EG) nr 1088/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Litauen och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Litauen ⁽¹¹⁾ har blivit obsolet efter det att Litauen blev medlem i unionen.
- (22) Rådets förordning (EG) nr 1089/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Republiken Slovakien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Republiken Slovakien ⁽¹²⁾ har blivit obsolet efter det att Slovakien blev medlem i unionen.

⁽¹⁾ EGT L 24, 29.1.2000, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 391, 31.12.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 331, 5.11.2004, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 119, 9.5.2007, s. 30.

⁽⁵⁾ EGT L 314, 24.11.1998, s. 6.

⁽⁶⁾ EUT L 42, 15.2.2003, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁸⁾ EUT L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽⁹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽¹¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 38.

⁽¹²⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 56.

(23) Rådets förordning (EG) nr 1090/2003 av den 18 juni 2003 om fastställande av autonoma övergångsbestämmelser för import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Republiken Tjeckien och för export av vissa bearbetade jordbruksprodukter till Republiken Tjeckien ⁽¹⁾ har blivit obsolet efter det att Republiken Tjeckien blev medlem i unionen.

(24) Av rättsäkerhets- och tydlighetsskäl bör dessa obsoleta akter upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förordningarna (EEG) nr 1471/88, (EEG) nr 478/92, (EEG) nr 3125/92, (EG) nr 2184/96, (EG) nr 2398/96, (EG) nr 1722/1999, (EG) nr 2798/1999, (EG) nr 215/2000, (EG) nr 278/2003, (EG) nr 999/2003, (EG) nr 1039/2003, (EG) nr 1086/2003, (EG) nr 1087/2003, (EG) nr 1088/2003, (EG)

nr 1089/2003, (EG) nr 1090/2003 och (EG) nr 1923/2004 samt besluten 98/658/EG, 2004/910/EG och 2007/317/EG ska upphöra att gälla.

2. Upphävandet av de akter som anges i punkt 1 ska inte påverka

a) det fortsatta ikraftvarandet av unionsakter som antagits på grundval av dessa akter, samt

b) den fortsatta giltigheten av ändringar som gjorts genom de akter som anges i punkt 1 i andra unionsakter som inte upphävs genom denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 163, 1.7.2003, s. 73.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1231/2011

av den 16 november 2011

om ändring av rådets förordning (EG) nr 378/2007 vad gäller frivillig modulering av direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 378/2007 av den 27 mars 2007 om fastställande av bestämmelser för frivillig modulering av direktstöd enligt förordning (EG) nr 1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare ⁽³⁾ tilldelar kommissionen befogenheter att genomföra vissa bestämmelser i den förordningen.
- (2) Till följd av att Lissabonfördraget trädde i kraft behöver de befogenheter som tilldelats kommissionen enligt förordning (EG) nr 378/2007 anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt.
- (3) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 378/2007 i de berörda medlemsstaterna, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (4) De genomförandebefogenheter som avser antagande av särskilda bestämmelser om integreringen av frivillig modulering i programplaneringen för landsbygdsutveckling

och om den finansiella förvaltningen av frivillig modulering bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

- (5) Kommissionen bör, genom genomförandeakter, och med tanke på dessa akters speciella karaktär, utan att förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, fastställa de nettobelopp som följer av tillämpningen av frivillig modulering.
- (6) Förordning (EG) nr 378/2007 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 378/2007 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska inledningen ersättas med följande:

”1. De nettobelopp som följer av tillämpningen av frivillig modulering ska fastställas av kommissionen, genom genomförandeakter, utan tillämpning av artikel 6a, på grundval av:”

2. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta specifika bestämmelser för integrering av frivillig modulering i programplaneringen för landsbygdsutveckling. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 6a.1.

2. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta specifika bestämmelser för den finansiella förvaltningen av frivillig modulering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 6a.2.”

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 87.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 20 oktober 2011.

⁽³⁾ EUT L 95, 5.4.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

3. Följande artikel ska läggas till:

"Artikel 6a

1. Kommissionen ska biträdas av landsbygdsutvecklingskommittén, som inrättats genom förordning (EG) nr 1698/2005. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011 (*).

När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

2. Kommissionen ska biträdas av kommittén för jordbruksfonderna, som inrättats genom förordning (EG) nr 1290/2005. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

När det hänvisas till denna punkt, ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdat i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1232/2011

av den 16 november 2011

om ändring av rådets förordning (EG) nr 428/2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 428/2009 av den 5 maj 2009 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av export, överföring, förmedling och transitering av produkter med dubbla användningsområden ⁽²⁾ ska produkter med dubbla användningsområden (inbegripet programvara och teknik) omfattas av en effektiv kontroll vid export från eller transitering genom unionen eller levereras till ett tredjeland medelst förmedlingstjänster som tillhandahålls av en förmedlare som är bosatt eller etablerad i unionen.
- (2) En enhetlig och konsekvent tillämpning av kontroller bör uppnås i hela unionen för att man ska undvika illojal konkurrens mellan exportörer i unionen, harmonisera omfattningen av unionens generella exporttillstånd och villkoren för deras tillämpning bland exportörer inom unionen och säkerställa effektiva och ändamålsenliga säkerhetskontroller i unionen.
- (3) I sitt meddelande av den 18 december 2006 framförde kommissionen idén att inrätta unionens nya generella exporttillstånd för att stärka industrins konkurrenskraft och skapa lika spelregler för alla exportörer i unionen när de exporterar vissa specifika produkter med dubbla användningsområden till vissa specifika destinationer och samtidigt säkerställa en hög säkerhetsnivå och full efterlevnad av internationella förpliktelser.
- (4) Genom förordning (EG) nr 428/2009 upphävdes rådets förordning (EG) nr 1334/2000 av den 22 juni 2000 om upprättande av en gemenskapsordning för kontroll av

export av produkter och teknik med dubbla användningsområden ⁽³⁾ med verkan från och med den 27 augusti 2009. De relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 1334/2000 fortsätter dock att gälla ansökningar om exporttillstånd som gjorts före den dagen.

- (5) För att inrätta unionens nya generella exporttillstånd för export av vissa specifika produkter med dubbla användningsområden till vissa specifika destinationer bör de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 428/2009 ändras genom tillägg av nya bilagor.
- (6) De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportören är etablerad bör ges möjlighet att förbjuda användning av unionens generella exporttillstånd på de villkor som föreskrivs i förordning (EG) nr 428/2009, ändrad genom denna förordning.
- (7) Sedan ikraftträdandet av Lissabonfördraget antas vapenbargon i enlighet med unionens gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik genom rådsbeslut. Enligt artikel 9 i protokoll (nr 36) om övergångsbestämmelser ska rättsverkan för gemensamma ståndpunkter som rådet antagit på grundval av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen före ikraftträdandet av Lissabonfördraget bestå så länge dessa akter inte upphävs, ogiltigförklaras eller ändras med tillämpning av fördragen.
- (8) Förordning (EG) nr 428/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 428/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2.9 ska ersättas med följande:

- ”9. unionens generella exporttillstånd: ett exporttillstånd för export till vissa destinationsländer som är tillgängligt för alla exportörer som uppfyller villkoren för användning av detta tillstånd enligt bilagorna IIa–IIc.”

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 27 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 27 oktober 2011.

⁽²⁾ EUT L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 159, 30.6.2000, s. 1.

2. I artikel 4.2 ska orden "beslutats i en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd" ersättas med orden "införts genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt".

3. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Unionens generella exporttillstånd för viss export enligt bilagorna IIa–IIc inrättas genom denna förordning.

De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där exportören är etablerad får förbjuda exportören att använda sådana tillstånd om det föreligger skäligen grundad misstanke om exportörens förmåga att följa villkoren för ett sådant tillstånd eller en föreskrift i lagstiftningen om exportkontroll.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta information om exportörer som fråntagits rätten att använda unionens generella exporttillstånd, såvida de inte fastställer att exportören inte kommer att försöka exportera produkter med dubbla användningsområden genom en annan medlemsstat. Det system som avses i artikel 19.4 ska användas för detta ändamål."

b) Punkt 4 a ska ersättas med följande:

"a) inte omfatta produkter som förtecknas i bilaga IIg".

c) I punkt 4 c ska orden "beslutats i en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd" ersättas med orden "införts genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt".

4. I artikel 11.1 första meningen ska hänvisningen till "bilaga II" ersättas med en hänvisning till "bilaga IIa".

5. I artikel 12.1 b ska orden "en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd" ersättas med orden "ett beslut eller en gemensam ståndpunkt".

6. Artikel 13.6 ska ersättas med följande:

"6. Alla anmälningar som krävs enligt denna artikel ska göras via säkra elektroniska medel, inbegripet det system som avses i artikel 19.4."

7. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 a ska orden "gemenskapens generella exporttillstånd" ersättas med orden "unionens generella exporttillstånd".

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Ett säkert och krypterat system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, och i tillämpliga fall kommissionen, ska upprättas av kommissionen i samråd med den samordningsgrupp för produkter med dubbla användningsområden som inrättats enligt artikel 23. Europaparlamentet ska informeras om systemets budget, utveckling, provisoriska och slutgiltiga installation och funktion samt nätverkskostnader."

8. Följande punkt ska läggas till i artikel 23:

"3. Kommissionen ska lägga fram en årlig rapport inför Europaparlamentet om den verksamhet som bedrivits, de undersökningar som gjorts och de samråd som hållits av samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden och rapporten ska omfattas av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (*).

(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43."

9. Artikel 25 ska ersättas med följande:

"Artikel 25

1. Varje medlemsstat ska informera kommissionen om de lagar och andra författningar som antas för genomförandet av denna förordning, inbegripet de åtgärder som avses i artikel 24. Kommissionen ska vidarebefordra dessa uppgifter till de övriga medlemsstaterna.

2. Vart tredje år ska kommissionen se över genomförandet av denna förordning och för Europaparlamentet och rådet lägga fram en heltäckande rapport om genomförandet med bedömning av genomförandets konsekvenser, vilken kan innehålla ändringsförslag. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med alla relevanta uppgifter som den behöver för att utarbeta denna rapport.

3. De särskilda avsnitten i rapporten ska behandla:

a) samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden och dennas verksamhet. Uppgifter som kommissionen ger om undersökningar och samråd av samordningsgruppen för produkter med dubbla användningsområden ska behandlas som konfidentiella i enlighet med artikel 4 i förordning (EG) nr 1049/2001. Uppgifterna ska under alla omständigheter anses konfidentiella om det är troligt att deras offentliggörande avsevärt skadar den part som har lämnat dem eller den som är upphovet till dem.

- b) genomförandet av artikel 19.4, och ska rapportera om hur långt man kommit med installeringen av det säkra och krypterade system för utbyte av information mellan medlemsstaterna och kommissionen,
- c) genomförandet av artikel 15.1,
- d) genomförandet av artikel 15.2,
- e) utförlig information om vilka åtgärder medlemsstaterna vidtagit i enlighet med artikel 24 och anmält till kommissionen i enlighet med punkt 1 i den här artikeln.

4. Senast den 31 december 2013 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport med utvärdering av genomförandet av denna förordning, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas genomförandet av bilaga IIb, unionens generella exporttillstånd nr EU002, och rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag avsett att ändra denna förordning, framför allt beträffande sändningar av lågt värde.”

10. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i överenskommelser om ömsesidigt administrativt bistånd eller protokoll avseende tullfrågor, vilka ingåtts mellan unionen och tredjeländer, får rådet bemyndiga kommissionen att förhandla om avtal med tredjeländer om ömsesidigt erkännande av exportkontroller avseende sådana produkter med dubbla användningsområden som omfattas av denna förordning, särskilt för att avskaffa krav på tillstånd för återexport inom unionens territorium. Sådana förhandlingar ska föras i enlighet med de förfaranden som fastställs i artikel 207.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, beroende på vad som är lämpligt.”

11. Bilaga II ska numreras om till bilaga IIa och ska ändras på följande sätt:

- a) Rubriken ska ersättas med följande:

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
W. SZCZUKA
Ordförande

”UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND NR EU001

(som avses i artikel 9.1 i denna förordning):

Export till Australien, Japan, Kanada, Nya Zeeland, Norge och Schweiz, inbegripet Liechtenstein och Förenta staterna

Utfärdande myndighet: Europeiska unionen”.

- b) Del 1 ska ersättas med följande:

”Del 1

Detta allmänna exporttillstånd omfattar alla produkter med dubbla användningsområden som anges under någon post i bilaga I till denna förordning, utom de produkter som anges i bilaga IIg.”

- c) Del 2 ska utgå.

- d) Del 3 ska numreras om till del 2 och ska ändras på följande sätt:

- i) I första stycket ska ordet ”gemenskapen” ersättas med ”unionen”.

- ii) Ordet ”Schweiz” ska ersättas med ”Schweiz, inbegripet Liechtenstein”.

- iii) Orden ”gemenskapens generella exporttillstånd” ska ersättas med orden ”detta tillstånd”.

- iv) Orden ”beslutats i en gemensam ståndpunkt eller en gemensam åtgärd” ska ersättas med orden ”införts genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt”.

- 12. Bilagorna IIb–IIg, som framgår av bilagan till denna förordning, ska införas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den trettonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

BILAGA

"BILAGA IIB

UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND nr EU002

(som avses i artikel 9.1 i denna förordning)

Export av vissa produkter med dubbla användningsområden till vissa destinationer

Utfärdande myndighet: Europeiska unionen

Del 1 – Produkter

Detta generella exporttillstånd omfattar följande produkter med dubbla användningsområden som anges i bilaga I till denna förordning:

- 1A001
- 1A003
- 1A004
- 1C003 b–c
- 1C004
- 1C005
- 1C006
- 1C008
- 1C009
- 2B008
- 3A001a3
- 3A001a6–12
- 3A002c–f
- 3C001
- 3C002
- 3C003
- 3C004
- 3C005
- 3C006

Del 2 – Destinationer

Detta tillstånd gäller inom hela unionen för export till följande destinationer:

- Argentina
- Kroatien
- Island
- Sydafrika
- Sydkorea
- Turkiet

Del 3 – Villkor och krav för användning

1. Detta tillstånd medger inte export av produkter om
 1. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad enligt definitionen i artikel 9.6 i denna förordning har informerats om att produkterna i fråga är eller kan vara avsedda att helt eller delvis:
 - a) användas i samband med utveckling, produktion, hantering, drift, underhåll, lagring, detektion, identifikation eller spridning av kemiska, biologiska eller nukleära vapen eller andra nukleära spränganordningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som kan bestyckas med sådana vapen,
 - b) slutanvändas militärt, enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, i ett land som är föremål för ett vapenembargo som har införts i enlighet med ett beslut eller gemensam ståndpunkt som har antagits av rådet eller ett beslut av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa eller ett vapenembargo som har införts genom en bindande resolution från Förenta nationernas säkerhetsråd, eller
 - c) användas som delar eller komponenter i militära produkter som anges i nationella militära förteckningar och som exporterats från den aktuella medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid med ett tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning,
 2. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iaktta vederbörlig omsorg, känner till att produkterna i fråga är avsedda helt eller delvis för något av de användningsområden som anges i underpunkt 1,
 3. produkterna i fråga exporteras till ett tullfritetsområde eller ett frilager på en destination som omfattas av detta tillstånd,
2. Exportörerna ska i fält 44 i det administrativa enhetsdokumentet ange EU-referensnumret X002 samt att dessa produkter exporteras enligt unionens generella exporttillstånd EU002.
3. Alla exportörer som använder detta tillstånd ska meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om den första användningen av tillståndet senast 30 dagar efter dagen för den första exporten eller, alternativt, och i enlighet med ett krav från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad, före den första användningen av detta tillstånd. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om den mekanism för anmälan som valts för detta tillstånd. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som meddelats den i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna ska fastställa rapporteringskraven i samband med användningen av detta tillstånd samt de ytterligare upplysningar som den medlemsstat från vilken exporten sker kan kräva om produkter som exporteras enligt detta tillstånd.

En medlemsstat får kräva att exportörer som är etablerade i den medlemsstaten registrerar sig före den första användningen av detta tillstånd. Registreringen ska vara automatisk och erkännas av de behöriga myndigheterna till exportören utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från mottagandet, om inte annat följer av artikel 9.1 i denna förordning.

I förekommande fall ska de krav som anges i det andra och tredje stycket baseras på de krav som fastställts för användningen av nationella generella exporttillstånd som beviljas av de medlemsstater som tillhandahåller sådana tillstånd.

BILAGA IIC

UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND nr EU003

(som avses i artikel 9.1 i denna förordning)

Export efter reparation/ersättning

Utfärdande myndighet: Europeiska unionen

Del 1 — Produkter

1. Detta generella exporttillstånd omfattar alla produkter med dubbla användningsområden som anges under någon post i bilaga I till denna förordning, utom de produkter som anges i punkt 2 om
 - a) produkterna återimporteras till unionens tullterritorium för underhåll, reparationer eller för ersättning och exporteras eller återexporteras till mottagarlandet utan ändring av ursprungsegenskaperna inom en period på fem år efter det datum då det ursprungliga exporttillståndet beviljats, eller
 - b) produkterna exporteras till mottagarlandet som ersättning för produkter av samma kvalitet och antal som återfördes till unionens tullterritorium för underhåll, reparation eller ersättning inom en period på fem år efter det datum då det ursprungliga exporttillståndet beviljats.
2. Produkter som är undantagna:
 - a) Alla produkter som förtecknas i bilaga IIg.
 - b) Alla produkter i avsnitten D och E som framgår av bilaga I till denna förordning,
 - c) Följande produkter som anges i bilaga I till denna förordning:
 - 1A002a
 - 1C012a
 - 1C227
 - 1C228
 - 1C229
 - 1C230
 - 1C231
 - 1C236
 - 1C237
 - 1C240
 - 1C350
 - 1C450
 - 5A001b5
 - 5A002a2–5A002a9
 - 5B002 utrustning enligt följande:
 - a) Utrustning särskilt konstruerad för "utveckling" eller "produktion" av utrustning som omfattas av avsnitten 5A002a2–5A002a9.

b) Mätutrustning särskilt konstruerad för att bedöma och värdera de "informationssäkerhetsfunktioner" som omfattas av avsnitten 5A002a2–5A002a9.

- 6A001a2a1
- 6A001a2a5
- 6A002a1c
- 6A008l3
- 8A001b
- 8A001d
- 9A011

Del 2 — Destinationer

Detta tillstånd är giltigt inom hela unionen för export till följande destinationer:

Albanien	Mexiko
Argentina	Montenegro
Bosnien och Hercegovina	Marocko
Brasilien	Ryssland
Chile	Serbien
Kina (inbegripet Hongkong och Macao)	Singapore
Kroatien	Sydafrika
F.d. jugoslaviska republiken Makedonien	Sydkorea
Frankrikes utomeuropeiska territorier	Tunisien
Island	Turkiet
Indien	Ukraina
Kazakstan	Förenade Arabemiraten

Del 3 — Villkor och krav för användning

1. Detta tillstånd får bara användas när den inledande exporten har ägt rum enligt unionens generella exporttillstånd eller när ett inledande exporttillstånd har utfärdats av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där den ursprungliga exportören var etablerad avseende export av produkter som senare återförts till Europeiska unionens tullterritorium för underhåll, reparation eller ersättning. Detta tillstånd gäller endast för export till ursprungliga slutanvändare.
2. Detta tillstånd medger inte export av produkter om
 1. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad enligt definitionen i artikel 9.6 i denna förordning har informerats om att produkterna i fråga är eller kan vara avsedda att helt eller delvis
 - a) användas i samband med utveckling, produktion, hantering, drift, underhåll, lagring, detektion, identifikation eller spridning av kemiska, biologiska eller nukleära vapen eller andra nukleära spränganordningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som kan bestyckas med sådana vapen,
 - b) slutanvändas militärt enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, när köparlandet eller destinationslandet är föremål för ett vapenembargo som har införts genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller ett beslut av Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa eller ett vapenembargo som har införts genom en bindande resolution antagen av Förenta nationernas säkerhetsråd, eller

- c) användas som delar eller komponenter i militära produkter som anges i nationella militära förteckningar som exporterats från den aktuella medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid mot ett tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning,
2. exportören känner till att produkterna i fråga är avsedda helt eller delvis för något av de användningsområden som anges i underpunkt 1,
 3. de berörda produkterna exporteras till ett tullfrihetsområde eller ett frilager på en bestämmelseort som omfattas av detta tillstånd,
 4. det initiala tillståndet har upphävts, tillfälligt upphävts, ändrats eller återkallats,
 5. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iaktta vederbörlig omsorg, känner till att produkterna i fråga är avsedda att användas för annat slutändamål än det som angetts i det ursprungliga exporttillståndet.
3. Vid export av någon produkt enligt detta tillstånd ska exportörerna:
1. ange det ursprungliga exporttillståndets referensnummer på exportdeklarationen till tullen samt namn på den medlemsstat som utfärdade tillståndet, tillsammans med EU-referensnumret X002 och ange att produkterna exporteras med stöd av unionens generella exporttillstånd EU003 fält 44 i det administrativa enhetsdokumentet,
 2. på begäran förse tulltjänstemän med handlingar som styrker dag för import av produkterna till unionen, tillsammans med uppgifter om eventuellt underhåll, eventuella reparationer eller eventuell ersättning av produkterna i unionen samt om att produkterna återbördas till den slutanvändare och det land från vilka de importerades till unionen.
4. Alla exportörer som använder detta tillstånd ska meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om den första användningen av tillståndet senast 30 dagar efter dagen för den första exporten eller, alternativt, och i enlighet med ett krav från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad, före den första användningen av detta tillstånd. Medlemsstaterna ska till kommissionen meddela den mekanism för anmälan som valts för detta tillstånd. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som meddelats den i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

De rapporteringskrav som är knutna till användningen av detta tillstånd och ytterligare uppgifter som eventuellt krävs av den medlemsstat från vilken exporten görs om produkter som exporteras enligt detta tillstånd ska fastställas av medlemsstaterna.

En medlemsstat kan kräva att en exportör som är etablerad i den medlemsstaten registrerar sig före den första användningen av detta tillstånd. Registreringen av exportören ska vara automatisk och erkännas av de behöriga myndigheterna utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från mottagandet, med förbehåll för artikel 9.1 i denna förordning.

I förekommande fall ska de krav som anges i det andra och tredje stycket baseras på de krav som fastställts för användningen av nationella generella exporttillstånd som beviljas av de medlemsstater som tillhandahåller sådana tillstånd.

5. Detta tillstånd omfattar produkter avsedda för "reparation", "ersättning" och "underhåll". Detta kan inbegripa icke-väsentliga förbättringar av de ursprungliga produkterna, dvs. till följd av användning av moderna reservdelar eller tillämpning av senare konstruktionskrav av tillförlitlighets- eller säkerhetsskäl, förutsatt att detta inte leder till ökad funktionell kapacitet hos produkterna eller ger produkterna nya eller kompletterande funktioner.
-

BILAGA IID

UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND NR EU004**(som avses i artikel 9.1 i denna förordning)****Tillfällig export för utställningar och mässor****Utfärdande myndighet: Europeiska unionen****Del 1 – Produkter**

Detta generella exporttillstånd omfattar alla produkter med dubbla användningsområden som anges i någon post i bilaga I till denna förordning förutom:

- a) Alla produkter som förtecknas i bilaga IIg.
- b) Alla produkter i avsnitt D som framgår av bilaga I till denna förordning (här ingår inte sådan programvara som behövs för att utrustningen ska fungera för demonstrationsändamål).
- c) Alla produkter i avsnitt E som framgår av bilaga I till denna förordning.
- d) Följande produkter som anges i bilaga I till denna förordning:

— 1A002a

— 1C002.b.4

— 1C010

— 1C012.a

— 1C227

— 1C228

— 1C229

— 1C230

— 1C231

— 1C236

— 1C237

— 1C240

— 1C350

— 1C450

— 5A001b5

— 5A002a2–5A002a9

— 5B002 Utrustning enligt följande:

a) Utrustning särskilt konstruerad för 'utveckling' eller 'produktion' av utrustning som anges i 5A002a2–5A002a9.

b) Mätutrustning särskilt konstruerad för att bedöma och värdera de 'informationssäkerhetsfunktioner' som omfattas av avsnitt 5A002a2-5A002a9.

— 6A001

— 6A002a

— 6A008l3

— 8A001b

— 8A001d

— 9A011

Del 2 – Destinationer

Detta exporttillstånd är giltigt inom hela unionen för export till följande destinationer:

Albanien, Argentina, Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Brasilien, Chile, Kina (inbegripet Hongkong och Macao), f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Frankrikes utomeuropeiska territorier, Island, Indien, Kazakstan, Mexiko, Montenegro, Marocko, Ryssland, Serbien, Singapore, Sydafrika, Sydkorea, Tunisien, Turkiet, Ukraina, Förenade Arabemiraten.

Del 3 – Villkor och krav för användning

1. Detta tillstånd medger export av de produkter som förtecknas i del 1, under förutsättning att exporten är tillfällig för utställningar eller mässor enligt definitionen i punkt 6 och att produkterna i sin helhet och utan ändringar återinförs till Europeiska unionens tullterritorium inom 120 dagar efter den ursprungliga exporten.
2. Den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad enligt definitionen i artikel 9.6 i denna förordning får på exportörens begäran upphäva kravet på att produkterna ska återinföras, såsom det står i punkt 1. Upphävandet av kravet ska göras i enlighet med det förfarande för individuella tillstånd som fastställts i artiklarna 9.2 och 14.1 i denna förordning.
3. Detta tillstånd medger inte export av produkter om
 1. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad har informerats om att produkterna i fråga är eller kan vara avsedda att helt eller delvis
 - a) användas i samband med utveckling, produktion, hantering, drift, underhåll, lagring, detektion, identifikation eller spridning av kemiska, biologiska eller nukleära vapen eller andra nukleära sprängningsordningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som kan bestyckas med sådana vapen,
 - b) slutanvändas militärt enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, när köparlandet eller destinationslandet är föremål för ett vapenembargo infört genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller ett beslut av Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa eller ett vapenembargo som har införts genom en bindande resolution antagen av Förenta nationernas säkerhetsråd, eller
 - c) användas som delar eller komponenter i militära produkter som anges i nationella militära förteckningar som exporterats från den aktuella medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid mot ett tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning,
 2. exportören känner till att produkterna i fråga är avsedda helt eller delvis för något av de användningsområden som anges i underpunkt 1,
 3. de berörda produkterna exporteras till ett tullfrihetsområde eller ett frilager på en bestämmelseort som omfattas av detta tillstånd,
 4. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad har informerats om, eller på annat sätt känner till (t.ex. genom tillverkarens upplysningar), att produkterna i fråga har klassificerats av den behöriga myndigheten med en nationell säkerhetsmärkning, som är likvärdig med eller högre än *CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL*,
 5. exportören inte kan garantera att produkterna kan återbördas i sitt ursprungliga skick och att inga komponenter eller programvara har avlägsnats, kopierats eller spridits eller om uppvisningen av dem innefattar överföring av teknik,
 6. produkterna i fråga ska exporteras för privat uppvisning eller demonstration (t.ex. i företagsinterna utställningslokaler),
 7. produkterna i fråga ska sammanföras för att ingå i en produktionsprocess,
 8. produkterna i fråga ska användas för sitt avsedda ändamål, förutom i den minsta mån som krävs för en ändamålsenlig demonstration, men utan att göra specifika testresultat tillgängliga för tredje parter,
 9. exporten ska ske som resultat av en affärstransaktion, i synnerhet när det gäller försäljning, hyrning eller leasing av produkterna i fråga,

10. produkterna ska förvaras vid en utställning eller mässa endast i syfte att säljas, hyras eller leasas utan att uppvisas eller demonstreras,
 11. exportören vidtar någon åtgärd som skulle kunna hindra denne från att ha produkterna i fråga under sin kontroll under hela perioden för den tillfälliga exporten.
4. Exportörerna ska i fält 44 i det administrativa enhetsdokumentet ange EU-referensnumret X002 samt att produkterna exporteras med stöd av unionens generella exporttillstånd nr EU004.
 5. Alla exportörer som använder detta tillstånd ska meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om den första användningen av tillståndet senast 30 dagar efter dagen för den första exporten eller, alternativt, och i enlighet med ett krav från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad, före den första användningen av detta tillstånd. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om den mekanism för anmälan som valts för detta tillstånd. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som meddelats den i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.
- De rapporteringskrav som är knutna till användningen av detta tillstånd och ytterligare uppgifter som eventuellt krävs av den medlemsstat från vilken exporten görs om produkter som exporteras enligt detta tillstånd ska fastställas av medlemsstaterna.
- En medlemsstat kan kräva att en exportör som är etablerad i den medlemsstaten registrerar sig före den första användningen av detta tillstånd. Registreringen av exportören ska vara automatisk och erkännas av de behöriga myndigheterna utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från mottagandet, med förbehåll för artikel 9.1 i denna förordning.
- I förekommande fall ska de krav som anges i det andra och tredje stycket baseras på de krav som fastställts för användningen av nationella generella exporttillstånd som beviljas av de medlemsstater som tillhandahåller sådana tillstånd.
6. I detta tillstånd menas med *utställning eller mässa* ett kommersiellt evenemang som pågår under en begränsad tidsperiod där flera utställare visar upp sina produkter för besökare från företag eller allmänheten.
-

BILAGA II

UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND NR EU005

(som avses i artikel 9.1 i denna förordning)

Telekommunikation

Utfärdande myndighet: Europeiska unionen

Del 1 – Produkter

Detta generella exporttillstånd omfattar följande produkter med dubbla användningsområden som anges i bilaga I till denna förordning:

- a) Följande produkter i kategori 5 del I:
- i) Produkter, inklusive särskilt konstruerade eller utvecklade komponenter och tillbehör till dessa enligt 5A001b2 och 5A001c och d.
 - ii) Produkter enligt 5B001 och 5D001 när det gäller provnings-, inspektions- och produktionsutrustning samt programvara för produkter enligt i.
- b) Teknik som kontrolleras av 5E001a, när så krävs för installation, drift, underhåll eller reparation av produkter enligt a, avsett för samma slutanvändare.

Del 2 – Destinationer

Detta tillstånd är giltigt inom hela unionen för export till följande destinationer:

Argentina, Kina (inbegripet Hongkong och Macao), Kroatien, Indien, Ryssland, Sydafrika, Sydkorea, Turkiet, Ukraina.

Del 3 – Villkor och krav för användning

1. Detta tillstånd medger inte export av produkter om

1. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad enligt definitionen i artikel 9.6 i denna förordning har informerats om att de är eller kan vara avsedda att helt eller delvis:
 - a) användas i samband med utveckling, produktion, hantering, drift, underhåll, lagring, detektion, identifikation eller spridning av kemiska, biologiska eller nukleära vapen eller andra nukleära spränganordningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som kan bestyckas med sådana vapen,
 - b) slutanvändas militärt enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, när köparlandet eller destinationslandet är föremål för ett vapenembargo infört genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller ett beslut av Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa eller ett vapenembargo som har införts genom en bindande resolution antagen av Förenta nationernas säkerhetsråd,
 - c) användas som delar eller komponenter i militära produkter som anges i nationella militära förteckningar som exporterats från den aktuella medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid mot ett tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning, eller
 - d) användas i samband med kränkningar av de mänskliga rättigheterna, de demokratiska principerna eller yttrandefriheten, enligt definitionerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom användning av avlyssningsteknik och anordningar för digital dataöverföring med inriktning på övervakning av mobiltelefonsamtal och textmeddelanden och riktad övervakning av internetanvändningen (t.ex. via övervakningscentrum och lagliga avlyssningsportar),
2. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iakta vederbörlig omsorg, känner till att produkterna i fråga är avsedda helt eller delvis för något av de användningsområden som anges i underpunkt 1,

3. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iakttä vederbörlig omsorg, är medveten om att produkterna i fråga ska återexporteras till en annan destination än de som anges i del 2 i denna bilaga eller del 2 i bilaga IIa eller till medlemsstaterna,
 4. de berörda produkterna exporteras till ett tullfritetsområde eller ett fritt lager i en bestämmelseort som omfattas av detta tillstånd.
2. Exportörerna ska i fält 44 i det administrativa enhetsdokumentet ange EU-referensnumret X002 samt att produkterna exporteras enligt unionens generella exporttillstånd nr EU005.
 3. Alla exportörer som använder detta tillstånd ska meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade om den första användningen av tillståndet senast 30 dagar efter dagen för den första exporten eller, alternativt, och i enlighet med ett krav från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad, före den första användningen av detta tillstånd. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om den mekanism för anmälan som valts för detta tillstånd. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som meddelats den i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

De rapporteringskrav som är knutna till användningen av detta tillstånd och ytterligare uppgifter som eventuellt krävs av den medlemsstat från vilken exporten görs om produkter som exporteras enligt detta tillstånd ska fastställas av medlemsstaterna.

En medlemsstat kan kräva att en exportör som är etablerad i den medlemsstaten registrerar sig före den första användningen av detta tillstånd. Registreringen av exportören ska vara automatisk och erkännas av de behöriga myndigheterna utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från mottagandet, med förbehåll för artikel 9.1 i denna förordning.

I förekommande fall ska de krav som anges i det andra och tredje stycket baseras på de krav som fastställts för användningen av nationella generella exporttillstånd som beviljas av de medlemsstater som tillhandahåller sådana tillstånd.

BILAGA II

UNIONENS GENERELLA EXPORTTILLSTÅND NR EU006

(som avses i artikel 9.1 i denna förordning)

Kemikalier

Del 1 – Produkter

Detta generella exporttillstånd omfattar följande produkter med dubbla användningsområden som anges i bilaga I till denna förordning:

1C350:

1. Tiodiglykol (111-48-8).
2. Fosforoxiklorid (10025-87-3).
3. Dimetylmetylfosfonat (756-79-6).
5. Metylfosfonyldiklorid (676-97-1).
6. Dimetylfosfit (DMP) (868-85-9).
7. Fosfortriklorid (7719-12-2).
8. Trimetylfosfit (TMP) (121-45-9).
9. Tionylklorid (7719-09-7).
10. 3-hydroxi-1-metylpiperidin (3554-74-3).
11. N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetylchlorid (96-79-7).
12. N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetantiol (5842-07-9).
13. Kinuklidin-3-ol (1619-34-7).
14. Kaliumfluorid (7789-23-3).
15. 2-kloretanol (107-07-3).
16. Dimetylamin (124-40-3).
17. Dietyletylfosfonat (78-38-6).
18. Dietyl-N,N-dimetylfosforamidat (2404-03-7).
19. Dietylfosfit (762-04-9).
20. Dimetylaminhydroklorid (506-59-2).
21. Etyldiklorfosfin (1498-40-4).
22. Etylfosfonyldiklorid (1066-50-8).
24. Fluorväte (7664-39-3).
25. Metylbensilat (76-89-1).
26. Metyldiklorfosfin (676-83-5).
27. N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetanol (96-80-0).
28. Pinakolyalkohol (464-07-3).
30. Trietylfosfit (122-52-1).

31. Arseniktriklorid (7784-34-1).
32. Bensilsyra (76-93-7).
33. Dietylmetylfosfonit (15715-41-0).
34. Dimetyletylfosfonat (6163-75-3).
35. Etyldifluorfosfin (430-78-4).
36. Metyldifluorfosfin (753-59-3).
37. 3-kinuklidon (3731-38-2).
38. Fosforpentaklorid (10026-13-8).
39. Pinakolon (75-97-8).
40. Kaliumcyanid (151-50-8).
41. Kaliumvätefluorid (7789-29-9).
42. Ammoniumvätefluorid eller ammoniumbifluorid (1341-49-7).
43. Natriumfluorid (7681-49-4).
44. Natriumvätefluorid (1333-83-1).
45. Natriumcyanid (143-33-9).
46. Trietanolamin (102-71-6).
47. Fosforpentasulfid (1314-80-3).
48. Diisopropylamin (108-18-9).
49. Dietylamoetanol (100-37-8).
50. Natriumsulfid (1313-82-2).
51. Svavelmonoklorid (10025-67-9).
52. Svaveldiklorid (10545-99-0).
53. Trietanolaminhydroklorid (637-39-8).
54. N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetylchloridhydroklorid (4261-68-1).
55. Metylfosfonsyra (993-13-5).
56. Dietylmetylfosfonat (683-08-9).
57. N,N-dimetylfosforamidodiklorid (677-43-0).
58. Triisopropylfosfit (116-17-6).
59. Etyldietanolamin (139-87-7).
60. O, O-Dietylfosfortioat (2465-65-8).
61. O, O-Dietylfosforditioat (298-06-6).
62. Natriumhexafluorosilikat (16893-85-9).
63. Metyltiofosfonyldiklorid (676-98-2).

1C450 a:

4. Fosgen: karbonyldiklorid (75-44-5).
5. Cyanklorid (506-77-4).
6. Vätecyanid (74-90-8).
7. Klorpikrin: triklornitrometan (76-06-2).

1C450 b:

1. Kemikalier, andra än de som anges i kontrollbestämmelserna för varor med militär användning eller i avsnitt 1C350, som innehåller en fosforatom till vilken är bunden en metyl-, etyl- eller propyl- (normal eller iso-) grupp men inga ytterligare kolatomer.
2. N,N-dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso-)] fosforamidodialider, andra än N,N-dimetylfosforamidodiklorid, vilka anges i 1C350.57.
3. Dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso-)] N,N-dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso-)]-fosforamidater, andra än dietyl-N,N-dimetylfosforamidat, som anges i avsnitt 1C350.
4. N,N-dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso)] aminoetyl-2-klorider och motsvarande protonerade salter, andra än N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetylchlorid eller N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetylchloridhydroklorid, som anges i avsnitt 1C350.
5. N,N-dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso)] aminoetan-2-oler och motsvarande protonerade salter, andra än N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetanol (96-80-0) och N,N-dietylaminetanol (100-37-8), som anges i avsnitt 1C350.
6. N,N-dialkyl [metyl, etyl eller propyl (normal eller iso)] aminoetan-2-tioler och motsvarande protonerade salter, andra än N,N-diisopropyl-(beta)-aminoetantiol, som anges i avsnitt 1C350.
7. Metyldietanolamin (105-59-9).

Del 2 – Destinationer

Detta tillstånd är giltigt inom hela unionen för export till följande destinationer:

Argentina, Kroatien, Island, Sydkorea, Turkiet, Ukraina.

Del 3 – Villkor och krav för användning

1. Detta tillstånd medger inte export av produkter om:

1. exportören av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad enligt definitionen i artikel 9.6 i denna förordning har informerats om att produkterna i fråga är eller kan vara avsedda att helt eller delvis
 - a) användas i samband med utveckling, produktion, hantering, drift, underhåll, lagring, detektion, identifikation eller spridning av kemiska, biologiska eller nukleära vapen eller andra nukleära sprängningsordningar, eller utveckling, produktion, underhåll eller lagring av missiler som kan bestyckas med sådana vapen,
 - b) slutanvändas militärt enligt definitionen i artikel 4.2 i denna förordning, när köparlandet eller destinationslandet är föremål för ett vapenembargo infört genom ett beslut eller en gemensam ståndpunkt som antagits av rådet eller ett beslut av Organisationen för samarbete och säkerhet i Europa eller ett vapenembargo som har införts genom en bindande resolution antagen av Förenta nationernas säkerhetsråd, eller
 - c) användas som delar eller komponenter i militära produkter som anges i nationella militära förteckningar som exporterats från den aktuella medlemsstatens territorium utan tillstånd eller i strid mot ett tillstånd som föreskrivs i den medlemsstatens nationella lagstiftning,
2. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iakta vederbörlig omsorg, känner till att produkterna i fråga är avsedda helt eller delvis för något av de användningsområden som anges i underpunkt 1,

3. exportören, i enlighet med sin skyldighet att iakttä vederbörlig omsorg, är medveten om att produkterna i fråga ska återexporteras till en annan destination än de som anges i del 2 i denna bilaga eller del 2 i bilaga IIa eller till medlemsstaterna, eller
 4. de berörda produkterna exporteras till ett tullfrihetsområde eller ett fritt lager i en bestämmelseort som omfattas av detta tillstånd.
2. Exportörerna ska i fält 44 i det administrativa enhetsdokumentet ange EU-referensnumret X002 samt att produkterna exporteras enligt unionens generella exporttillstånd nr EU006.
 3. Alla exportörer som använder detta tillstånd ska meddela de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad om den första användningen av tillståndet senast 30 dagar efter dagen för den första exporten eller, alternativt, och i enlighet med ett krav från den behöriga myndigheten i den medlemsstat där exportören är etablerad, före den första användningen av detta tillstånd. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen om den mekanism för anmälan som valts för detta tillstånd. Kommissionen ska offentliggöra de uppgifter som meddelats den i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

De rapporteringskrav som är knutna till användningen av detta tillstånd och ytterligare uppgifter som eventuellt krävs av den medlemsstat från vilken exporten görs om produkter som exporteras enligt detta tillstånd ska fastställas av medlemsstaterna.

En medlemsstat kan kräva att en exportör som är etablerad i den medlemsstaten registrerar sig före den första användningen av detta tillstånd. Registreringen av exportören ska vara automatisk och erkännas av de behöriga myndigheterna utan dröjsmål, och under alla omständigheter inom tio arbetsdagar från mottagandet, med förbehåll för artikel 9.1 i denna förordning.

I förekommande fall ska de krav som anges i det andra och tredje stycket baseras på de krav som fastställts för användningen av nationella generella exporttillstånd som beviljas av de medlemsstater som tillhandahåller sådana tillstånd.

BILAGA II

(Förteckning som avses i artikel 9.4 a i denna förordning och i bilagorna IIa, IIc och IId till denna förordning)

Texten innehåller inte alltid den fullständiga beskrivningen av produkten och tillhörande anmärkningar i bilaga I. Den fullständiga beskrivningen av produkterna finns endast i bilaga I.

Om en produkt tas upp i denna bilaga påverkar det inte tillämpningen av den allmänna anmärkningen rörande programvara i bilaga I.

- Alla produkter som anges i bilaga IV.
 - 0C001 'Naturligt uran' eller 'utarmat uran' eller torium i form av metall, legeringar, kemiska föreningar eller koncentrat och varje annat material som innehåller ett eller flera av de ovan nämnda materialen.
 - 0C002 'Särskilt klyvbart material' annat än det som anges i bilaga IV.
 - 0D001 'Programvara' som är särskilt konstruerad eller modifierad för 'utveckling', 'produktion' eller 'användning' av varor som omfattas av kategori 0, i den mån den avser avsnitt 0C001 eller de produkter under avsnitt 0C002 som inte ingår i bilaga IV.
 - 0E001 'Teknik' enligt Teknisk Not för Kärnteknik för 'utveckling', 'produktion' eller 'användning' av varor som omfattas av kategori 0, i den mån den avser avsnitt 0C001 eller de produkter under avsnitt 0C002 som inte ingår i bilaga IV.
 - 1A102 Återmätaade pyrolyserade kol-kol-komponenter konstruerade för rymdfarkoster som omfattas av avsnitt 9A004 eller sonraketer som omfattas av avsnitt 9A104.
 - 1C351 Humanpatogener, zoonoser och 'toxiner'.
 - 1C352 Djurpatogener.
 - 1C353 Genetiska beståndsdelar och genetiskt modifierade organismer.
 - 1C354 Växtpatogener.
 - 1C450a.1 amiton: O,O-dietyl S-[2-(dietylamino) etyl] fosforotiolat (78-53-5) och motsvarande alkylerade eller protonerade salter.
 - 1C450a.2 PFIB: 1,1,3,3,3-pentafluor-2-(trifluormetyl)-1-propen (382-21-8).
 - 7E104 'Teknik' för samordning av flygkontroll, styrning och framdrivningsdata till ett system för optimering av raketbanan.
 - 9A009.a Hybridframdrivningssystem för raketer med en impuls större än 1,1 MNs.
 - 9A117 Hopkopplings- och separationsmekanismer och mellansteg härför, användbara i 'missiler'."
-

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen avser att göra en översyn av denna förordning före den 31 december 2013, särskilt förutsättningarna för en utvärdering av ett eventuellt införande av ett generellt exporttillstånd för sändningar av lågt värde.

**UTTALANDE FRÅN EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN OM
SÄNDNINGAR AV LÅGT VÄRDE**

Denna förordning påverkar inte sådana nationella generella exporttillstånd för sändningar av lågt värde som medlemsstaterna utfärdar i enlighet med artikel 9.4 i förordning (EG) nr 428/2009.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1233/2011

av den 16 november 2011

om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter och om upphävande av rådets beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Exportkreditinstitut bidrar till utvecklingen av världshandeln genom att främja export och investeringar från företag på ett sätt som kompletterar den privata sektorns tillhandahållande av finansiering och försäkring. Unionen är part i den consensusöverenskommelse om statsstödda exportkrediter (consensusöverenskommelsen) som ingåtts inom ramen för Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD). Consensusöverenskommelsen, såsom den ingåtts av parterna i denna, reglerar de finansiella villkor som exportkreditinstitut får erbjuda i syfte att främja lika spelregler för statsstödda exportkrediter.
- (2) Enligt rådets beslut 2001/76/EG av den 22 december 2000 om att ersätta beslutet av den 4 april 1978 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter ⁽²⁾ och rådets beslut 2001/77/EG av den 22 december 2000 om tillämpning av principerna för ett ramavtal om projektfinansiering för statsstödda exportkrediter ⁽³⁾ ska riktlinjerna i consensusöverenskommelsen och de särskilda bestämmelserna om projektfinansiering tillämpas i unionen.
- (3) Consensusöverenskommelsen bidrar indirekt genom exportkreditinstitutens verksamhet till fri och rättvis handel och investeringar av företag som annars skulle ha mindre tillgång till krediter från den privata sektorn.
- (4) När nationella exportkreditsystem inrättas, utvecklas och genomförs och när statsstödda exportkrediter kontrolleras bör medlemsstaterna följa unionens allmänna bestämmelser inom utrikespolitiken, bland annat när det gäller en konsolidering av demokratin, respekten för mänskliga rättigheter och samstämmigheten mellan olika politiska åtgärder för att åstadkomma utveckling samt kampen mot klimatförändringarna.
- (5) Parterna i consensusöverenskommelsen är involverade i en löpande process som syftar till att minimera marknadsnedvridning och skapa likvärdiga förutsättningar där de premier som exportkreditinstitut tar ut är riskbaserade och bör vara tillräckliga för att täcka långfristiga driftskostnader och förluster, i enlighet med WTO-förpliktelser. För att uppnå detta mål fungerar exportkreditsystemen på ett transparent sätt och instituten rapporterar således till OECD.
- (6) Välriktade exportkrediter från exportkreditinstitut kan bidra till möjligheter till marknadstillträde för företag inom unionen, också för små och medelstora företag.
- (7) Parterna i consensusöverenskommelsen och unionens medlemsstater har kommit överens om att lämna viss information om exportkrediter i enlighet med OECD:s och unionens insynsregler i syfte att bidra till likvärdiga förutsättningar för parterna i consensusöverenskommelsen och medlemsstaterna.
- (8) Unionen tillämpar insyns- och rapporteringskrav i enlighet med bilaga I.
- (9) Med tanke på den skärpta konkurrenssituationen på världsmarknaderna och för att undvika konkurrensnackdelar för unionens företag bör kommissionen inom ramen för sitt förhandlingsmandat från medlemsstaterna stödja OECD:s ansträngningar att nå ut till andra än parterna i consensusöverenskommelsen. Kommissionen bör genom bilaterala och multilaterala förhandlingar sträva efter att etablera globala standarder för statsstödda exportkrediter. Globala standarder på detta område är en förutsättning för likvärdiga förutsättningar i världshandeln.
- (10) Medan OECD-länderna styrs av consensusöverenskommelsen är länder utanför OECD inte parter i consensusöverenskommelsen, vilket skulle kunna leda till konkurrensfördelar för exportörer i de senare länderna. Dessa länder uppmannas därför att tillämpa consensusöverenskommelsen i syfte att säkerställa likvärdiga förutsättningar också på global nivå.
- (11) Med tanke på unionens politik för bättre lagstiftning som syftar till att förenkla och förbättra befintlig lagstiftning, kommer kommissionen och medlemsstaterna, i kommande översyner av consensusöverenskommelsen, i förekommande fall att inrikta sig på att minska de administrativa bördorna för företag och nationella förvaltningar, bland annat exportkreditinstitut.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽²⁾ EGT L 32, 2.2.2001, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 32, 2.2.2001, s. 55.

- (12) Parterna i consensusöverenskommelsen har beslutat ändra och förbättra överenskommelsen. De ändringar som överenskommit omfattar ökad användarvänlighet, ökad överensstämmelse mellan relevanta internationella skyldigheter och ökad insyn, särskilt för icke-parter i consensusöverenskommelsen. Dessutom har parterna till consensusöverenskommelsen kommit överens om att i denna införliva de bestämmelser om projektfinansiering som införs genom beslut 2001/77/EG och de bestämmelser om exportkrediter för fartyg som införs genom rådets beslut 2002/634/EG⁽¹⁾ om ändring av beslut 2001/76/EG.
- (13) Beslut 2001/76/EG i dess ändrade lydelse bör följaktligen upphöra att gälla och ersättas med denna förordning och den konsoliderade och reviderade texten till consensusöverenskommelsen som bifogas denna, och beslut 2001/77/EG bör upphöra att gälla.
- (14) För att de ändringar till riktlinjerna i consensusöverenskommelsen som parterna kommit överens om ska kunna införlivas i unionens lagstiftning på ett snabbt och smidigt sätt, bör kommissionen vid behov anta delegerade akter för att ändra bilaga II. Därför bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på de ändringar till riktlinjerna som parterna i consensusöverenskommelse kommit överens om. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpning av consensusöverenskommelsen

De riktlinjer som anges i consensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter (*consensusöverenskommelsen*) ska tillämpas i unionen. Texten till consensusöverenskommelsen bifogas denna förordning.

Artikel 2

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska anta delegerade akter enligt artikel 3 för att ändra bilaga II till följd av ändringar av riktlinjerna som parterna i consensusöverenskommelsen kommit överens om.

Om det, i fråga om ändringar i bilaga II till följd av ändringar av riktlinjerna som parterna i consensusöverenskommelsen

kommit överens om, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel 4 tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

Artikel 3

Delegeringens utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artikel 2 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 9 december 2011.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 4

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge inga invändningar görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 3.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten utan dröjsmål efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om invändning.

Artikel 5

Insyn och rapportering

De insyns- och rapporteringsåtgärder som ska vidtas i unionen beskrivs i bilaga I.

⁽¹⁾ EGT L 206, 3.8.2002, s. 16.

*Artikel 6***Upphävande**

Beslut 2001/76/EG och 2001/77/EG ska upphöra att gälla.

*Artikel 7***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft dagen efter att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA
Ordförande

BILAGA I

1. Utan att det påverkar befogenheterna för de institutioner i medlemsstaterna som utövar tillsyn över nationella exportkreditprogram, ska varje medlemsstat överlämna en årlig verksamhetsrapport till kommissionen så att insynen ökar på unionsnivå. Medlemsstaterna ska i enlighet med nationell lagstiftning rapportera om tillgångar och skulder, utbetalda fordringar och återkrav, nya åtaganden, exponeringar och premier. När ansvarsförbindelser kan uppstå från verksamhet med statsstödda exportkrediter ska denna verksamhet rapporteras inom ramen för den årliga verksamhetsrapporten.
2. I den årliga verksamhetsrapporten ska medlemsstaterna beskriva hur miljörisker, som kan medföra andra relevanta risker, beaktas i deras exportkreditinstituts verksamhet med statsstödda exportkrediter.
3. Kommissionen ska på grundval av denna information utarbeta en årlig översikt för Europaparlamentet, inbegripet en utvärdering av exportkreditinstituts efterlevnad av unionens mål och förpliktelser.
4. Kommissionen ska i enlighet med sina befogenheter översända en årlig rapport till Europaparlamentet om de förhandlingar som förts, i de fall där kommissionen har förhandlingsmandat i olika internationella samarbetsfora, i syfte att etablera globala standarder när det gäller statsstödda exportkrediter.

Den första rapporteringsperioden enligt denna förordning ska täcka år 2011.

BILAGA II

CONSENSUSÖVERENSKOMMELSE FÖR STATSSTÖDDA EXPORTKREDITER

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida
KAPITEL I: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER	52
1. SYFTE	52
2. STATUS	52
3. DELTAGANDE	52
4. INFORMATION TILL ICKE-PARTER	52
5. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE	52
6. SEKTORSÖVERENSKOMMELSER	53
7. PROJEKTFINANSIERING	53
8. UPPSÄGNING	53
9. ÖVERVAKNING	53
KAPITEL II: FINANSIELLA VILLKOR FÖR EXPORTKREDITER	53
10. KONTANTBETALNING, MAXIMALT STATSSTÖD OCH LOKALA KOSTNADER	53
11. KLASSIFICERING AV LÄNDER FÖR FASTSTÄLLANDE AV MAXIMIVILLKOR FÖR ÅTERBETALNING ...	54
12. LÄNGSTA ÅTERBETALNINGSTID	54
13. SÄRSKILDA VILLKOR FÖR ANDRA KRAFTVERK ÄN KÄRNKRAFTVERK	54
14. ÅTERBETALNING AV KAPITALBELOPP OCH BETALNING AV RÄNTA	55
15. RÄNTESATSER, PREMIESATSER OCH ANDRA AVGIFTER	56
16. EXPORTKREDITERS GILTIGHETSPERIOD	56
17. ÅTGÄRDER FÖR ATT UNDVIKA ELLER MINIMERA FÖRLUSTER	56
18. MATCHNING	56
19. FASTA MINIMIRÄNTESATSER VID STATLIGT FINANSIERINGSSTÖD	56
20. KONSTRUKTION AV CIRR	56
21. GILTIGHETSTID FÖR CIRR	57
22. TILLÄMPNING AV CIRR	57
23. PREMIE FÖR KREDITRISK	57
24. MINIMIPREMIESATSER FÖR LANDKREDITRISK OCH KREDITRISK PÅ STAT	57
25. KLASSIFICERING AV LÄNDER I RISKKATEGORIER	58
26. KLASSIFICERING AV MULTILATERALA OCH REGIONALA INSTITUTIONER	59

	Sida
27. STATSSTÖDD EXPORTKREDITTÄCKNING: TÄCKNINGSGRAD OCH KVALITET	59
28. UTESLUTANDE AV VISSA VALDA LANDRISKBESTÅNDSDELAR OCH METODER FÖR LANDRISKMINI- MERING	60
29. ÖVERSYN AV GILTIGHETSTIDEN FÖR MINIMIPREMIESATSERNA FÖR LANDKREDITRISK OCH KREDIT- RISK PÅ STAT	61
KAPITEL III: BESTÄMMELSER OM BUNDET BISTÅND	61
30. ALLMÄNNA PRINCIPER	61
31. FORMER FÖR BUNDET BISTÅND	61
32. KOMBINERAD FINANSIERING	62
33. LÄNDERS BERÄTTIGANDE TILL BUNDET BISTÅND	62
34. PROJEKTS BERÄTTIGANDE	63
35. MINIMIFÖRMÅNLIGHETSGRAD	63
36. UNDANTAG FRÅN BESTÄMMELSERNA OM LÄNDERS ELLER PROJEKTS STÖDBERÄTTIGANDE	64
37. BERÄKNING AV FÖRMÅNLIGHETSGRADEN FÖR BUNDET BISTÅND	64
38. GILTIGHETSPERIOD FÖR BUNDET BISTÅND	65
39. MATCHNING	65
KAPITEL IV: FÖRFARANDEN	66
AVSNITT 1: GEMENSAMMA BESTÄMMELSER FÖR EXPORTKREDITER OCH HANDELSRELATERAT BIS- TÅND	66
40. ANMÄLNINGAR	66
41. INFORMATION OM STATSSTÖD	66
42. MATCHNINGSFÖRFARANDEN	66
43. SÄRSKILT SAMRÅD	66
AVSNITT 2: FÖRFARANDEN FÖR EXPORTKREDITER	67
44. FÖRHANDSANMÄLAN MED ÖVERLÄGGNINGAR	67
45. FÖRHANDSANMÄLAN UTAN ÖVERLÄGGNINGAR	67
AVSNITT 3: FÖRFARANDEN FÖR HANDELSRELATERAT BISTÅND	67
46. FÖRHANDSANMÄLAN	67
47. OMEDELBAR ANMÄLAN	68
AVSNITT 4: SAMRÅDSFÖRFARANDEN FÖR BUNDET BISTÅND	68
48. SAMRÅDENS SYFTE	68
49. SAMRÅDENS OMFATTNING OCH TIDSRISTER	68
50. SAMRÅDENS RESULTAT	69
AVSNITT 5: FÖRFARANDEN FÖR INFORMATIONsutBYTET AVSEENDE EXPORTKREDITER OCH HAN- DELSRELATERAT BISTÅND	69

	Sida
51. KONTAKTPUNKTER	69
52. FÖRFRÅGNINGARNAS OMFATTNING	69
53. SVARENS OMFATTNING	69
54. MUNTligt SAMRÅD	69
55. FÖRFARANDE FÖR GEMENSAMMA HÅLLNINGAR SAMT DESSAS INNEHÅLL	70
56. REAKTIONER PÅ FÖRSLAG TILL GEMENSAM HÅLLNING	70
57. GODKÄNNANDE AV GEMENSAMMA HÅLLNINGAR	70
58. OENIGHET OM GEMENSAMMA HÅLLNINGAR	71
59. TIDPUNKT FÖR GEMENSAMMA HÅLLNINGARS IKRAFTTRÄDANDE	71
60. GEMENSAMMA HÅLLNINGARS GILTIGHET	71
AVSNITT 6: BESTÄMMELSER FÖR MEDDELANDE OM MINIMIRÄNTESATSER	71
61. MEDDELANDE OM MINIMIRÄNTESATSER	71
62. TIDPUNKT FÖR RÄNTESATSERNAS IKRAFTTRÄDANDE	71
63. OMEDELBARA FÖRÄNDRINGAR AV RÄNTESATSER	71
AVSNITT 7: ÖVERSYN	72
64. REGELBUNDEN ÖVERSYN AV CONSENSUSÖVERENSKOMMELSEN	72
65. ÖVERSYN AV MINIMIRÄNTESATSER	72
66. ÖVERSYN AV MINIPREMIESATSER OCH DÄRMED SAMMANHÄNGANDE FRÅGOR	72
BILAGA I: SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR FARTYG	73
BILAGA II: SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR KÄRNKRAFTVERK	76
BILAGA III: SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR CIVILA LUFTFARTYG	78
BILAGA IV: SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER, FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR OCH VATTENPROJEKT, I KRAFT UNDER EN FÖRSÖKSPERIOD FRAM T.O.M. DEN 30 JUNI 2007	89
BILAGA V: UPPGIFTER SOM SKA LÄMNAS I ANMÄLNINGARNA	92
BILAGA VI: BERÄKNING AV MINIPREMIESATSER	97
BILAGA VII: KRITERIER OCH VILLKOR FÖR TILLÄMPNINGEN AV KLASSIFICERING AV LANDRISKER VID DELTAGANDE AV EN GARANT FRÅN TREDJELAND ELLER EN MULTILATERAL ELLER REGIONAL INSTITUTION	99
BILAGA VIII: KRITERIER OCH VILLKOR FÖR TILLÄMPNING AV MINIMERING/UTESLUTANDE AV LANDRISK VID BERÄKNING AV MINIPREMIESATSER	101
BILAGA IX: KRITERIER FÖR BEDÖMNING AV DEN UTVECKLINGSPOLITISKA BETYDELSEN AV BIS- TÅNDSFINANSIERADE PROJEKT	108
BILAGA X: VILLKOR SOM SKA TILLÄMPAS PÅ PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER	109
BILAGA XI: FÖRTECKNING ÖVER DEFINITIONER	111

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

1. Syfte

- a) Det huvudsakliga syftet med överenskommelsen om statsstödda exportkrediter, i detta dokument kallad *consensusöverenskommelsen*, är att tillhandahålla en ram för en ordnad användning av statsstödda exportkrediter.
- b) Consensusöverenskommelsen syftar till att skapa lika villkor för statsstöd såsom det definieras i artikel 5 a och därmed uppmuntra konkurrens mellan exportörerna på grundval av de exporterade varornas och tjänsternas kvalitet och pris snarare än de mest gynnsamma villkoren för statsstöd.

2. Status

Consensusöverenskommelsen, som utarbetats inom ramen för OECD, trädde ursprungligen i kraft i april 1978 och gäller tills vidare. Consensusöverenskommelsen är ett *gentlemen's agreement* mellan parterna; den är inte någon OECD-akt ⁽¹⁾, även om den får administrativt stöd av OECD:s sekretariat (hädanefter kallat *sekretariatet*).

3. Deltagande

Parter till consensusöverenskommelsen är Australien, Kanada, Europeiska unionen, Japan, Korea, Nya Zeeland, Norge, Schweiz och Förenta staterna. Andra länder kan, oavsett om de är medlemmar i OECD eller inte, bli parter efter inbjudan från de nuvarande parterna.

4. Information till icke-parter

- a) Parterna förbinder sig att utbyta information med icke-parter om anmälningar rörande statsstöd enligt artikel 5 a.
- b) Varje part ska i en konkurrenssituation på ömsesidig grund besvara förfrågningar från en icke-part rörande de finansiella villkoren för deras statsstöd, på samma sätt som den skulle göra vid en förfrågan från en part.

5. Tillämpningsområde

Consensusöverenskommelsen ska tillämpas på allt statsstöd, som tillhandahålls av en regering eller på dess vägnar, för export av varor eller tjänster, och på finansiell leasing, med en återbetalningstid på minst två år.

- a) Statsstöd kan ges i följande former:

1. Exportkreditgaranti eller försäkring (ren risktäckning).

2. Statligt finansieringsstöd i form av

— direkt kredit/finansiering och refinansiering eller

— räntestöd.

3. Olika kombinationer av dessa stöd.

- b) Consensusöverenskommelsen ska tillämpas på bundet bistånd; de förfaranden som anges i kapitel IV ska även tillämpas på handelsrelaterat obundet bistånd.

- c) Consensusöverenskommelsen ska inte tillämpas på export av militär utrustning och jordbruksprodukter.

- d) Statsstöd får inte beviljas om det klart kan bevisas att kontraktet har upprättats med en köpare i ett land som inte utgör varornas slutliga destination, huvudsakligen med syftet att få gynnsammare återbetalningsvillkor.

⁽¹⁾ Enligt definitionen i artikel 5 i OECD-konventionen.

6. Sektorsöverenskommelser

a) Följande sektorsöverenskommelser är en del av avtalet:

- Fartyg (bilaga I).
- Kärnkraftverk (bilaga II).
- Civil luftfart (bilaga III).
- Förnybara energikällor och vattenprojekt (bilaga IV).

b) En part till en sektorsöverenskommelse kan tillämpa sina villkor för statsstöd till export av varor och/eller tjänster som omfattas av den sektorsöverenskommelsen. Om en sektorsöverenskommelse inte innehåller någon bestämmelse som motsvarar en bestämmelse i consensusöverenskommelsen ska parterna till sektorsöverenskommelsen tillämpa consensusöverenskommelsens bestämmelse.

7. Projektfinansiering

a) Deltagarna kan tillämpa de villkor som anges i bilaga X på export av varor och/eller tjänster när det gäller transaktioner som uppfyller kriterierna i tillägg 1 till bilaga X.

b) Punkt a ska inte tillämpas på export av varor och tjänster som omfattas av sektorsöverenskommelsen om civil luftfart.

8. Uppsägning

En part kan säga upp denna överenskommelse genom att anmäla detta med hjälp av omedelbar textkommunikation, t.ex. OECD:s informationssystem på Internet (OLIS). Uppsägningen träder i kraft 180 kalenderdagar efter det att sekretariatet mottagit anmälan.

9. Övervakning

Sekretariatet ska övervaka genomförandet av consensusöverenskommelsen.

KAPITEL II

FINANSIELLA VILLKOR FÖR EXPORTKREDITER

De finansiella villkoren för exportkrediter utgörs av alla bestämmelser i detta kapitel, vilka ska läsas jämförda med varandra.

I consensusöverenskommelsen fastställs begränsningar i fråga om villkoren för exportkrediter som åtnjuter statsstöd. Parterna erkänner att mer restriktiva villkor än de som anges i consensusöverenskommelsen traditionellt sett gäller för viss handel eller vissa industrisektorer. Parterna ska fortsätta tillämpa dessa traditionella finansiella villkor, särskilt principen om att återbetalningstiden inte får överskrida varornas livslängd.

10. Kontantbetalning, maximalt statsstöd och lokala kostnader

a) Parterna ska kräva att köpare av varor och tjänster som beviljas statsstöd gör kontantbetalningar motsvarande minst 15 % av exportkontraktvärdet vid eller före kredittidens början såsom denna definieras i bilaga XI. För bedömning av kontantbetalningar kan exportkontraktvärdet sänkas i motsvarande grad om transaktionen innehåller varor och tjänster från ett tredjeland för vilka inget statsstöd ges. Finansiering/försäkring på 100 % av premien är tillåten. Premien kan antingen ingå i exportkontraktvärdet eller inte. Innehållna garantibelopp som betalas efter kredittidens början ska inte anses vara kontantbetalningar i detta sammanhang.

b) Statsstöd för sådana kontantbetalningar får endast ges i form av försäkring och garantier mot ordinära förkreditrisker.

c) Med undantag för punkterna b och d ska parterna bevilja statsstöd för högst 85 % av exportkontraktvärdet, inbegripet leveranser från tredjeland men exklusive lokala kostnader.

d) Parterna får ge statsstöd till lokala kostnader under förutsättning att följande villkor uppfylls:

1. Det totala kombinerade statsstödet enligt punkterna c och d överskrider inte 100 % av exportkontraktvärdet. Alltså ska det belopp för lokala kostnader för vilket stöd beviljas inte överskrida beloppet för kontantbetalningen.
2. Det ska inte ges på villkor som är mer förmånliga eller mindre restriktiva än villkoren för den export som de lokala kostnaderna hänför sig till.
3. Det avser endast ren risktäckning när det gäller länder i kategori I enligt definitionen i artikel 11 a.

11. Klassificering av länder för fastställande av maximivillkor för återbetalning

a) Länder i kategori I är länder som är upptagna på Världsbankens graderingslista ⁽¹⁾. Alla övriga länder tillhör kategori II. Världsbankens graderingsnivå räknas om årligen. Ett land byter kategori först efter att ha tillhört samma kategori enligt Världsbankens lista två år i följd.

b) Klassificeringen av länder ska göras med hjälp av följande kriterier och förfaranden:

1. Klassificeringen inom ramen för denna consensusöverenskommelse ska bestämmas av BNI per capita enligt de beräkningar som görs av Världsbanken vid dess klassificering av låntagarländer.
2. Om Världsbanken inte har tillräcklig information för att offentliggöra uppgifter om BNI per capita ska Världsbanken ombes att göra en uppskattning av huruvida landet i fråga har en BNI per capita som ligger över eller under det gällande tröskelvärdet. Landet ska klassificeras i enlighet med denna uppskattning, om inte parterna beslutar något annat.
3. Om ett land i enlighet med artikel 11 a omklassificeras ska den nya klassificeringen träda i kraft två veckor efter det att sekretariatet har underrättat samtliga parter om de slutsatser som dragits med utgångspunkt i Världsbankens uppgifter.
4. Om Världsbanken ändrar siffror ska inom ramen för denna consensusöverenskommelse ingen hänsyn tas till dessa ändringar. Ett lands klassificering kan emellertid ändras genom en gemensam hållning, och parterna ska i positiv anda överväga en ändring till följd av fel eller brister i siffrorna som konstateras under det kalenderår då sekretariatet lämnade siffrorna.

12. Längsta återbetalningstid

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13 ska den längsta återbetalningstiden variera beroende på köparlandets klassificering enligt kriterierna i artikel 11.

- a) För länder i kategori I ska den längsta återbetalningstiden vara fem år, med möjlighet att godkänna upp till åtta och ett halvt år när förfarandena för förhandsanmälan enligt artikel 45 följs.
- b) För länder i kategori II ska den längsta återbetalningstiden vara tio år.
- c) I fråga om kontrakt som avser mer än ett köparland bör parterna i enlighet med förfarandena i artiklarna 55–60 försöka nå en gemensam hållning beträffande lämpliga villkor.

13. Särskilda villkor för andra kraftverk än kärnkraftverk

a) För andra kraftverk än kärnkraftverk ska den längsta återbetalningstiden vara tolv år. Om en part avser att bevilja stöd med längre återbetalningstid än den som anges i artikel 12, ska denna part lämna en förhandsanmälan i enlighet med förfarandet i artikel 45.

⁽¹⁾ På grundval av Världsbankens årliga översyn av sin länderklassificering kommer en bruttonationalinkomsttröskel (BNI) per capita att användas för klassificering av länder i olika kategorier. Denna tröskel finns att tillgå på OECD:s webbplats (www.oecd.org/ech/xcred).

b) Med andra kraftverk än kärnkraftverk avses kompletta kraftanläggningar som inte drivs med kärnkraft, eller delar därav. De omfattar alla beståndsdelar och tjänster (inbegripet utbildning av personal), allt material och all utrustning som direkt krävs för byggande och idriftsättning av en sådan anläggning som inte drivs med kärnkraft. Härefter ingår inte sådana poster som köparen i allmänhet ansvarar för, t.ex. kostnader i samband med markanläggning, vägar, arbetarbostäder, kraftledningar, ställverk och vattenförsörjning samt omkostnader i köparens land i samband med förfaranden för officiellt godkännande (t.ex. godkännande av byggplats, tillstånd för laddning av bränsle), dock med följande undantag:

1. I det fall köparen av ett ställverk är identisk med köparen av kraftverket ska den längsta återbetalningstiden för det ursprungliga ställverket vara densamma som för kraftverket (dvs. tolv år).
2. Den längsta tillåtna återbetalningstiden för ställverk, transformatorer och kraftledningar med en lägsta spänning på 100 kV ska vara densamma som för kraftverket.

14. Återbetalning av kapitalbelopp och betalning av ränta

- a) Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska ske i lika stora amorteringar.
- b) Återbetalning av ett kapitalbelopp och betalning av ränta ska ske med högst sex månaders intervall och med början senast sex månader efter kredittidens början.
- c) För exportkrediter som tillhandahålls som stöd för uthyrningstransaktioner kan lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet och räntan i kombination tillämpas i stället för lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet enligt punkt a.
- d) I välgrundade undantagsfall kan exportkrediter tillhandahållas på andra villkor än dem som anges i punkterna a–c ovan. Sådant stöd ska förklaras av en obalans i tidssamstämmigheten för medel som finns tillgängliga för gäldenären och den skuldbetalningsprofil som finns tillgänglig enligt en återbetalningsplan för lika stora, halvårsvisa betalningar och ska överensstämma med följande kriterier:
 1. Ingen enda återbetalning av kapitalbelopp eller serie av återbetalningar av kapitalbelopp inom en sexmånadersperiod får överskrida 25 % av kreditens kapitalbelopp.
 2. Återbetalning av ett kapitalbelopp ska ske med högst tolv månaders intervall. Den första återbetalningen av kapitalbeloppet ska ske senast tolv månader efter kredittidens början och minst 2 % av kreditens kapitalbelopp ska ha betalats tillbaka tolv månader efter kredittidens början.
 3. Ränta ska betalas med högst tolv månaders intervall med början senast sex månader efter kredittidens början.
 4. Den högsta genomsnittliga vägda återbetalningsperioden får inte överstiga följande tidsgränser:
 - För transaktioner med statliga köpare (eller med en statlig återbetalningsgaranti), fyra och ett halvt år för transaktioner i länder i kategori I och fem år och ett kvartal för länder i kategori II
 - För transaktioner med icke-statliga köpare (och utan statlig återbetalningsgaranti), fem år för länder i kategori I och sex år för länder i kategori II.
 - Trots vad som sägs i de två föregående strecksatserna, för transaktioner där stöd till andra kraftverk än kärnkraftverk ingår enligt artikel 13, sex år och ett kvartal.
 5. En part ska i enlighet med artikel 45 lämna en förhandsanmälan där skälen till att stödet inte tillhandahålls enligt punkterna a–c.
- e) Ränta som förfaller till betalning efter kredittidens början ska inte kapitaliseras.

15. Räntesatser, premiesatser och andra avgifter

- a) Med ränta avses inte något av följande:
1. Premiebetalningar och andra avgifter för försäkring av eller garanti för leverantörskrediter eller finansiella krediter.
 2. Andra betalningar i form av bankavgifter eller provisioner i samband med exportkrediten, utom årsvisa eller halvårsvisa bankavgifter som betalas under hela återbetalningstiden.
 3. Innehållen skatt enligt importlandets bestämmelser.
- b) Om statsstöd ges i form av direkt kredit/finansiering eller refinansiering kan premien antingen läggas till räntans nominella värde eller utgöras av en separat avgift; bägge komponenterna ska specificeras separat för parterna.

16. Exportkrediters giltighetsperiod

De finansiella villkoren för en enskild exportkredit eller en kreditram, med undantag för den giltighetstid för marknadsreferensräntor (CIRR) som anges i artikel 21, ska inte fastställas för en period som överskrider sex månader före det slutgiltiga åtagandet.

17. Åtgärder för att undvika eller minimera förluster

Consensusöverenskommelsen ska inte hindra exportkreditinstitut eller finansinstitut från att bevilja mindre restriktiva villkor än de som anges i consensusöverenskommelsen, om detta sker efter det att kontraktet slutits (när exportkreditavtalet och därtill hörande dokument trätt i kraft) och avsikten endast är att undvika eller minimera förluster till följd av händelser som skulle kunna ge upphov till utebliven betalning eller fordringar.

18. Matchning

Med hänsyn till sina internationella åtaganden och i överensstämmelse med consensusöverenskommelsens syfte får en part i enlighet med förfarandena i artikel 42 matcha de finansiella villkor som erbjuds av en part eller ett land som är en icke-part. Finansiella villkor som erbjuds i enlighet med denna artikel anses överensstämma med bestämmelserna i kapitlen I och II samt, i tillämpliga fall, även bilagorna I, II, III, IV och X.

19. Fasta minimiräntesatser vid statligt finansieringsstöd

- a) Parter som lämnar statligt finansieringsstöd till lån med fast ränta ska tillämpa relevanta marknadsreferensräntor (CIRR) som minimiräntesatser. CIRR är räntesatser som fastställs enligt följande principer:
1. CIRR bör vara representativa för kommersiella utlåningsräntor till slutkund på den berörda valutans hemmamarknad.
 2. CIRR bör nära motsvara räntesatsen för första klassens inhemska låntagare.
 3. CIRR bör baseras på upplåningskostnaden för finansiering till fast ränta.
 4. CIRR bör inte leda till en snedvridning av de inhemska konkurrensvillkoren.
 5. CIRR bör nära motsvara en räntesats som är tillgänglig för första klassens utländska låntagare.
- b) Det statliga finansieringsstödet ska varken helt eller delvis uppväga eller kompensera den minimipremiesats för kreditrisken som ska tas ut i enlighet med artikel 23.

20. Konstruktion av CIRR

- a) Varje part som önskar fastställa en CIRR ska för sin nationella valuta inledningsvis välja något av följande två basräntesystem:
1. Avkastningen på treåriga statsobligationer för krediter med en återbetalningstid på högst fem år, avkastningen på femåriga statsobligationer för krediter med en återbetalningstid på mer än fem men högst åtta och ett halvt år och avkastningen på sjuåriga statsobligationer för krediter med en återbetalningstid på mer än åtta och ett halvt år.

2. Avkastningen på femåriga statsobligationer för samtliga löptider.

Parterna ska enas om eventuella undantag från basräntesystemet.

- b) CIRR ska fastställas till parternas respektive basräntesatser plus en fast marginal på 100 baspunkter, om inte parterna har enats om något annat.
- c) Övriga parter ska använda den CIRR som fastställts för en viss valuta om de erbjuder finansiering i den valutan.
- d) En part får med sex månaders varsel och efter samråd med övriga parter byta basräntesystem.
- e) En part eller icke-part får begära att CIRR fastställs för en icke-parts valuta. I samråd med den berörda icke-parten kan parten eller sekretariatet på icke-partens vägnar lägga fram ett förslag till konstruktion av CIRR i den valutan med hjälp av de förfaranden för en gemensam hållning som anges i artiklarna 55–60.

21. Giltighetstid för CIRR

Den ränta som ska tillämpas på en transaktion ska fastställas för en period på högst 120 dagar. Om villkoren för det statliga finansieringsstödet fastställs före kontraktsdagen ska CIRR höjas med 20 baspunkter.

22. Tillämpning av CIRR

- a) När statligt finansieringsstöd ges till rörlig ränta ska det under hela kredittiden vara förbjudet för banker och andra finansinstitut att erbjuda ett val mellan den lägsta av CIRR (vid tidpunkten för det ursprungliga kontraktet) och den kortfristiga marknadsräntan.
- b) Om en låntagare frivilligt i förtid helt eller delvis återbetalar ett lån ska låntagaren kompensera den statliga institution som tillhandahållit det statliga finansieringsstödet för alla kostnader och förluster till följd av den förtida återbetalningen, inbegripet den statliga institutionens kostnader för att ersätta den del av kassainflödet till fast ränta som bortfaller till följd av den förtida återbetalningen.

23. Premie för kreditrisk

Parterna ska utöver ränta ta ut en premie för att täcka risken för utebliven återbetalning av en exportkredit. De premiesatser som tas ut av parterna ska vara riskbaserade, konvergera och kunna täcka driftskostnader och förluster på lång sikt.

24. Minimipremiesatser för landkreditrisk och kreditrisk på stat

Parterna ska ta ut premier som inte ligger under minimipremiesatserna (MPR) för landkreditrisken och kreditrisken på stat, oavsett om köparen/låntagaren är en privat eller offentlig enhet.

- a) Minimipremiesatserna ska fastställas på grundval av följande faktorer:
 - Gällande klassificering av länder i riskkategorier i enlighet med artikel 25.
 - Huruvida den statstödta exportkreditvärdet endast omfattar landkreditrisken i enlighet med artikel 25 a.
 - Riskperiodens längd (dvs. riskhorisont eller HOR).
 - Risktäckningsgrad och kvaliteten på den statsstödda exportkreditprodukt som tillhandahålls i enlighet med artikel 27.
 - Alla metoder för riskminimering eller uteslutande av risk i enlighet med artikel 28.
- b) Minimipremiesatserna ska uttryckas i procent av kreditens kapitalbelopp som om premien i sin helhet skulle tas ut när krediten utnyttjas för första gången. Den matematiska formel som använts för beräkningen av minimipremiesatser anges i bilaga VI.

- c) Såsom anges i artikel 25 har några minimipremiesatser inte fastställts för länder i kategori 0, men parterna ska inte tillämpa premiesatser som underskrider priserna på den privata marknaden.
- d) På länderna med den högsta risken i kategori 7 ska man i princip tillämpa premiesatser som är högre än de minimipremiesatser som fastställts för denna kategori; dessa premiesatser ska fastställas av den part som lämnar statsstöd.
- e) Vid beräkningen av minimipremiesatsen för en transaktion ska köparlandets klassificering av länder i riskkategorier tillämpas, såvida inte
- säkerhet i form av en rättsligt giltig och verkställbar oåterkallelig, ovillkorlig avistagaranti för hela återbetalningsåtagandet under kreditens hela giltighetstid ställts av en enhet i tredjeland som är kreditvärdig för den skuld som garantin avser, varvid den klassificering av länder i riskkategorier som gäller i det land där garanten är etablerad får tillämpas, eller
 - en multilateral eller regional institution i enlighet med artikel 26 är antingen låntagare eller garant för transaktionen, varvid den berörda multilaterala eller regionala institutionens klassificering av länder i riskkategorier får tillämpas.
- f) Kriterierna för klassificering av länder i riskkategorier enligt de situationer som beskrivs i artikel 24 e första och andra strecksatserna anges i bilaga VII.
- g) Om statsstödet är begränsat enbart till landrisken i enlighet med artikel 25 a, dvs. den risk som är förknippad med köparen/låntagaren inte täcks, ska minimipremiesatsen minskas med 10 %; detta beaktas i den formel för beräkning av minimipremiesatser som anges i bilaga V.
- h) Vid beräkningen av minimipremiesats ska tidshorisonten vara lika med halva utbetalningsperioden jämte hela återbetalningsperioden, varvid återbetalningen av exportkrediten förutsätts följa det normala mönstret, dvs. halvårsvisa lika stora amorteringar jämte upplupen ränta som börjar betalas sex månader från och med kredittidens början. Återbetalningsperioden för exportkrediter som inte följer det normala mönstret beräknas som återbetalningsperioden (uttryckt i lika stora halvårsvisa amorteringar) enligt följande formel: återbetalningsperiod = (genomsnittlig vägd återbetalningsperiod - 0,25) / 0,5.
- i) Om en part tillämpar en minimipremiesats i enlighet med första strecksatsen i punkt e och detta leder till en lägre minimipremiesats än den som gäller för köparens land ska parten lämna förhandsanmälan enligt artikel 44 a. En part som tillämpar en minimipremiesats i enlighet med artikel 24 e andra strecksatsen eller artikel 24 g ska lämna förhandsanmälan enligt artikel 45 a.

25. Klassificering av länder i riskkategorier

Länder ska klassificeras på grundval av sannolikheten för att de kommer att kunna betala räntor och amorteringar på sina externa skulder (dvs. landkreditrisk).

- a) Landkreditrisken består av följande fem beståndsdelar:
- Allmän betalningsinställelse som förordnas av regeringen i köparens/låntagarens/garantens land eller av ett ombud i det land genom vilket återbetalning sker.
 - Politiska händelser eller ekonomiska svårigheter som uppstår utanför den anmälande partens land eller rättsliga eller administrativa åtgärder som vidtas utanför den anmälande partens land, vilka förhindrar eller försenar överföringen av medel för betalning av krediten.
 - Lagstiftning som antagits i köparens/låntagarens land och i vilken fastställs att återbetalning i lokal valuta gäller som betalning av skulden, trots att sådana betalningar, när de räknats om till valutan för krediten, på grund av valutakursförändringar inte längre täcker skuldbeloppet på dagen för överföringen av medlen.
 - Alla andra åtgärder som vidtas eller beslut som fattas av regeringen i ett annat land och som förhindrar återbetalning av en kredit.
 - *Force majeure* som uppstår utanför den anmälande partens land, t.ex. krig (även inbördeskrig), expropriation, revolution, upplopp, oroligheter, cykloner, översvämningar, jordbävningar, vulkanutbrott, flodvågor och kärnkraftsolyckor.

- b) Länderna klassificeras i åtta riskkategorier (0–7). Minimipremiesatser har fastställts för kategorierna 1–7 men inte för kategori 0, eftersom landrisken anses vara försumbar för länderna i denna kategori.
- c) Höginkomstländer inom OECD, enligt Världsbankens årliga definition på grundval av BNI per capita, klassificeras i kategori 0.
- När det gäller minimipremiesatser ska varje OECD-land som till följd av sin ställning som höginkomstland klassificerats i kategori 0 kvarstå i kategori 0 till dess att dess BNI underskridit tröskelvärdet för höginkomstländer två år i följd, då landets klassificering ska ses över enligt artikel 25 d–f.
 - Varje OECD-land som ligger över höginkomsttröskeln två år i följd ska klassificeras i kategori 0. Landets klassificering ska träda i kraft omedelbart efter det att sekretariatet har meddelat landets klassificering enligt Världsbanken.
 - Även andra länder som anses ligga på samma risknivå kan klassificeras i kategori 0.
- d) Alla länder utom höginkomstländerna inom OECD ⁽¹⁾ ska klassificeras enligt metoden för klassificering av länder i riskkategorier, vilken omfattar följande:
- Den kvantitativa landriskmodellen (nedan kallad *modellen*) leder till en kvantitativ bedömning av landkreditrisken och är för varje land baserad på tre grupper av riskindikatorer, nämligen parternas erfarenhet av landets betalningsförmåga, den finansiella situationen och den ekonomiska situationen. Den metod som används i modellen omfattar olika steg, bl.a. bedömning av de tre grupperna av riskindikatorer och en sammanställning och flexibel vägning av dessa grupper av riskindikatorer.
 - En kvalitativ bedömning av resultatet av modellen för varje land för att integrera den politiska risken och andra riskfaktorer som helt eller delvis faller utanför modellen. Detta kan leda till att den kvantitativa bedömningen, där så är lämpligt, justeras så att den slutliga bedömningen av landkreditrisken återspeglas.
- e) Klassificeringar av länder i riskkategorier ska kontinuerligt bevakas och ses över minst en gång om året och ändringar till följd av metoden för klassificering av länder i riskkategorier ska omedelbart meddelas av sekretariatet. När ett land omklassificeras i en lägre eller högre riskkategori ska parterna senast fem arbetsdagar efter det att omklassificeringen meddelats av sekretariatet ta ut premiesatser motsvarande minst de minimipremiesatser som gäller för den nya riskkategorin.
- f) Den tillämpliga riskklassificeringen ska offentliggöras av sekretariatet.

26. Klassificering av multilaterala och regionala institutioner

Multilaterala och regionala institutioner ska där så är lämpligt klassificeras och ses över; dessa klassificeringar ska offentliggöras av sekretariatet.

27. Statsstödd exportkreditvägning: täckningsgrad och kvalitet

Minimipremiesatserna har differentierats i syfte att ta hänsyn till kvalitetsskillnader mellan olika exportkreditprodukter och den täckningsgrad som parterna tillhandahåller enligt bilaga VI. Differentieringen utgår från exportörens perspektiv (med sikte på att neutralisera den konkurrensverkan som uppstår på grund av kvalitetsskillnaderna mellan de produkter som exportören/finansinstitutet erbjuder).

- a) En exportkreditprodukts kvalitet är avhängig huruvida den är en försäkring, garanti eller direkt kredit/finansiering. En försäkringsprodukts kvalitet är avhängig huruvida räntan är täckt under karenstiden (dvs. karenstiden för skadereglering, dvs. den period som förflyter mellan förfallodagen för köparens/låntagarens betalning och den dag då försäkringsgivaren är skyldig att ersätta exportören/finansinstitutet) utan premiepåslag.

⁽¹⁾ Av administrativa skäl kan vissa länder, som normalt sett inte får statsstödda exportkrediter, inte vara klassificerade.

b) Alla befintliga exportkreditprodukter som tillhandahålls av parterna ska klassificeras i någon av följande tre produktkategorier:

- Produkt under standardnivån, dvs. försäkring utan täckning av räntan under karenstiden för skadereglering och försäkring med täckning av räntan under karenstiden för skadereglering med ett lämpligt premiepåslag.
- Standardprodukt, dvs. försäkring med täckning av räntan under karenstiden för skadereglering utan premiepåslag samt direkt kredit/finansiering.
- Produkt över standardnivån, dvs. garantier.

28. Uteslutande av vissa valda landriskbeståndsdelar och metoder för landriskminimering

Parterna kan i enlighet med de särskilda kriterier och villkor som anges i bilaga VIII utesluta vissa valda landriskbeståndsdelar eller använda de metoder för landriskminimering som anges i artikel 28 b, vilket leder till lägre minimipremiesatser genom tillämpningen av en faktor för minimering/uteslutande (MEF) av landrisk i formeln för beräkning av minimipremiesatser. Faktorn för minimering/uteslutande av landrisk fastställs enligt följande:

a) När det gäller uteslutande av vissa valda landriskbeståndsdelar från statsstödd exportkreditäckning:

- I de fall då endast de tre första landriskbeståndsdelarna i artikel 25 a i sin helhet är uteslutna från täckning får en faktor för minimering/uteslutande av landrisk på 0,5 tillämpas.
- I de fall då endast den fjärde och den femte landriskbeståndsdelarna i artikel 25 a i sin helhet är uteslutna från täckning får en faktor för minimering/uteslutande av landrisk på 0,2 tillämpas.

b) När det gäller följande metoder för landriskminimering anges tillämpliga minimipremiesatser och kriterierna och villkoren för tillämpning av faktorn för minimering/uteslutande av landrisk i bilaga VIII:

- Framtida betalningsflödesstruktur i kombination med spärkonto i utlandet.
- Säkerhet i värdepapper eller likvida tillgångar i utlandet.
- Pantsäkerhet i fast egendom i utlandet.
- Pantsäkerhet/motsvarande i lös egendom i utlandet.
- Samfinansiering med internationella finansiella institut.
- Finansiering i lokal valuta.
- Försäkring eller villkorlig garanti från tredjeland.
- Galdenär som utgör bättre risk än risk på stat.

c) Om fler än en av de metoder för landriskminimering som anges i artikel 28 b tillämpas ska detta inte ha en direkt kumulativ verkan på den tillämpliga faktorn för minimering/uteslutande av landrisk. Vid valet av en lämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk som återspeglar kombinationen av metoderna för landriskminimering ska hänsyn tas till eventuella överlappningseffekter från två eller flera metoder på identiska landkreditriskerna. Vid överlappning ska vanligen endast den bästa säkerheten beaktas vid fastställandet av lämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk.

d) En part som tillämpar minimipremiesatser i de fall som avses i artikel 28 a–c ska lämna en förhandsanmälan i enlighet med artikel 44 a.

e) Förteckningen över metoder för landriskminimering i artikel 28 b är inte avsedd som en uttömmande förteckning. Enligt artikel 66 ska parterna kontrollera och se över erfarenheterna av att använda dessa metoder, vilket även innefattar de kriterier, villkor och faktorer för minimering/uteslutande av landrisk som anges i bilaga VIII.

29. Översyn av giltighetstiden för minimipremiesatserna för landkreditrisk och kreditrisk på stat

- a) För att bedöma om minimipremiesatserna är tillräckliga, och vid behov möjliggöra justeringar uppåt eller nedåt, ska tre instrument för uppföljning av premier (PFT) användas parallellt för övervakning och justering av minimipremiesatserna.
- b) Två bokföringsinriktade instrument för uppföljning av premier är dels det instrument som grundas på parternas kontantredovisning, dels det instrument som grundas på parternas redovisning enligt bokföringsmässiga grunder, och dessa instrument bedömer minimipremiesatsernas giltighetstid på en aggregerad nivå och på grundval av landriskkategori och riskhorisont i enlighet med parternas faktiska resultat i fråga om landkreditrisk och kreditrisk på stat för exportkrediter för vilka minimipremiesatser tillämpas.
- c) Det tredje instrumentet för uppföljning av premier utgörs av fyra privatmarknadsindikatorer⁽¹⁾ som ger upplysningar om marknadens prissättning på landkreditrisk och kreditrisk på stat.

KAPITEL III

BESTÄMMELSER OM BUNDET BISTÅND

30. Allmänna principer

- a) Parterna har enats om att bestämmelser i fråga om exportkrediter och bundet bistånd bör komplettera varandra. Bestämmelserna för exportkrediter bör baseras på öppen konkurrens och marknadskrafternas fria spel. Bestämmelserna för bundet bistånd bör bidra till att utländska medel tillhandahålls de länder, sektorer eller projekt som har ringa eller ingen tillgång till marknadsfinansiering. Bestämmelserna för bundet bistånd bör säkerställa bästa möjliga investeringsutbyte, minimera snedvridning av handeln och bidra till att medlen används effektivt i utvecklingsyfte.
- b) Consensusöverenskommelsens bestämmelser om bundet bistånd ska inte tillämpas på multilaterala eller regionala institutioners biståndsprogram.
- c) Dessa principer påverkar inte uppfattningen inom OECD:s biståndskommitté (*Development Assistance Committee, DAC*) när det gäller kvaliteten på bundet och obundet bistånd.
- d) En part får begära ytterligare information om bundenhetsgraden hos alla former av bistånd. Om det råder tvivel om huruvida en finansieringspraxis omfattas av den definition av bundet bistånd som anges i bilaga XI ska givarlandet lägga fram bevis till stöd för varje påstående om att detta bistånd i själva verket är *obundet* i enlighet med definitionen i bilaga XI.

31. Former för bundet bistånd

Bundet bistånd kan ges i någon av följande former:

- a) Statligt utvecklingsbistånd i form av lån enligt definitionen i *DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance* (1987).
- b) Statligt utvecklingsgåvobistånd enligt definitionen i *DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance* (1987).
- c) Annan statlig finansiering, inbegripet gåvobistånd och lån men inte statsstödda exportkrediter som överensstämmer med consensusöverenskommelsen.
- d) En kombination, t.ex. en blandning, rättslig eller faktisk, som kontrolleras av givaren, långgivaren eller låntagaren och där minst två av ovanstående och/eller nedanstående finansieringskomponenter ingår:
 1. En exportkredit som får statligt stöd genom direktkredit/finansiering, refinansiering, räntestöd, garanti eller försäkring och som omfattas av consensusöverenskommelsen.
 2. Andra medel som ställs till förfogande mot marknadsränta eller till en räntesats som ligger nära marknadsräntan, eller kontantbetalningar av köparen.

⁽¹⁾ Privatmarknadsindikatorerna är *sovereign bonds, read-across method, forfeit market* och *syndicated loan*.

32. Kombinerad finansiering

- a) Kombinerad finansiering kan genomföras i olika former, t.ex. blandade krediter, blandad finansiering, samfinansiering, parallell finansiering eller enskilda integrerade transaktioner. Deras främsta kännetecken är följande:
- Det finns en rättslig eller faktisk bindning mellan subventionerade och icke-subventionerade komponenter.
 - Antingen en enskild del av eller hela finansieringspaketet utgör i själva verket bundet bistånd.
 - Tillgången till subventionerade medel är beroende av att de därtill knutna icke-subventionerade komponenterna godtas av mottagaren.
- b) Huruvida en kombination eller bindning är faktisk bestäms av bl.a. följande faktorer:
- Informella överenskommelser mellan mottagaren och givarmyndigheten.
 - Givarens avsikt att underlätta godtagandet av ett finansieringspaket genom användning av statligt utvecklingsbistånd.
 - Faktisk bindning av hela finansieringspaketet till inköp i givarlandet.
 - Det statliga utvecklingsbiståndets bundenhetsgrad och gällande bestämmelser i anbudet eller kontraktet för varje finansieringstransaktion.
 - Något annat förfarande som konstaterats av DAC eller parterna, genom vilket en faktisk bindning finns mellan åtminstone två av finansieringskomponenterna.
- c) Fastställandet av en faktisk kombination eller bindning ska inte hindras av
- uppdelning av kontrakt genom särskild anmälan om delar av ett och samma kontrakt,
 - uppdelning av kontrakt som finansieras i flera etapper,
 - underlåtenhet att anmäla inbördes avhängiga delar av ett kontrakt, och/eller
 - underlåtenhet att anmäla till följd av att en del av finansieringspaketet är obundet.

33. Länders berättigande till bundet bistånd

- a) Inget bundet bistånd ska ges till länder vars BNI per capita är så hög att de inte är berättigade till lån från Världsbanken med en löptid på sjutton år. Världsbanken gör årligen en ny beräkning av tröskelvärdet för denna kategori ⁽¹⁾. Ett land omklassificeras först efter det att dess kategori enligt Världsbanken varit oförändrad två år i följd.
- b) Klassificeringen av länder ska göras med hjälp av följande kriterier och förfaranden:
1. Klassificering inom ramen för denna consensusöverenskommelse ska bestämmas av BNI per capita enligt de beräkningar som görs av Världsbanken vid dess klassificering av låntagarländer. Klassificeringen ska offentliggöras av sekretariatet.
 2. Om Världsbanken inte har tillräcklig information för att offentliggöra uppgifter om BNI per capita ska Världsbanken ombes att göra en uppskattning av huruvida landet i fråga har en BNI per capita som ligger över eller under det gällande tröskelvärdet. Landet ska klassificeras i enlighet med denna uppskattning, om inte parterna beslutar något annat.

⁽¹⁾ På grundval av Världsbankens årliga översyn av sin länderklassificering kommer en bruttonationalinkomsttröskel (BNI) per capita att användas för klassificering av berättigande till bundet stöd; denna tröskel finns att tillgå på OECD:s webbplats (www.oecd.org/ech/xcred).

3. Om ett lands berättigande till bundet bistånd ändras i enlighet med artikel 33 a ska den nya klassificeringen träda i kraft två veckor efter det att sekretariatet har underrättat samtliga parter om de slutsatser som dragits med utgångspunkt i Världsbankens uppgifter. Innan den nya klassificeringen trätt i kraft får ingen bunden biståndsfinansiering till ett land som nyligen klassats som stödberättigat anmälas. Därefter får ingen bunden biståndsfinansiering till ett nyligen uppgraderat land anmälas; dock får enskilda transaktioner som omfattas av en tidigare beviljad kreditram anmälas fram till dess att kreditramen löper ut (vilket ska ske inom ett år efter ikraftträdandet).
4. Om Världsbanken ändrar siffror ska inom ramen för denna consensusöverenskommelse ingen hänsyn tas till dessa ändringar. Ett lands klassificering kan emellertid ändras genom en gemensam hållning enligt tillämpliga förfaranden i artiklarna 55–60 och parterna ska i positiv anda överväga en ändring till följd av fel eller försummelse i siffrorna som konstateras under samma kalenderår som de siffror som sekretariatet först lämnade.
5. Trots klassificeringen av länder som berättigade eller icke-berättigade till bundet bistånd ska parterna försöka undvika annat bundet bistånd än regelrätt gåvo- och livsmedelsbistånd, humanitärt bistånd och bistånd för att mildra verkningarna av kärnkraftsolyckor och andra större industriolyckor, eller förhindra att sådana uppstår, till Bulgarien, Rumänien, Ryska federationen, Ukraina och Vitryssland. Skulle BNI per capita för något av dessa länder tre år i följd överskrida Världsbankens tröskel för berättigande till sjuttonårslån ska landets berättigande till sådana krediter omfattas av artikel 33 a och b 1–4 samt alla andra bestämmelser rörande bundet bistånd i consensusöverenskommelsen ⁽¹⁾.

34. Projekts berättigande

- a) Bundet bistånd ska inte omfatta offentliga eller privata projekt som normalt skulle vara lönsamma om de finansierades på marknads eller consensusöverenskommelsens villkor.
- b) De främsta kriterierna (s.k. nyckeltest) för om ett projekt är stödberättigat är
 - att projektet inte är finansiellt lönsamt, dvs. projektet saknar förutsättningar att med en lämplig prissättning enligt marknadsprinciper generera en avkastning som är tillräcklig för att täcka projektets omkostnader och förränta det investerade kapitalet (första nyckeltestet), eller
 - att det, på grundval av uppgifter från övriga parter, är rimligt att anta att det är osannolikt att projektet kan finansieras på marknads eller consensusöverenskommelsens villkor (andra nyckeltestet). När det gäller projekt till ett värde som överstiger 50 miljoner särskilda dragningsrätter (SDR) ska särskild vikt fästas vid den förväntade tillgången på finansiering på marknads eller consensusöverenskommelsens villkor när man tar ställning till om det är rimligt att bevilja sådant bistånd.
- c) Nyckeltesten enligt b är avsedda att beskriva hur ett projekt bör värderas för att det ska kunna bestämmas om det bör finansieras med sådant bistånd eller med exportkrediter på marknads eller consensusöverenskommelsens villkor. Genom samrådsförfarandet enligt artiklarna 48–50 förväntas med tiden ett erfarenhetsmaterial samlas som ger mer exakt förhandsvägledning, för såväl exportkredit- som biståndsorgan, om gränsen mellan de båda projektkategorierna.

35. Minimiförmånlighetsgrad

Parterna ska inte tillhandahålla bundet bistånd som har en förmånlighetsgrad under 35 %, eller 50 % om mottagarlandet är bland de minst utvecklade länderna, fränsett följande undantag, vilka även är undantagna från det anmälningsförfarande som anges i artikel 47 a:

- a) Tekniskt stöd: bundet bistånd där det statliga utvecklingsbiståndet endast består av tekniskt samarbete som har ett värde under 3 % av transaktionens sammanlagda värde eller en miljon SDR, varvid det lägsta värdet ska gälla.

⁽¹⁾ Avveckling av kärnkraftverk får betraktas som humanitärt bistånd vid tillämpningen av artikel 33 b 5. Vid en kärnkraftsolycka eller större industriolycka som orsakar allvarlig gränsöverskridande förorening kan alla parter som påverkas av denna bevilja bundet bistånd för att eliminera eller mildra dess effekter. Om det finns en väsentlig risk att en sådan olycka ska inträffa ska alla parter som potentiellt kan påverkas av den och som har för avsikt att bevilja stöd för att undvika den, i förväg anmäla detta i enlighet med artikel 46. Andra parter ska i positiv anda överväga ett snabbt förfarande för det bundna biståndet mot bakgrund av de särskilda omständigheterna.

- b) Små projekt: kapitalprojekt på under 1 miljon SDR som finansieras helt genom utvecklingsgåvobistånd.

36. Undantag från bestämmelserna om länders eller projekts stödberättigande

- a) Bestämmelserna i artiklarna 33 och 34 ska inte tillämpas på bundet bistånd med en förmånlighetsgrad på minst 80 %, med undantag av bundet bistånd inom ramen för ett kombinerat finansieringspaket enligt artikel 32.
- b) Bestämmelserna i artikel 34 ska inte tillämpas på bundet bistånd med ett värde av mindre än 2 miljoner SDR, med undantag av bundet bistånd inom ramen för ett kombinerat finansieringspaket enligt artikel 32.
- c) Bundet bistånd till de minst utvecklade länderna enligt FN:s definition ska inte omfattas av bestämmelserna i artiklarna 33 och 34.
- d) Trots artiklarna 33 och 34 får en part undantagsvis tillhandahålla stöd genom att använda sig av någon av följande möjligheter:
- De förfaranden för en gemensam hållning som definieras i bilaga XI och beskrivs i artiklarna 55–60.
 - Motivering ur biståndssynpunkt med stöd av en betydande andel av parterna i enlighet med artiklarna 48 och 49.
 - Ett brev till OECD:s generalsekreterare i enlighet med förfarandet i artikel 50, vilket parterna förväntar sig ska vara ovanligt och sällan förekommande.

37. Beräkning av förmånlighetsgraden för bundet bistånd

Förmånlighetsgraden för bundet bistånd ska beräknas i enlighet med den beräkningsmetod för gåvoandelar som används av DAC, med följande undantag:

- a) Det diskonto som används för att beräkna ett låns förmånlighetsgrad i en given valuta, det differentierade diskontot, får ändras årligen den 15 januari och beräknas på följande sätt:

- Den genomsnittliga CIRR + marginal

Marginalen (M) varierar med återbetalningstiden (R) enligt följande:

R	M
Under 15 år	0,75
15 år eller mer, men mindre än 20 år	1,00
20 år eller mer, men mindre än 30 år	1,15
30 år eller mer	1,25

- För alla valutor beräknas genomsnittlig CIRR som genomsnittet av de gällande månatliga CIRR under sexmånadersperioden mellan den 15 augusti året innan och den 14 februari innevarande år. Den beräknade räntesatsen, inklusive marginalen, avrundas till närmaste 10 baspunkter. Om det finns mer än en CIRR för den berörda valutan ska den CIRR som har längst löptid enligt artikel 20 a användas för denna beräkning.
- b) Bastidpunkten för beräkningen av förmånlighetsgraden ska vara kredittidens början enligt bilaga XI.
- c) Vid beräkning av den sammanlagda förmånlighetsgraden i ett kombinerat finansieringspaket ska förmånlighetsgraden anses vara noll för följande krediter, medel och betalningar:
- Exportkrediter som överensstämmer med consensusöverenskommelsen.
 - Andra medel som ställs till förfogande mot marknadsränta eller till en räntesats som ligger nära marknadsräntan.

— Andra statliga medel med en förmånlighetsgrad som är lägre än den lägsta tillåtna nivån enligt artikel 35, med undantag av matchningsfall.

— Kontantbetalningar av köparen.

Betalningar vid eller före kredittidens början som inte anses vara kontantbetalningar ska inbegripas vid beräkningen av förmånlighetsgraden.

- d) Diskonto vid matchning: Vid matchning av bistånd avses med identisk matchning en matchning till en identisk förmånlighetsgrad som beräknats med gällande diskonto vid tidpunkten för matchningen.
- e) Lokala kostnader och inköp i tredjeland ska inbegripas vid beräkningen av förmånlighetsgraden endast om de finansieras av givarlandet.
- f) Ett finansieringspaketets sammanlagda förmånlighetsgrad ska bestämmas genom att varje paketkomponents nominella värde multipliceras med förmånlighetsgraden för varje komponent varefter resultaten adderas och denna totalsumma divideras med komponenternas sammanlagda nominella värde.
- g) Diskontot för ett givet biståndslån ska vara det diskonto som gäller vid tidpunkten för anmälan. Vid omedelbar anmälan ska diskontot emellertid vara det som gäller vid den tidpunkt då villkoren för biståndslånet fastställs. En ändring av diskontot under ett låns löptid ska inte förändra lånets förmånlighetsgrad.
- h) Om valutan ändras innan kontraktet ingås ska anmälan revideras. Det diskonto som används för att beräkna förmånlighetsgraden ska vara gällande diskonto vid tidpunkten för revisionen. Ingen revision är nödvändig om den alternativa valutan och alla uppgifter som krävs för beräkningen av förmånlighetsgraden framgår av den ursprungliga anmälan.
- i) Trots bestämmelserna i punkt g ska diskontot, vid beräkning av förmånlighetsgraden i enskilda transaktioner som initieras inom ramen för en biståndskreditram, vara det som ursprungligen anmäldes för kreditramen.

38. Giltighetsperiod för bundet bistånd

- a) Parterna ska inte fastställa villkor för bundet bistånd för en period som överskrider två år, oavsett om biståndet hänför sig till finansiering av enskilda transaktioner eller till ett biståndsprotokoll, en biståndskreditram eller en liknande överenskommelse. När det gäller ett biståndsprotokoll, en biståndskreditram eller en liknande överenskommelse ska giltighetsperioden börja löpa vid tidpunkten för undertecknandet, vilket ska anmälas i enlighet med artikel 47; en förlängning av en kreditram ska anmälas som om den vore en ny transaktion med en not som förklarar att det gäller en förlängning och att den förnyas på de villkor som ges vid tidpunkten för anmälan om förlängning. Vad beträffar enskilda transaktioner, även sådana som anmäls inom ramen för ett biståndsprotokoll, en biståndskreditram eller en liknande överenskommelse, ska giltighetsperioden börja löpa vid tidpunkten för anmälan av åtagandet i enlighet med antingen artikel 46 eller artikel 47.
- b) När ett land för första gången upphör att vara berättigat till lån från Världsbanken med en löptid på sjutton år, ska giltighetstiden hos befintliga och nya protokoll och kreditramar avseende bundet bistånd som anmäls begränsas till ett år efter tidpunkten för den potentiella omklassificeringen i enlighet med förfarandet i artikel 33 b.
- c) Förnyelse av sådana protokoll och kreditramar kan endast ske på villkor som överensstämmer med bestämmelserna i artiklarna 33 och 34 i consensusöverenskommelsen till följd av

— omklassificering av länder, och

— en ändring av consensusöverenskommelsens bestämmelser.

Under dessa förhållanden kan befintliga villkor bibehållas trots en ändring av diskontot enligt artikel 37.

39. Matchning

Med hänsyn till sina internationella åtaganden och i överensstämmelse med consensusöverenskommelsens syfte får en part i enlighet med förfarandena i artikel 42 matcha de finansiella villkor som erbjuds av en part eller ett land som är en icke-part.

KAPITEL IV

FÖRFARANDE

Avsnitt 1: Gemensamma bestämmelser för exportkrediter och handelsrelaterat bistånd

40. Anmälningar

De anmälningar som krävs enligt förfarandena i consensusöverenskommelsen ska lämnas i enlighet med bilaga V och innehålla de uppgifter som anges där, och en kopia ska lämnas till sekretariatet.

41. Information om statsstöd

- a) Så snart en part förpliktar sig att bevilja det statsstöd som anmälts i enlighet med förfarandena i artiklarna 44–47 ska de övriga parterna underrättas om detta genom att referensnumret för anmälan anges på formulär 1c i gällande *Creditor Reporting System*.
- b) En part ska genom ett informationsutbyte i enlighet med artiklarna 52–54 underrätta övriga parter om de kreditvillkor som den avser att bevilja stöd för i fråga om en viss transaktion och kan begära motsvarande information från de andra parterna.

42. Matchningsförfaranden

- a) Innan en part matchar de finansiella villkor som en part eller icke-part antas erbjuda enligt artiklarna 18 och 39, ska parten dels göra alla rimliga ansträngningar, bl.a. genom muntligt samråd enligt artikel 54 när så är lämpligt, för att kontrollera om statsstöd beviljas på dessa villkor, dels uppfylla följande villkor:
 1. En part ska till alla övriga parter anmäla de villkor på vilka villkor den avser att bevilja stöd enligt samma anmälningsförfarande som är tillämpligt för de matchade villkoren. Om det är fråga om matchning av en icke-part ska den matchande parten följa samma anmälningsförfarande som hade varit tillämpligt om de matchade villkoren hade erbjudits av en part.
 2. Trots punkt 1 ovan ska den matchande parten anmäla sin avsikt att matcha så snart som möjligt, i sådana fall då åtagandet måste hållas tillbaka enligt det tillämpliga anmälningsförfarandet tills efter slutdagen för erbjudande.
 3. Om den initierande parten ändrar eller drar tillbaka sin avsikt att bevilja stöd på de anmälda villkoren ska alla övriga parter omedelbart underrättas.
- b) En part som har för avsikt att erbjuda identiska finansiella villkor som de som anmälts enligt artiklarna 44 och 45 får göra detta efter utgången av den föreskrivna tidsfristen. Parten ska anmäla sin avsikt så snart som möjligt.

43. Särskilt samråd

- a) Om en part har rimliga skäl att anta att de finansiella villkor som erbjuds av en annan part (den initierande parten) är mer generösa än de som anges i consensusöverenskommelsen ska denna part underrätta sekretariatet härom. Sekretariatet ska omedelbart offentliggöra denna information.
- b) Den initierande parten ska klargöra vilka finansiella villkor som gäller för dess erbjudande inom två arbetsdagar efter det att sekretariatet offentliggjort informationen.
- c) Efter den initierande partens klargörande får varje part som så önskar begära att sekretariatet anordnar ett särskilt samråd mellan parterna inom fem dagar för att diskutera frågan.
- d) Så länge det inte föreligger något resultat av det särskilda samrådet mellan parterna träder inte de finansiella villkor som omfattas av statsstöd i kraft.

*Avsnitt 2: Förfaranden för exportkrediter***44. Förhandsanmälan med överläggningar**

- a) En part ska underrätta alla övriga parter minst tio kalenderdagar innan den ingår ett åtagande, om den tillämpliga minimipremiesatsen har fastställts i enlighet med första strecksatsen i artikel 24 e eller artikel 28 i enlighet med bilaga V till consensusöverenskommelsen. Om någon annan part begär överläggningar under denna period ska den initierande parten vänta i ytterligare tio kalenderdagar. Om den tillämpliga minimipremiesatsen efter riskminimering/uteslutande av risk uppgår till högst 75 % av den minimipremiesats som fås vid tillämpning av köparens landriskklassificering utan riskminimering eller uteslutande av risk, ska den anmälande parten underrätta övriga parter minst tjugo kalenderdagar före ingåendet av ett åtagande.
- b) En part ska underrätta övriga parter om sitt slutliga beslut efter överläggningar för att underlätta översynen av erfarenhetsmaterialet i enlighet med artikel 66 i consensusöverenskommelsen. Parterna ska dokumentera sina erfarenheter av de premiesatser som anmälts i enlighet med punkt a.

45. Förhandsanmälan utan överläggningar

- a) En part ska minst tio kalenderdagar innan ett åtagande ingås till alla övriga parter anmäla sin avsikt att
1. bevilja stöd med en återbetalningstid på mer än fem men högst åtta och ett halvt år till ett land i kategori I,
 2. bevilja stöd till ett annat kraftverk än ett kärnkraftverk med en återbetalningstid som är längre än den längsta angivna tiden enligt artikel 12 men som inte överskrider de tolv år som föreskrivs i artikel 13 a,
 3. bevilja stöd i enlighet med artikel 14 d.
 4. tillämpa en premienivå i enlighet med andra strecksatsen i artikel 24 e.
 5. tillämpa en premienivå i enlighet med artikel 24 g.
- b) En initierande part som ändrar eller drar tillbaka sin avsikt att bevilja stöd till en sådan transaktion ska omedelbart underrätta alla övriga parter.

*Avsnitt 3: Förfaranden för handelsrelaterat bistånd***46. Förhandsanmälan**

- a) En part ska lämna förhandsanmälan om den har för avsikt att bevilja statsstöd för
- handelsrelaterat obundet bistånd till ett värde av minst 2 miljoner SDR och med en förmånlighetsgrad på mindre än 80 %,
 - handelsrelaterat obundet bistånd till ett värde av mindre än två miljoner SDR och med en gåvoandel (enligt DAC:s definition) på mindre än 50 %,
 - handelsrelaterat bundet bistånd till ett värde av minst 2 miljoner SDR och med en förmånlighetsgrad på mindre än 80 %, eller
 - handelsrelaterat bundet bistånd till ett värde av mindre än två miljoner SDR och en förmånlighetsgrad på mindre än 50 %, utom i de fall som anges i artikel 35 a och b.
- b) Förhandsanmälan ska lämnas senast 30 arbetsdagar före slutdagen för erbjudande eller åtagande, beroende på vilken dag som infaller först.
- c) Om den initierande parten ändrar eller drar tillbaka sin avsikt att bevilja stöd på de anmälda villkoren ska alla övriga parter omedelbart underrättas.
- d) Bestämmelserna i denna artikel ska tillämpas på bundet bistånd som ingår i ett kombinerat finansieringspaket enligt artikel 32.

47. Omedelbar anmälan

- a) En part ska omedelbart, dvs. inom två arbetsdagar efter åtagandet, till alla övriga parter anmäla om statsstöd för bundet bistånd tillhandahålls till ett värde av
- minst 2 miljoner SDR och med en förmånlighetsgrad på minst 80 %, eller
 - mindre än 2 miljoner SDR och med en förmånlighetsgrad på minst 50 %, utom i de fall som anges i artikel 35 a och b.
- b) En part ska också omedelbart anmäla till alla övriga parter när ett biståndsprotokoll, en kreditram eller en liknande överenskommelse undertecknas.
- c) Ingen förhandsanmälan behöver lämnas om en part avser att matcha villkor som omfattas av en omedelbar anmälan.

*Avsnitt 4: Samrådsförfaranden för bundet bistånd***48. Samrådets syfte**

- a) En part som önskar uppgifter om eventuella handelsmotiv för bundet bistånd får begära att en grundlig bedömning av biståndets kvalitet (se bilaga IX) läggs fram.
- b) En part får dessutom begära samråd med övriga parter i enlighet med artikel 49. Samrådet kan äga rum i form av muntligt samråd enligt artikel 54 för att dryfta
- i första hand om stöderbudandet uppfyller kraven i artiklarna 33 och 34, och
 - vid behov, om ett biståndserbudande är berättigat även om kraven i artiklarna 33 och 34 inte är uppfyllda.

49. Samrådets omfattning och tidsfrister

- a) Under samrådet kan en part bl.a. begära följande information:
- En detaljerad genomförbarhetsstudie/projektutvärdering.
 - Om det finns ett konkurrerande anbud med icke-subventionerad finansiering eller biståndsfinansiering.
 - Projektets utsikter att generera eller spara utländsk valuta.
 - Om samarbete förekommer med multilaterala organisationer, t.ex. Världsbanken.
 - Om det förekommer ett internationellt anbuds förfarande (ICB), särskilt om givarlandets leverantör har lämnat det lägsta anbudet.
 - Miljöeffekter.
 - Deltagande av privata företag.
 - Tidpunkt för anmälningarna om subventionerade krediter eller biståndskrediter (t.ex. sex månader före anbuds tidens utgång eller dagen för ingående av åtagandet).
- b) Samrådet ska avslutas och sekretariatet ska underrätta samtliga parter om svaren på båda frågorna i artikel 48 minst tio arbetsdagar före slutdagen för erbjudande eller åtagande, beroende på vilken dag som infaller först. Om enighet inte kan nås mellan de samrådande parterna ska sekretariatet ge andra parter tillfälle att yttra sig inom fem arbetsdagar. Det ska rapportera dessa synpunkter till den anmälande parten, som bör ompröva sitt erbjudande om det visar sig att det inte föreligger betydande stöd för bistånds anbudet.

50. Samrådets resultat

- a) En givare som önskar fortsätta ett projekt trots frånvaro av betydande stöd ska lämna en förhandsanmälan om sina avsikter till övriga parter senast 60 kalenderdagar efter det att samrådet avslutats, dvs. ordförandens slutsats godkännts. Givaren ska också i ett brev till OECD:s generalsekreterare sammanfatta resultatet av samrådet och förklara de övergripande, icke handelsrelaterade nationella intressen som ligger bakom den planerade åtgärden. Parterna förväntar sig att sådana situationer ska vara ovanliga och sällan förekommande.
- b) Givaren ska omedelbart anmäla till parterna att ett brev har sänts till OECD:s generalsekreterare, och en kopia av detta ska bifogas anmälan. Varken givaren eller någon annan part får göra ett åtagande avseende bundet bistånd före utgången av en period på tio arbetsdagar efter det att anmälan till parterna lämnats. Vad beträffar projekt för vilka konkurrerande kommersiella anbud identifierades under samrådsprocessen ska tiodagarsperioden förlängas till femton dagar.
- c) Sekretariatet ska övervaka utvecklingen och resultaten av samrådet.

Avsnitt 5: *Förfaranden för informationsutbyte avseende exportkrediter och handelsrelaterat bistånd*

51. Kontaktpunkter

All kommunikation ska ske mellan de angivna kontaktpunkterna i varje land via omedelbar textkommunikation, t.ex. OLIS (OECD Online Information System), och vara konfidentiell.

52. Förfrågningarnas omfattning

- a) En part får fråga en annan part hur den parten ställer sig i fråga om ett tredjeland, en institution i ett tredjeland eller en viss affärsmetod.
- b) En part som har mottagit en ansökan om statsstöd får vända sig till en annan part med en förfrågan och ange de mest förmånliga kreditvillkor på vilka den skulle vara beredd att bevilja stöd.
- c) Om en förfrågan riktar sig till mer än en part ska den innehålla en förteckning över adressaterna.
- d) En kopia av alla förfrågningar ska sändas till sekretariatet.

53. Svarens omfattning

- a) Den part som mottar en förfrågan ska svara inom sju kalenderdagar och lämna så mycket information som möjligt. Parten ska i sitt svar göra en så god uppskattning som möjligt av det troliga beslutet i frågan. Vid behov ska ett fullständigt svar följa snarast möjligt. En kopia ska sändas till de övriga adressaterna i förfrågan och till sekretariatet.
- b) Svaret på en förfrågan kan senare bli ogiltigt, t.ex. om
 - en ansökan görs, ändras eller dras tillbaka, eller
 - andra villkor övervägs.

I så fall ska ett svar genast skickas, med kopior till de övriga adressaterna och till sekretariatet.

54. Muntligt samråd

- a) En part ska samtycka till en begäran om muntligt samråd inom tio arbetsdagar.
- b) Parter och icke-parter ska underrättas om en begäran om muntligt samråd. Samrådet ska äga rum så snart som möjligt efter utgången av tiodagarsperioden.
- c) Ordföranden i consensusgruppen ska samordna alla eventuella uppföljningsåtgärder med sekretariatet, t.ex. en gemensam hållning. Sekretariatet ska omgående underrätta samtliga parter om resultatet av samrådet.

55. Förfaranden för gemensamma hållningar samt dessas innehåll

- a) Förslag till gemensamma hållningar ska sändas till sekretariatet. Sekretariatet ska sända ett förslag till en gemensam hållning till samtliga parter och, om det gäller bundet bistånd, samtliga DAC:s kontaktpunkter. Initiativtagarens identitet ska inte avslöjas i registret över gemensamma hållningar på OLIS (OECD Online Information System) anslagstavla. Sekretariatet får emellertid på begäran muntligen avslöja initiativtagarens identitet för en part eller en DAC-medlem. Sekretariatet ska föra ett register över sådana förfrågningar.
- b) Förslaget ska vara daterat och innehålla följande uppgifter:
- Referensnummer åtföljt av Gemensam hållning (*Common line*).
 - Namnet på det importerande landet och köparen.
 - Beteckning på eller en så noggrann beskrivning av projektet som möjligt så att det kan identifieras.
 - De villkor som förutses av det initiativtagande landet.
 - Förslaget till gemensam hållning.
 - Nationalitet och namn på kända konkurrerande anbudsgivare.
 - Slutdatum för kommersiella och finansiella anbud och, om möjligt, anbudsnummer.
 - Andra relevanta uppgifter, inbegripet skäl för att föreslå en gemensam hållning, tillgång på undersökningar av projektet eller särskilda omständigheter.
- c) Ett förslag till gemensam hållning som läggs fram i enlighet med artikel 33 b 4 ska sändas till sekretariatet med kopior till övriga parter. Den part som lägger fram förslaget till gemensam hållning ska ge en uttömmande redogörelse för skälen till att ett land inte bör klassificeras i enlighet med det förfarande som anges i artikel 33 b.
- d) Sekretariatet ska offentliggöra den godkända gemensamma hållningen.

56. Reaktionen på förslag till gemensam hållning

- a) Parterna bör reagera på ett förslag till gemensam hållning snarast möjligt och under alla omständigheter inom tjugo kalenderdagar.
- b) En reaktion kan bestå i en begäran om ytterligare information, godkännande, avvisande, ett förslag till ändring av den gemensamma hållningen eller ett alternativt förslag till gemensam hållning.
- c) En part som säger sig inte kunna uttrycka någon ståndpunkt eftersom en exportör eller myndigheterna i det mottagande landet inte har tagit kontakt i fråga om bistånd till projektet ska anses ha godtagit förslaget till gemensam hållning.

57. Godkännande av gemensamma hållningar

- a) Efter en period på tjugo kalenderdagar ska sekretariatet underrätta samtliga parter om läget beträffande förslaget till gemensam hållning. Om ingen part har avvisat förslaget men inte alla parter har godkänt det ska det vara möjligt att under ytterligare åtta kalenderdagar godkänna eller avvisa förslaget.
- b) Efter denna ytterligare period ska varje part som inte uttryckligen har avvisat förslaget anses ha godkänt den gemensamma hållningen. Varje part, inbegripet initiativtagaren, får dock ställa som villkor för sitt godkännande att en eller flera andra parter uttryckligen godkänner förslaget.

- c) Om en part inte godkänner en eller flera beståndsdelar av en gemensam hållning innebär detta ett underförstått godkännande av alla andra beståndsdelar. Ett sådant delgodkännande kan föranleda andra parter att ändra inställning till den gemensamma hållningen. Samtliga parter har rätt att erbjuda eller matcha villkor som inte omfattas av en gemensam hållning.
- d) En gemensam hållning som inte godkänts kan tas upp till ny prövning i enlighet med förfarandena i artiklarna 55 och 56. Under dessa förhållanden är parterna inte bundna av sitt ursprungliga beslut.

58. Oenighet om gemensamma hållningar

Om initiativtagaren och den part som har föreslagit en ändring eller ett alternativ inte kan enas om en gemensam hållning inom den andra perioden på åtta kalenderdagar får denna period förlängas efter ömsesidig överenskommelse. Sekretariatet ska underrätta samtliga parter om denna förlängning.

59. Tidpunkt för gemensamma hållningars ikraftträdande

Sekretariatet ska underrätta samtliga parter om att den gemensamma hållningen antingen kommer att träda i kraft eller har avvisats. Den gemensamma hållningen träder i kraft tre kalenderdagar därefter. Sekretariatet ska ombesörja att det på OLIS finns en aktuell förteckning tillgänglig över alla gemensamma hållningar som har godkänts eller som inte har avgjorts.

60. Gemensamma hållningars giltighet

- a) En gemensam hållning som godkänts ska gälla i två år från ikraftträdandet, om inte sekretariatet underrättas om att den inte längre är av intresse och detta godtas av samtliga parter. En gemensam hållning ska gälla i ytterligare två år om en part inom fjorton kalenderdagar innan den ursprungligen skulle löpa ut ansöker om en förlängning. Ytterligare förlängningar kan godkännas genom samma förfarande. En gemensam hållning som godkänts i enlighet med artikel 33 b 4 ska gälla till dess att Världsbankens uppgifter för påföljande år finns tillgängliga.
- b) Sekretariatet ska övervaka läget beträffande gemensamma hållningar och hålla parterna underrättade genom uppdatering av förteckningen på OLIS över läget beträffande giltiga gemensamma hållningar. Sekretariatet ska följaktligen bl.a.
- lägga till nya gemensamma hållningar som godkänts av parterna,
 - uppdatera uppgifterna om sista giltighetsdag när en part begär förlängning,
 - stryka gemensamma hållningar vilkas giltighetstid har löpt ut,
 - en gång i kvartalet ge ut en förteckning över gemensamma hållningar som löper ut under påföljande kvartal.

Avsnitt 6: Bestämmelser för meddelande om minimiräntesatser

61. Meddelande om minimiräntesatser

- a) CIRR för valutor som beslutas enligt bestämmelserna i artikel 20 ska via omedelbar textkommunikation översändas till sekretariatet minst en gång varje månad för vidarebefordran till samtliga parter.
- b) Denna anmälan ska vara sekretariatet tillhanda senast fem dagar efter utgången av den månad som uppgifterna avser. Sekretariatet ska därefter genast underrätta alla parter om tillämpliga räntor och offentliggöra dessa.

62. Tidpunkt för räntesatsernas ikraftträdande

En eventuell ändring av CIRR ska träda i kraft den femtonde dagen efter månadens utgång.

63. Omedelbara förändringar av räntesatser

Om marknadsutvecklingen kräver anmälan om en ändring av CIRR under loppet av en månad ska den ändrade räntesatsen börja tillämpas tio dagar efter det att sekretariatet mottagit anmälan om ändringen.

Avsnitt 7: Översyn

64. Regelbunden översyn av consensusöverenskommelsen

- a) Parterna ska regelbundet se över hur consensusöverenskommelsen fungerar. Vid översynen ska parterna bland annat granska anmälningsförfaranden, tillämpningen av det differentierade diskontosystemet samt dess sätt att fungera, bestämmelser om och förfaranden för bundet bistånd, matchningsfrågor, tidigare ingångna åtaganden och möjligheten till ett utvidgat deltagande i consensusöverenskommelsen.
- b) Denna översyn ska grundas på information om parternas erfarenheter och förslag till förbättringar av consensusöverenskommelsens sätt att fungera. Parterna ska ta hänsyn till consensusöverenskommelsens mål och den rådande ekonomiska och monetära situationen. Den information och de förslag som parterna önskar lägga fram för denna översyn ska vara sekretariatet till handa senast 45 kalenderdagar före översynen.

65. Översyn av minimiräntesatser

- a) Parterna ska regelbundet se över systemet för fastställande av CIRR i syfte att säkerställa att de anmälda räntesatserna avspeglar de aktuella marknadsvillkoren och uppfyller de mål som eftersträvas vid fastställandet av räntorna. En sådan översyn ska också omfatta den marginal som ska läggas till vid tillämpning av dessa räntesatser.
- b) Varje part får till ordföranden i consensusgruppen överlämna en välgrundad begäran om en extra ordinarie översyn, om parten i fråga anser att CIRR för en eller flera valutor inte längre avspeglar rådande marknadsvillkor.

66. Översyn av minimipremiesatser och därmed sammanhängande frågor

Parterna ska regelbundet kontrollera och se över alla aspekter av reglerna och förfarandena i fråga om premier. Denna översyn ska omfatta följande:

- a) Den metod som används inom ramen för landriskmodellen, med sikte på att pröva dess giltighet mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts.
 - b) Minimipremiesatserna för landkreditrisk och kreditrisk på stat som ska anpassas över tiden för att säkerställa att de fortsätter att vara ett tillförlitligt mått på risken, varvid hänsyn ska tas till de tre instrumenten för uppföljning av premier (kontantredovisning och redovisning enligt bokföringsmässiga grunder samt, där så är lämpligt, privatmarknadsindikatorer).
 - c) Differentiering av minimipremiesatserna i syfte att ta hänsyn till skillnader i kvalitet mellan olika exportkreditprodukter och täckningsgrad.
 - d) Erfarenheterna rörande tillämpningen av riskminimering eller uteslutande av risk enligt artikel 28 och den fortsatta giltigheten och lämpligheten hos de särskilda tillåtna faktorerna för minimering/uteslutande av risk. Sekretariatet ska till stöd för översynen tillhandahålla rapporter över samtliga anmälningar.
-

BILAGA I

SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR FARTYG

KAPITEL I

SEKTORSÖVERENSKOMMELSENS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1. Deltagande

Parter i sektorsöverenskommelsen är Australien, Europeiska unionen, Japan, Korea och Norge.

2. Tillämpningsområde

I denna sektorsöverenskommelse, som kompletterar consensusöverenskommelsen, anges särskilda riktlinjer för statsstödda exportkrediter avseende exportkontrakt som omfattar följande:

- a) Nya havsgående fartyg på minst 100 bruttoregister-ton som används för transport av varor eller personer, eller för att utföra en specialiserad tjänst (t.ex. fiskefartyg, fiskefabriksfartyg, isbrytare eller mudderverk, som har sådana framdrivnings- och styrsystem att de i sig är varaktigt fullt navigerbara på öppet hav), bogserfartyg på minst 365 kW och ej färdigställda fartygsskrov som flyter och är rörliga. Sektorsöverenskommelsen omfattar inte militärfartyg. Flytdockor och rörliga offshoreanläggningar omfattas inte av sektorsöverenskommelsen, men om det uppstår problem gällande exportkrediter för sådana anläggningar kan parterna i sektorsöverenskommelsen (nedan kallade *parterna*), efter övervägande av en motiverad begäran från någon part, besluta att de ska omfattas.
- b) Ombyggnad av fartyg. Med ombyggnad av fartyg avses varje ombyggnad av havsgående fartyg på mer än 1 000 bruttoregister-ton, förutsatt att ombyggnaden innebär genomgripande förändringar av fartygets lastkapacitet, skrov eller framdrivningssystem.
- c) 1. Fartyg av svävartyp omfattas visserligen inte av sektorsöverenskommelsen, men parterna får bevilja exportkrediter för svävare på villkor likvärdiga med dem som anges i sektorsöverenskommelsen. De förbinder sig att tillämpa denna möjlighet med måtta och att inte bevilja sådana kreditvillkor för svävare i fall där det kan slås fast att ingen konkurrens råder på de villkor som anges i sektorsöverenskommelsen.
2. I sektorsöverenskommelsen avses med svävare en amfibiefarkost på minst 100 ton som är utformad att bäras av luft som drivs ut från farkosten och formar en luftkudde mellan marken eller vattenytan och farkosten innanför en flexibel kjol runt farkosten, och som kan framdrivas och styras med hjälp av propellrar eller riktade luftutsläpp drivna av fläktar eller liknande anordningar.
3. Parterna är eniga om att beviljandet av exportkrediter på villkor likvärdiga med dem som anges i denna sektorsöverenskommelse bör begränsas till svävare som används i sjötrafik och alltså inte på land, utom för att nå terminalanläggningar som är belägna högst en kilometer från vattnet.

KAPITEL II

BESTÄMMELSER OM EXPORTKREDITER OCH BUNDET BISTÅND

3. Längsta återbetalningstid

Längsta återbetalningstid, oavsett landets klassificering, är tolv år efter leverans.

4. Kontant betalning

Parterna ska kräva en kontant betalning på minst 20 % av kontraktetspriset vid leverans.

5. Återbetalning av kapital

Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska ske i lika stora, regelbundna amorteringar med normalt sex månaders och högst tolv månaders intervall.

6. Minimipremie

Bestämmelserna om minimipremiesatser i consensusöverenskommelsen ska inte tillämpas förrän de setts över ytterligare av parterna i denna sektorsöverenskommelse.

7. Bistånd

En part som önskar tillhandahålla bistånd ska, utöver vad som föreskrivs i consensusöverenskommelsen, bekräfta att fartyget inte förs under ett öppet register under återbetalningstiden, att det på ett tillfredsställande sätt försäkrats att den slutliga ägaren är bosatt i mottagarlandet, inte är ett vilande dotterbolag till ett utländskt bolag och har förbundit sig att inte sälja fartyget utan de inhemska myndigheternas tillstånd.

KAPITEL III

FÖRFARANDEN

8. Anmälningar

Med tanke på öppenheten ska varje part, utöver vad som föreskrivs i consensusöverenskommelsen och i det *Creditor Reporting System* som tillämpas av Världsbanken, Bernunionen och OECD, årligen lämna uppgifter om sitt system för beviljande av statligt stöd och om hur denna sektorsöverenskommelse, inbegripet befintliga system, genomförs.

9. Översyn

- a) Sektorsöverenskommelsen ska ses över årligen eller på begäran av någon part inom ramen för OECD:s arbetsgrupp för varvsindustri, och en rapport ska läggas fram för parterna i consensusöverenskommelsen.
- b) För att underlätta konsekvens och enhetlighet mellan consensusöverenskommelsen och denna sektorsöverenskommelse ska parterna i sektorsöverenskommelsen och consensusöverenskommelsen samråda och samordna sina insatser på lämpligt sätt, med beaktande av varvsindustrins karaktär.
- c) Om parterna i consensusöverenskommelsen beslutar att ändra denna, ska parterna i denna sektorsöverenskommelse (nedan kallade *parterna*) granska detta beslut och överväga dess relevans för sektorsöverenskommelsen. I avvaktan på detta övervägande ska ändringarna av consensusöverenskommelsen inte tillämpas på denna sektorsöverenskommelse. Om parterna godtar ändringarna av consensusöverenskommelsen ska de skriftligen underrätta parterna i consensusöverenskommelsen om detta. Om parterna inte godtar ändringarna av consensusöverenskommelsen vad avser deras tillämpning på varvsindustrin ska de meddela parterna i consensusöverenskommelsen sina invändningar och inleda samråd med dem i syfte att nå en lösning. Om enighet inte kan nås mellan de två grupperna ska parternas hållning i fråga om tillämpningen av ändringarna på varvsindustrin gälla.
- d) När överenskommelsen om upprätthållande av normala konkurrensförhållanden inom varvsindustrin träder i kraft ska denna sektorsöverenskommelse upphöra att gälla för de parter som lagligen är skyldiga att tillämpa 1994 års överenskommelse om exportkrediter för fartyg (C/WP6(94)6). Dessa parter ska verka för en omedelbar översyn i syfte att bringa 1994 års överenskommelse i överensstämmelse med denna sektorsöverenskommelse.

*Tillägg***ÅTAGANDEN BETRÄFFANDE DET FRAMTIDA ARBETET**

Utöver vad som sägs om det framtida arbetet i consensusöverenskommelsen är parterna i denna sektorsöverenskommelse eniga om följande:

- a) Att utarbeta en illustrativ förteckning över fartygstyper som i allmänhet anses som olönsamma, med beaktande av bestämmelserna om bundet bistånd i consensusöverenskommelsen.
 - b) Att se över bestämmelserna i consensusöverenskommelsen om minimipremiesatser i syfte att införliva dem med denna sektorsöverenskommelse.
 - c) Att med hänsyn till hur relevanta internationella förhandlingar utvecklas diskutera införande av andra bestämmelser om minimiräntesatser, inbegripet en SCIRR (en särskild marknadsreferensränta) och rörliga räntor.
 - d) Att diskutera om årliga amorteringar för återbetalning av kapital kan tillämpas.
-

BILAGA II

SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR KÄRNKRAFTVERK

KAPITEL I

SEKTORSÖVERENSKOMMELSENS TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1. Tillämpningsområde

- a) För denna överenskommelse, som kompletterar consensusöverenskommelsen, gäller följande:
- Det innehåller de särskilda riktlinjer som är tillämpliga på statsstödda exportkrediter i fråga om kontrakt för export av kompletta kärnkraftverk eller delar därav, inbegripet alla beståndsdelar, utrustning, material och tjänster, inklusive den utbildning av personal som är direkt nödvändig för byggande och idriftsättning av dessa kärnkraftverk. Dessutom fastställs i överenskommelsen de villkor som ska tillämpas på stöd för kärnbränsle.
 - Den är inte tillämplig på utgiftsposter för vilka köparen normalt ansvarar, särskilt kostnader i samband med markanläggning, vägar, arbetarbostäder, kraftledningar, ställverk och vattenförsörjning samt omkostnader i köparens land i samband med förfaranden för officiellt godkännande (t.ex. godkännande av byggplats, byggnadslov, tillstånd för laddning av bränsle), förutom vad som sägs i följande strecksats.
 - I de fall köparen av ställverket är densamma som köparen av kärnkraftverket och kontraktet ingås för det ursprungliga ställverket för det kraftverket, ska den längsta återbetalningstiden och minimiräntesatserna för det ursprungliga ställverket vara desamma som för kärnkraftverket (dvs. femton år respektive gällande SCIRR).
 - Den är inte tillämplig på ställverk, transformatorer och kraftledningar.
- b) Denna sektorsöverenskommelse är också tillämplig på modernisering av befintliga kärnkraftverk när både det sammanlagda värdet för moderniseringen motsvarar minst 80 miljoner SDR (kategori X) och kraftverkets ekonomiska livslängd sannolikt kommer att förlängas med minst femton år. Om ettdera av dessa kriterier inte uppfylls, ska consensusöverenskommelsens regler gälla.
- c) När det gäller statsstöd för avveckling av kärnkraftverk ska consensusöverenskommelsens bestämmelser tillämpas i stället för sektorsöverenskommelsen. Med avveckling avses stängning eller nedmontering av kärnkraftverk. Genom de förfaranden för en gemensam hållning som fastställs i artikel 55–60 i consensusöverenskommelsen ges möjlighet att förkorta eller förlänga återbetalningstiden.

2. Översyn

Parterna ska regelbundet se över sektorsöverenskommelsens bestämmelser.

KAPITEL II

BESTÄMMELSER OM EXPORTKREDITER OCH BUNDET BISTÅND

3. Längsta återbetalningstid

Längsta återbetalningstid, oavsett landets klassificering, ska vara femton år.

4. Återbetalning av kapitalbelopp och betalning av ränta

- a) Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska ske i lika stora amorteringar.
- b) Återbetalning av ett kapitalbelopp och betalning av ränta ska ske med högst sex månaders intervall och med början senast sex månader efter kredittidens början.
- c) För exportkrediter som tillhandahålls som stöd för uthyrningstransaktioner kan lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet och räntan i kombination tillämpas i stället för lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet enligt punkt a.

5. Minimiräntesatser

- a) En part som tillhandahåller statligt finansieringsstöd i form av direkt finansiering, refinansiering eller räntestöd ska tillämpa minimiräntesatser; parten ska tillämpa gällande SCIRR. När åtagandet om en fastställd SCIRR inledningsvis begränsas till en period på högst femton år med början från dagen för slutande av kontraktet ska statsstödet för lånets återstående löptid begränsas till garantier eller räntestöd vid den SCIRR som gäller vid tiden för övergången.

- b) Om statligt finansieringsstöd tillhandahålls för dellerleveranser av utrustning till kärnkraftverk, för vars installation leverantören inte ansvarar, ska minimiräntesatsen vara SCIRR enligt artikel 6 i denna sektorsöverenskommelse. Alternativt kan en part erbjuda gällande CIRR enligt artikel 20 i consensusöverenskommelsen, under förutsättning att det går högst tio år från det att kontraktet sluts till dess att den slutliga återbetalningen görs.

6. Konstruktion av SCIRR

SCIRR ska bestämmas till en fast marginal på 75 baspunkter över CIRR för respektive valuta, utom i fråga om japanska yen, för vilka marginalen ska vara 40 baspunkter. Om en valuta i enlighet med artikel 20 a 1 i consensusöverenskommelsen har mer än en CIRR ska räntan för den längsta återbetalningstiden användas för konstruktion av SCIRR.

7. Lokala kostnader och räntekapitalisering

Bestämmelserna i artikel 10 d i consensusöverenskommelsen ska inte tillämpas när statligt finansieringsstöd beviljas på grundval av SCIRR. Statligt finansieringsstöd till andra räntesatser än SCIRR för såväl lokala kostnader som räntekapitalisering som inträffar före kredittidens början får sammantagna inte omfatta ett belopp som överskrider 15 % av exportvärdet.

8. Statsstöd till kärnbränsle

- a) Den längsta återbetalningstiden för den ursprungliga bränsleladdningen får inte överstiga fyra år från leverans. En part som tillhandahåller statligt finansieringsstöd för den ursprungliga bränsleladdningen ska tillämpa minimiräntesatser; gällande CIRR ska tillämpas. Den ursprungliga laddningen av bränsle får bestå av högst den ursprungligen installerade reaktorkärnan plus två därpå följande laddningar vilka tillsammans utgör upp till två tredjedelar av reaktorkärnans innehåll.
- b) Den längsta återbetalningstiden för därpå följande laddningar av kärnbränsle ska vara sex månader. Om en längre återbetalningstid, dock inte i något fall över två år, i undantagsfall anses lämplig ska förfarandet i artikel 44 i consensusöverenskommelsen tillämpas. En part som tillhandahåller statligt finansieringsstöd för därpå följande kärnbränsleladdningar ska tillämpa minimiräntesatser; gällande CIRR ska tillämpas.
- c) Statsstöd för separat anrikning av uran ska inte ges på villkor som är mer förmånliga än villkoren för kärnbränsle.
- d) Upparbetning och hantering av använt bränsle (inbegripet avfallshantering) ska betalas kontant.
- e) Parterna ska inte tillhandahålla gratis kärnbränsle eller tjänster.

9. Bistånd

Parterna ska inte tillhandahålla stöd i form av bistånd, såvida detta inte ges i form av obundet gåvobistånd.

KAPITEL III

FÖRFARANDET

10. Samråd på förhand

Parterna erkänner fördelarna med att ett gemensamt förhållningssätt beträffande villkor kan nås i fråga om kärnkraftverk och är därför eniga om att samråda på förhand i samtliga fall då en part avser att bevilja statsstöd.

11. Förhandsanmälan

- a) Den part som initierar ett samråd på förhand ska senast tio arbetsdagar före ett slutligt beslut till alla övriga parter anmäla de villkor på vilka parten avser att bevilja stöd, i enlighet med bilaga V till consensusöverenskommelsen.
- b) Övriga parter ska under den period på tio arbetsdagar som nämns i a inte fatta något slutligt beslut om de villkor de kan stödja, men ska inom fem dagar utbyta information med alla övriga parter i samrådet om lämpliga kreditvillkor för den berörda transaktionen med målet att nå ett gemensamt förhållningssätt i fråga om dessa villkor.
- c) Om inget gemensamt förhållningssätt på detta sätt kan åstadkommas inom tio arbetsdagar efter mottagandet av den ursprungliga anmälan ska varje parts slutliga beslut skjutas upp ytterligare tio arbetsdagar, under vilka ytterligare ansträngningar för att nå ett gemensamt förhållningssätt ska göras vid muntligt samråd.

BILAGA III

SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER FÖR CIVILA LUFTFARTYG

DEL 1

NYA STÖRRE LUFTFARTYG OCH MOTORER TILL DESSA

KAPITEL I

TILLÄMPNINGSOMRÅDE

1. Form och tillämpningsområde

- a) I del 1 i denna sektorsöverenskommelse, som kompletterar consensusöverenskommelsen, anges de särskilda riktlinjer som är tillämpliga på statsstödda exportkrediter för försäljning eller leasing av nya större civila luftfartyg enligt förteckningen i tillägg I och motorer som installeras i dessa luftfartyg. Med ett nytt luftfartyg avses ett luftfartyg som ägs av en tillverkare, dvs. ett luftfartyg som inte har levererats och inte heller tidigare använts för dess avsedda ändamål att befördra passagerare eller varor mot ersättning. Detta utesluter inte att en part ger stöd på villkor som särskilt gäller nya luftfartyg i fråga om transaktioner där, med den partens förhandskännedom, tillfälliga kommersiella finansieringsavtal ingåtts till följd av statsstödet fördröjning. I sådana fall kommer återbetalningsvillkoren, inbegripet *kredittidens början* och *dagen för slutlig återbetalning* att vara desamma som de skulle ha varit om försäljningen eller leasingen av luftfartyget hade fått statsstöd från och med den dag då luftfartyget ursprungligen levererats.
- b) Bestämmelserna i kapitel I ska också, med förbehåll för bestämmelserna i artikel 33 i del 3 av denna sektorsöverenskommelse, tillämpas på motorer och reservdelar när dessa ses som en del av den ursprungliga luftfartygsordern. De ska inte tillämpas på flygsimulatorer, som omfattas av consensusöverenskommelsens bestämmelser.

2. Syfte

Syftet med denna del av sektorsöverenskommelsen är att upprätta en balanserad jämvikt som på alla marknader

- utjämnar konkurrerande finansiella villkor mellan parterna,
- neutraliserar finansieringen mellan parterna som en faktor vid valet mellan konkurrerande luftfartyg, och
- förhindrar snedvridning av konkurrensen.

KAPITEL II

BESTÄMMELSER OM EXPORTKREDITER OCH BISTÅND

3. Kontantbetalning

- a) Parterna ska kräva en minsta kontantbetalning på 15 % av luftfartygets totala pris, vilket inkluderar priset för skrovet med installerade motorer plus reservmotorer och reservdelar i den utsträckning som anges i artikel 33 i del 3 av denna sektorsöverenskommelse.
- b) Statsstöd för dessa kontanta betalningar får endast ges i form av försäkring och garantier mot ordinära förkreditrisker.

4. Längsta återbetalningstid

Längsta återbetalningstid ska vara tolv år.

5. Stödberättigande valutor

De valutor som berättigar till statligt finansieringsstöd ska vara euro, pund sterling och US-dollar.

6. Återbetalning av kapital

- a) Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska normalt ske i lika stora, regelbundna amorteringar med högst sex månaders intervall och med början senast sex månader efter kredittidens början. I fråga om leasing får detta återbetalningsmönster tillämpas antingen på enbart kapitalbeloppet eller på kapitalbeloppet och räntan i kombination.

b) En part som avser att tillämpa andra villkor för återbetalningen av kapital än dem som anges i punkt a ska iakttä följande bestämmelser:

1. Ingen enda återbetalning eller serie av återbetalningar inom en sexmånadersperiod får överskrida 25 % av det kapitalbelopp som ska återbetalas under återbetalningstiden.
2. Parten ska lämna förhandsanmälan.

7. Betalning av ränta

- a) Räntan ska normalt inte kapitaliseras under återbetalningstiden.
- b) Ränta ska betalas med högst sex månaders intervall med början senast sex månader efter kredittidens början.
- c) En part som avser att tillämpa andra villkor för betalningen av ränta än dem som anges i punkterna a och b ska lämna förhandsanmälan i enlighet med artikel 44.

8. Minimiräntesatser

a) De parter som ger statligt finansieringsstöd, vilket inte får överskrida 85 % av luftfartygets totala pris enligt artikel 3 a i denna sektorsöverenskommelse, ska tillämpa minimiräntesatser för upp till högst 62,5 % av luftfartygets totala pris enligt följande:

- För återbetalningstider på högst tio år – TB10 + 120 baspunkter.
- För återbetalningstider på över tio och upp till tolv år – TB10 + 175 baspunkter.
- TB10 är avkastningsräntan på tioåriga statsobligationer för valutan i fråga (utom euro) vid lika löptid, beräknad efter genomsnittet under de två föregående kalenderveckorna. När det gäller euro är TB10 avkastningsräntan på euro vid tio års löptid enligt den avkastningskurva som Eurostat beräknat vid fastställandet av CIRR för euro, efter genomsnittet under de två föregående kalenderveckorna. En marginal beräknad enligt ovan ska tillämpas i fråga om samtliga valutor.

b) Den högsta andel av luftfartygets totala pris som får finansieras till de fasta minimiräntesatser som anges i punkt a ska vara begränsad till 62,5 % när återbetalningen av lånet fördelas över hela finansieringsperioden och till 42,5 % när återbetalningen av lånet fördelas över de senare betalningstillfällena. Parterna har rätt att använda vilket som helst av återbetalningsmönstren, med förbehåll för det tak som gäller för det valda mönstret. En part som erbjuder en sådan delfinansiering ska till de övriga parterna anmäla beloppet, räntesatsen, den dag räntesatsen fastställs, giltighetsperioden för räntesatsen och återbetalningsmönstret. Parterna ska ompröva de båda taken vid varje översyn i enlighet med artikel 17 i denna sektorsöverenskommelse för att undersöka om det ena taket ger fler fördelar än det andra i syfte att justera det fördelaktigare taket så att en jämnare balans erhålls.

c) Med förbehåll för det tröskelvärde på 85 % som anges i punkt a gäller följande:

1. Parterna kan bevilja ytterligare statligt finansieringsstöd på ett sätt som är jämförbart med det som tillhandahålls av PEFCO (*Private Export Funding Corporation*). Information avseende tvåveckorsperioder om PEFCO:s upplåningskostnader och tillämpliga utlåningsräntor, exklusive statliga garantiavgifter, för finansiering till fast ränta för omedelbar utbetalning vid ett antal tidpunkter, för avtalsofferter och för anbudsofferter, ska regelbundet överlämnas till de övriga parterna. En part som erbjuder en sådan delfinansiering ska till de övriga parterna anmäla beloppet, räntesatsen, den dag räntesatsen fastställs, giltighetsperioden för räntesatsen och återbetalningsmönstret. En part som matchar ett sådant finansieringserbjudande från en annan part ska göra det till alla delar utom för den giltighetsperiod som gäller för erbjudanden enligt artikel 8 i denna sektorsöverenskommelse.

2. Dessa anmälda räntesatser ska tillämpas av alla parter så länge räntesatsen för 24 månaders utbetalningsperiod inte överstiger 225 baspunkter över TB10 enligt ovan. Om räntesatsen för 24 månaders utbetalningsperiod överstiger 225 baspunkter har parterna rätt att tillämpa en räntesats på 225 baspunkter för 24 månaders utbetalningsperiod och alla motsvarande räntesatser och ska omedelbart samråda för att finna en permanent lösning.

d) Minimiräntesatser ska inkludera kreditförsäkringspremier och garantiavgifter. Löftesprovision och administrationskostnader ska dock inte ingå i räntesatsen.

9. Justeringar av räntesatserna

De minimiräntesatser som anges i artikel 8 i denna sektorsöverenskommelse ska ses över varannan vecka. Om genomsnittet för avkastningsräntan på statsobligationer i valutan i fråga vid lika löptid vid slutet av varje tvåveckorsperiod skiljer sig åt med minst 10 baspunkter ska dessa minimiräntesatser justeras med samma antal baspunkter och de omräknade räntesatserna avrundas till närmaste jämna femtal baspunkter.

10. Giltighetsperiod för exportkrediter/ränteeerbjudanden

Giltighetstiden för erbjudanden om minimiränta fastställd i enlighet med artikel 8 i denna sektorsöverenskommelse får inte överstiga tre månader.

11. Bestämning av ränteeerbjudanden och val av räntesatser

- a) Parterna får bevilja statligt finansieringsstöd i enlighet med artiklarna 8 och 9 i denna sektorsöverenskommelse till den räntesats som gäller den dag då ett ränteeerbjudande görs för luftfartyget i fråga, under förutsättning att erbjudandet antas inom giltighetsperioden enligt artikel 10 i denna sektorsöverenskommelse. Om ränteeerbjudandet inte antas inom denna period får ytterligare ränteeerbjudanden göras fram till, men inte efter, den dag då luftfartyget levereras.
- b) Ett ränteeerbjudande får antas och räntan väljas när som helst från det att kontraktet undertecknas fram till den dag då luftfartyget i fråga levereras. Läntagarens val av ränta är oåterkalleligt.

12. Statsstöd enbart i form av garanti eller försäkring

Parterna får bevilja statsstöd enbart i form av garanti eller försäkring, med förbehåll för det tröskelvärde på 85 % som anges i artikel 8 a i denna sektorsöverenskommelse. När en part beviljar sådant stöd ska belopp, löptid, valuta, återbetalningsmönster och räntesatser anmälas till de övriga parterna.

13. Referenspunkt för konkurrens

I händelse av statsstödd konkurrens får luftfartyg som finns med på förteckningen över större civila luftfartyg i tillägg I till denna sektorsöverenskommelse och som konkurrerar med andra luftfartyg komma i åtnjutande av samma kreditvillkor.

14. Säkerhet för återbetalningsrisken

Parterna får utan att konsultera varandra besluta om den säkerhet de bedömer som godtagbar för att säkra återbetalningsrisken. De är dock eniga om att när det kan anses motiverat eller på begäran av andra parter lämna närmare upplysningar om denna säkerhet.

15. Modelländringar

Parterna är eniga om att när ett anbud med fast räntesats har gjorts eller har slutits i fråga om en viss typ av luftfartyg kan de villkor som anges i detta inte överföras till en annan typ med annan modellbeteckning.

16. Leasing

Parterna får, med förbehåll för övriga bestämmelser i del 1 i denna sektorsöverenskommelse, bevilja stöd för finansiell leasing på samma grunder som ett försäljningskontrakt.

17. Bistånd

Parterna ska inte tillhandahålla stöd i form av bistånd, såvida detta inte ges i form av obundet gåvobistånd. Dock ska parterna positivt överväga varje begäran om en gemensam hållning till bundet bistånd för humanitära ändamål.

KAPITEL III

FÖRFARANDE

18. Förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte

De förfaranden för förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte som anges i consensusöverenskommelsen ska tillämpas på denna del av sektorsöverenskommelsen. Dessutom kan parterna begära samråd om det finns skäl att tro att en annan part erbjuder en statsstödd kredit på villkor som inte överensstämmer med sektorsöverenskommelsen. Samrådet ska hållas inom tio dagar men i övrigt följa det förfarande som anges i artikel 54 i consensusöverenskommelsen.

19. Översyn

Parterna ska regelbundet se över förfarandena och bestämmelserna i denna sektorsöverenskommelse för att föra dem närmare marknadsvillkoren. En översyn kan dock begäras när som helst, om marknadsvillkor eller finansieringspraxis avsevärt skulle ändras.

DEL 2

ALLA NYA LUFTFARTYG UTOM STÖRRE LUFTFARTYG

KAPITEL IV

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

20. Form och tillämpningsområde

I del 2 i denna sektorsöverenskommelse, som kompletterar consensusöverenskommelsen, anges de särskilda riktlinjer som gäller för statsstödda exportkrediter för försäljning eller leasing av nya luftfartyg som inte omfattas av del 1 i denna sektorsöverenskommelse. Den gäller inte för svävare eller flygsimulatorer, som omfattas av consensusöverenskommelsens bestämmelser.

21. Efter bästa förmåga

Bestämmelserna i detta kapitel utgör de mest generösa villkor som parterna har rätt att erbjuda när de beviljar statsstöd. Parterna ska dock även fortsättningsvis respektera sedvanliga marknadsvillkor för olika slags luftfartyg, och de ska göra allt som står i deras makt för att förhindra att dessa villkor urholkas.

22. Luftfartygskategorier

Parterna har enats om följande kategorier av luftfartyg:

- Kategori A: turbindrivna luftfartyg, inbegripet helikoptrar (dvs. turbojet-, turboprop- och turbofläktluftfartyg), med i allmänhet 30–70 sittplatser.
- Kategori B: övriga turbindrivna luftfartyg, inbegripet helikoptrar.
- Kategori C: övriga luftfartyg, inbegripet helikoptrar.

En förteckning över exempel på luftfartyg i kategorierna A och B återfinns i tillägg I.

KAPITEL V

BESTÄMMELSER OM EXPORTKREDITER OCH BISTÅND

23. Längsta återbetalningstid

Den längsta återbetalningstiden varierar beroende på luftfartygets kategori, som ska fastställas med hjälp av de kriterier som anges i artikel 22 i denna sektorsöverenskommelse.

- a) För luftfartyg i kategori A ska den längsta återbetalningstiden vara tio år.
- b) För luftfartyg i kategori B ska den längsta återbetalningstiden vara sju år.
- c) För luftfartyg i kategori C ska den längsta återbetalningstiden vara fem år.

24. Återbetalning av kapital

a) Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska normalt ske i lika stora, regelbundna amorteringar med högst sex månaders intervall och med början senast sex månader efter kredittidens början. I fråga om leasing får detta återbetalningsmönster tillämpas antingen på enbart kapitalbeloppet eller på kapitalbeloppet och räntan i kombination.

b) En part som avser att tillämpa andra villkor för återbetalningen av kapital än dem som anges i punkt a ska iakttä följande bestämmelser:

1. Ingen enda återbetalning eller serie av återbetalningar inom en sexmånadersperiod får överskrida 25 % av det kapitalbelopp som ska återbetalas under återbetalningstiden.
2. Parten ska lämna förhandsanmälan.

25. *Betalning av ränta*

- a) Räntan ska normalt inte kapitaliseras under återbetalningstiden.
- b) Ränta ska betalas med högst sex månaders intervall med början senast sex månader efter kredittidens början.
- c) En part som avser att tillämpa andra villkor för betalningen av ränta än dem som anges i punkterna a och b ska lämna förhandsanmälan i enlighet med artikel 44.
- d) Med ränta avses inte följande:
 1. Premiebetalningar och andra avgifter för försäkring av eller garanti för leverantörskrediter eller finansiella krediter. Om statsstöd ges i form av direkt kredit/finansiering eller refinansiering kan premien antingen läggas till räntans nominella värde eller utgöras av en separat avgift; bägge komponenterna ska specificeras separat för parterna.
 2. Andra betalningar i form av bankavgifter eller provisioner i samband med exportkrediten, utom årsvisa eller halvårsvisa bankavgifter som betalas under hela återbetalningstiden.
 3. Innehållen skatt enligt importlandets bestämmelser.

26. *Minimiräntesatser*

Parter som tillhandahåller statligt finansieringsstöd ska tillämpa minimiräntesatser; gällande CIRR enligt artikel 20 i consensusöverenskommelsen ska tillämpas.

27. *Försäkringspremier och garantiavgifter*

Parterna får inte avstå från någon del av eller hela försäkringspremierna eller garantiavgifterna.

28. *Bistånd*

Parterna ska inte tillhandahålla stöd i form av bistånd, såvida detta inte ges i form av obundet gåvobistånd. Dock ska parterna positivt överväga varje begäran om en gemensam hållning till bundet bistånd för humanitära ändamål.

KAPITEL VI

FÖRFARANDEN

29. *Förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte*

I händelse av statsstödd konkurrens vid försäljning eller leasing ska luftfartyg som konkurrerar med luftfartyg i en annan kategori eller med luftfartyg som omfattas av andra delar i denna sektorsöverenskommelse i samband med denna specifika försäljning eller leasing komma i åtnjutande av samma villkor som de andra luftfartygen. De förfaranden för förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte som anges i consensusöverenskommelsen ska tillämpas på denna del av sektorsöverenskommelsen. Dessutom kan parterna begära samråd om det finns skäl att tro att en annan part erbjuder en statsstödd kredit på villkor som inte överensstämmer med sektorsöverenskommelsen. Samrådet ska hållas inom tio dagar men i övrigt följa det förfarande som anges i artikel 54 i consensusöverenskommelsen.

30. *Översyn*

Parterna ska regelbundet se över förfarandena och bestämmelserna i denna sektorsöverenskommelse för att föra dem närmare marknadsvillkoren. En översyn kan dock begäras när som helst, om marknadsvillkor eller finansieringspraxis avsevärt skulle ändras.

DEL 3

BEGAGNADE LUFTFARTYG, RESERVMOTORER, RESERVDELAR, UNDERHÅLLS- OCH SERVICEAVTAL

KAPITEL VII

TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

31. *Form och tillämpningsområde*

I del 3 i sektorsöverenskommelsen, som kompletterar consensusöverenskommelsen, anges de särskilda riktlinjer som gäller för statsstödda exportkrediter för försäljning eller leasing av begagnade luftfartyg, liksom reservmotorer, reservdelar, underhålls- och serviceavtal i samband med såväl nya som begagnade luftfartyg. Den gäller inte för svävare eller flygsimulatorer, som omfattas av consensusöverenskommelsens bestämmelser. Relevanta bestämmelser i del 1 och del 2 i denna sektorsöverenskommelse ska gälla utom i de fall som anges nedan.

32. *Begagnade luftfartyg*

Parterna ska inte stödja kreditvillkor som är förmånligare än de som anges i denna sektorsöverenskommelse för nya luftfartyg. Följande regler ska gälla specifikt för begagnade luftfartyg.

	Luftfartygets ålder (år)	Normal längsta återbetalningstid		
		Stora luftfartyg	Kategori A	Kategori B
1	10	8	6	5
2	9	7	6	5
3	8	6	5	4
4	7	6	5	4
5–10	6	6	5	4
Över 10	5	5	4	3

Dessa villkor ska ses över om de längsta återbetalningstiderna för nya luftfartyg ändras.

- b) Parterna ska tillämpa bestämmelserna i artiklarna 24 och 25 i denna sektorsöverenskommelse.
- c) Parter som tillhandahåller statligt finansieringsstöd ska tillämpa minimiräntesatser; gällande CIRR enligt artikel 20 i consensusöverenskommelsen ska tillämpas.

33. *Reservmotorer och reservdelar*

- a) Finansieringen av dessa delar får, när de anses utgöra en del av den ursprungliga beställningen av ett luftfartyg, ske på samma villkor som för luftfartyget. I sådana fall ska parterna emellertid ta hänsyn till luftfartygsflottans storlek för varje särskild luftfartygstyp, inbegripet luftfartyg som är under anskaffande, som redan är föremål för en fast order eller redan har erhållits, och i följande omfattning:

— För de första fem luftfartygen av berörd typ i flottan: 15 % av luftfartygspriset, dvs. priset för skrov och installerade motorer.

— För det sjätte och de följande luftfartygen av berörd typ i flottan: 10 % av luftfartygspriset, dvs. priset för skrov och installerade motorer.

- b) Om dessa delar inte beställs tillsammans med luftfartyget ska den längsta återbetalningstiden vara fem år för nya reservmotorer och två år för andra reservdelar.

- c) När det gäller nya reservmotorer för större luftfartyg får parterna trots bestämmelserna i b ovan överskrida den längsta återbetalningstiden på fem år med högst tre år om affären

— har ett minsta kontraktsvärde överstigande 20 miljoner US-dollar, eller

— omfattar minst fyra nya reservmotorer.

Kontraktsvärdet ska ses över vartannat år och vederbörligen justeras för prisstegringar.

- d) Parterna förbehåller sig rätten att ändra sin praxis och matcha konkurrerande parter praxis i fråga om tidpunkten för första återbetalning av kapitalbelopp för reservmotorer och reservdelar.

34. *Underhålls- och serviceavtal*

Parterna får erbjuda statsstödd finansiering med en återbetalningstid på högst två år för underhålls- och serviceavtal.

KAPITEL VIII

FÖRFARANDEN35. *Förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte*

De förfaranden för förhandsanmälan, matchning och informationsutbyte som anges i consensusöverenskommelsen ska tillämpas på denna del av sektorsöverenskommelsen. Dessutom kan parterna begära samråd om det finns skäl att tro att en annan part erbjuder en statsstödd kredit på villkor som inte överensstämmer med sektorsöverenskommelsen. Samrådet ska hållas inom tio dagar men för övrigt följa det förfarande som anges i artikel 54 i consensusöverenskommelsen.

36. *Översyn*

Parterna ska regelbundet se över förfarandena och bestämmelserna i denna sektorsöverenskommelse för att föra dem närmare marknadsvillkoren. En översyn kan dock begäras när som helst, om marknadsvillkor eller finansieringspraxis avsevärt skulle ändras.

Tillägg I

EXEMPEL PÅ FLYGPLANSTYPER

Alla andra liknande luftfartyg som kan komma att introduceras i framtiden ska omfattas av denna sektorsöverenskommelse och så småningom införas i vederbörlig förteckning. Förteckningarna är inte fullständiga och tjänar endast som vägledning i händelse av tvekan i fråga om den typ av luftfartyg som ska hänföras till de olika kategorierna.

STÖRRE CIVILA LUFTFARTYG

Tillverkare	Typ
Airbus	A 300
Airbus	A 310
Airbus	A 318
Airbus	A 319
Airbus	A 320
Airbus	A 321
Airbus	A 330
Airbus	A 340
Boeing	B 737
Boeing	B 747
Boeing	B 757
Boeing	B 767
Boeing	B 777
Boeing	B 707, 727
British Aerospace	RJ70
British Aerospace	RJ85
British Aerospace	RJ100
British Aerospace	RJ115
British Aerospace	BAe146
Fairchild Dornier	728 Jet
Fairchild Dornier	928 Jet
Fokker	F 70
Fokker	F 100
Lockheed	L-100
McDonnell Douglas	MD-80-serien
McDonnell Douglas	MD-90-serien
McDonnell Douglas	MD-11
McDonnell Douglas	DC-10
McDonnell Douglas	DC-9
Lockheed	L-1011
Ramaero	1.11-495

LUFFFARTYG I KATEGORI A

Turbindrivna luftfartyg – inbegripet helikoptrar – (t.ex. turbojet-, turboprop- och turbofläktluftfartyg), i allmänhet med 30–70 sittplatser. Om ett nytt stort turbindrivet luftfartyg med mer än 70 sittplatser utvecklas ska på begäran samråd hållas omedelbart i syfte att med beaktande av konkurrenssituationen enas om klassificering av luftfartyget enligt denna kategori eller enligt del 1 i denna överenskommelse.

Tillverkare	Typ
Aeritalia	G 222
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 42
Aeritalia/Aerospatiale	ATR 72
Aerospatiale/MBB	C160 Transall
De Havilland	Dash 8
De Havilland	Dash 8 – 100
De Havilland	Dash 8 – 200
De Havilland	Dash 8 – 300
Boeing Vertol	234 Chinook
Broman (U.S.)	BR 2000
British Aerospace	BAe ATP
British Aerospace	BAe 748
British Aerospace	BAe Jetstream 41
British Aerospace	BAe Jetstream 61
Canadair	CL 215T
Canadair	CL 415
Canadair	RJ
Casa	CN235
Dornier	DO 328
EH Industries	EH-101
Embraer	EMB 120 Brasilia
Embraer	EMB 145
Fairchild Dornier	528 Jet
Fairchild Dornier	328 Jet
Fokker	F 50
Fokker	F 27
Fokker	F 28
Gulfstream America	Gulfstream I-4
LET	610
Saab	SF 340
Saab	2000
Short	SD 3-30
Short	SD 3-60
Short	Sherpa

LUFFARTYG I KATEGORI B

Andra turbindrivna flygplan, inbegripet helikoptrar

Tillverkare	Typ
Aerospatiale	AS 332
Agusta	A 109, A 119
Beech	1900
Beech	Super King Air 300
Beech	Starship 1
Bell Helicopter	206B
Bell Helicopter	206L
Bell Helicopter	212
Bell Helicopter	230
Bell Helicopter	412
Bell Helicopter	430
Bell Helicopter	214
Bombardier / Canadair	Global Express
British Aerospace	BAe Jetstream 31
British Aerospace	BAe 125
British Aerospace	BAe 1000
British Aerospace	BAe Jetstream Super 31
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 1000
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Hawker 800
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	King Air 350
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Beechjet 400-serien
Beech Aircraft Corpn d/b/a Raytheon Aircraft Co.	Starship 2000A
Bell	B 407
Canadair	Challenger 601-3A
Canadair	Challenger 601-3R
Canadair	Challenger 604
Casa	C 212-200
Casa	C 212-300
Cessna	Citation
Cessna	441 Conquest III- och Caravan 208-serierna
Claudius Dornier	CD2
Dassault Breguet	Falcon
Dornier	DO 228-200
Embraer	EMB 110 P2
Embraer/FAMA	CBA 123
Eurocopter	AS 350, AS 355, EC 120, AS 365, EC 135

Tillverkare	Typ
Eurocopter	B0105LS
Fairchild	Merlin/300
Fairchild	Metro 25
Fairchild	Metro III V
Fairchild	Metro III
Fairchild	Metro III A
Fairchild	Merlin IVC-41
Gulfstream America	Gulfstream II, III, IV och V
IAI	Astra SP och SPX
IAI	Arava 101 B
Learjet	31A-, 35A-, 45- och 60-serierna
MBB	BK 117 C
MBB	BO 105 CBS
McDonnell Helicopter System	MD 902, MD 520, MD 600
Mitsubishi	Mu2 Marquise
Piaggio	P 180
Pilatus Britten-Norman	BN2T Islander
Piper	400 LS
Piper	T 1040
Piper	PA-42-100 (Cheyenne 400)
Piper	PA-42-720 (Cheyenne III A)
Piper	Cheyenne II
Reims	Cessna-Caravan II
SIAI-Marchetti	SF 600 Canguro
Short	Tucano
Westland	W30

BILAGA IV

SEKTORSÖVERENSKOMMELSE OM EXPORTKREDITER, FÖRNYBARA ENERGIKÄLLOR OCH VATTENPROJEKT, I KRAFT UNDER EN FÖRSÖKSPERIOD FRAM T.O.M. DEN 30 JUNI 2007

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**1. Tillämpningsområde**

I denna sektorsöverenskommelse, som kompletterar consensusöverenskommelsen, anges de finansiella villkor som är tillämpliga på statsstödda exportkrediter som rör kontrakt för förnybara energikällor och vattenprojekt; tillämpningsområdet för stödberättigade sektorer anges i tillägg 1.

KAPITEL II

FINANSIELLA VILLKOR FÖR EXPORTKREDITER**2. Längsta återbetalningstid**

Den längsta återbetalningstiden, oavsett landets klassificering enligt artikel 11 i consensusöverenskommelsen, ska vara femton år.

3. Återbetalning av kapitalbelopp och betalning av ränta

- a) Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp ska ske i lika stora amorteringar.
- b) Återbetalning av ett kapitalbelopp och betalning av ränta ska ske med högst sex månaders intervall och med början senast sex månader efter kredittidens början.
- c) För exportkrediter som tillhandahålls som stöd för uthyrningstransaktioner kan lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet och räntan i kombination tillämpas i stället för lika stora återbetalningar av kapitalbeloppet enligt punkt a.

4. Fasta minimiräntesatser vid statligt finansieringsstöd

En part som tillhandahåller statligt finansieringsstöd i form av direkt finansiering, refinansiering eller räntestöd ska tillämpa följande minimiräntesatser:

- a) När återbetalningstiden är högst tolv år ska parten tillämpa den gällande marknadsreferensräntan (SCIRR), i enlighet med artikel 20 i consensusöverenskommelsen.
- b) När återbetalningstiden är över tolv år men högst fjorton år ska för alla valutor ett påslag på 20 baspunkter göras på CIRR-satsen.
- c) När återbetalningstiden överstiger fjorton år ska gällande särskilda marknadsreferensränta (SCIRR) tillämpas i enlighet med artikel 5 i denna sektorsöverenskommelse på alla valutor.

5. Konstruktion av SCIRR

SCIRR ska bestämmas till en fast marginal på 75 baspunkter över CIRR för respektive valuta, utom i fråga om japanska yen, för vilka marginalen ska vara 40 baspunkter. Om en valuta i enlighet med artikel 20 a första strecksatsen i consensusöverenskommelsen har mer än en CIRR ska räntan för den längsta återbetalningstiden användas för konstruktion av SCIRR.

KAPITEL III

FÖRFARANDE**6. Förhandsanmälan utan överläggningar**

En part ska underrätta alla övriga parter minst tio kalenderdagar innan den ingår ett åtagande som omfattas av denna sektorsöverenskommelses tillämpningsområde i enlighet med bilaga V i consensusöverenskommelsen.

KAPITEL IV

ÖVERSYN

7. Försöksperiod och övervakning

- a) De finansiella villkor som anges i denna sektorsöverenskommelse ska tillämpas under en försöksperiod på två år, dvs. från och med den 1 juli 2005 till och med den 30 juni 2007. Under denna tvååriga försöksperiod ska parterna se över consensusöverenskommelsens sätt att fungera med beaktande av vunna erfarenheter.
 - b) Dessa finansiella villkor ska bara fortsätta att tillämpas efter försöksperiodens slut om parterna enas om att
 - fortsätta med försöksperioden, med eventuella nödvändiga förbättringar/ändringar, eller
 - befästa de finansiella villkoren genom att införliva dem med consensusöverenskommelsen, med eventuella nödvändiga förbättringar/ändringar.
 - c) Sekretariatet ska rapportera om genomförandet av dessa finansiella villkor.
-

Tillägg 1

STÖDBERÄTTIGADE SEKTORER

Följande sektorer inom förnybara energikällor och vattenprojekt ska vara stödberättigade när det gäller de finansiella villkor som anges i denna sektorsöverenskommelse, om deras effekter behandlas i enlighet med 2003 års OECD-rekommendation om gemensamma hållningar till miljön och statsstödda exportkrediter ⁽¹⁾ (enligt de senare ändringar från medlemmar i OECD:s arbetsgrupp för exportkrediter och kreditgarantier, ECG, som överenskommit i OECD:s råd) från och med den 1 juli 2005:

- a) Vindenergi.
- b) Geotermisk energi.
- c) Tidvattenenergi och energi från tidvattenströmmar.
- d) Vågenergi.
- e) Fotovoltaisk solenergi.
- f) Termisk solenergi.
- g) Termisk havsenergi.
- h) Bioenergi: alla hållbara energiinstallationer för biomassa, deponigas, gas från avloppsreningsanläggningar och biogas. *Biomassa* är den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter från jordbruk (inklusive material av vegetabiliskt och animaliskt ursprung), skogsbruk och därmed förknippad industri, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall.
- i) Projekt som rör vattenförsörjning för mänsklig användning och avloppsreningsverk:
 - Infrastruktur för försörjningen av dricksvatten till hushåll, dvs. såväl vattenrening för att få dricksvatten som vattenledningsnät (inklusive läckagekontroll).
 - Anläggningar för uppsamling och rening av avloppsvatten, dvs. uppsamling och rening av avloppsvatten från hushåll och industrier, inklusive processer för återanvändning av vatten och rening av slam som har direkt anknytning till denna verksamhet.
- j) Vattenkraft.

⁽¹⁾ Parterna är eniga om att OECD:s rekommendation även ska tillämpas på projekt som inte är berättigade till stöd för dessa finansiella villkor.

BILAGA V

UPPGIFTER SOM SKA LÄMNAS I ANMÄLNINGARNA

De uppgifter som förtecknas i avsnitt I nedan ska tillhandahållas för alla anmälningar som görs enligt consensusöverenskommelsen (inklusive dess bilagor). Dessutom ska de uppgifter som anges i avsnitt II lämpligen tillhandahållas i enlighet med vilken särskild typ av anmälan det rör sig om.

I. UPPGIFTER SOM SKA LÄMNAS I ALLA ANMÄLNINGAR

a) Referensinformation:

1. Anmälande land.
2. Datum för anmälan.
3. Anmälande myndighets/organs namn.
4. Referensnummer.
5. Ursprunglig anmälan eller ändring av tidigare anmälan (ändringens nummer i relevanta fall).
6. Tranchenummer (i relevanta fall).
7. Referensnummer för kreditramen (i relevanta fall).
8. Artiklar i consensusöverenskommelsen enligt vilka anmälan görs.
9. Referensnummer för anmälan som matchas (i relevanta fall).
10. Beskrivning av stöd som matchas (i relevanta fall).

b) Uppgifter om köparen/låntagaren:

11. Köparens/låntagarens land.
12. Köparens/låntagarens namn.
13. Uppgift om var köparen/låntagaren är belägen.
14. Köparens/låntagarens status.
15. Garantens land (i relevanta fall).
16. Garantens land (i relevanta fall).
17. Uppgift om var garanten är belägen (i relevanta fall).
18. Garantens status (om relevant).

c) Uppgifter om varor och/eller tjänster som exporteras och projektet:

19. Beskrivning av de varor och/eller tjänster som exporteras.
20. Beskrivning av projektet (i relevanta fall).
21. Uppgift om var projektet är beläget (i relevanta fall).
22. Slutdag för inlämning av anbud (i relevanta fall).
23. Dag då kreditramen upphör att gälla (i relevanta fall).

24. Värdet på kontrakt som får stöd, antingen det verkliga värdet (för alla kreditramar och projektfinansierings-transaktioner eller för alla individuella transaktioner på frivillig basis) eller enligt följande skala i miljoner SDR:

Kategori	Från	Till
I:	0	1
II:	1	2
III:	2	3
IV:	3	5
V:	5	7
VI:	7	10
VII:	10	20
VIII:	20	40
IX:	40	80
X:	80	120
XI:	120	160
XII:	160	200
XIII:	200	240
XIV:	240	280
XV:	280	(*)

(*) Ange antalet multipler av 40 miljoner SDR utöver 280 miljoner SDR, t.ex. skulle 410 miljoner SDR anmälas som kategori XV + 4.

25. Kontraktets/kontraktens valuta.

- d) Finansiella villkor för den statsstödda exportkrediten:

26. Kreditvärde: Det verkliga värdet för anmälningar som omfattar kreditramar och projektfinansieringstransaktioner eller för alla individuella transaktioner på frivillig basis, eller enligt SDR-skalan.

27. Kreditens valuta.

28. Kontantbetalning (procentandel av det totala värdet av de kontrakt som stöds).

29. Lokala kostnader (procentandel av det totala värdet av de kontrakt som stöds).

30. Kredittidens början och hänvisning till tillämpligt stycke i artikel 10.

31. Återbetalningsperiodens längd.

32. Basräntesats.

33. Räntesats eller räntemarginal.

II. YTTERLIGARE UPPGIFTER SOM I FÖREKOMMANDE FALL SKA TILLHANDAHÅLLAS FÖR ANMÄLNINGAR SOM GÖRS I RELATION TILL SÄRSKILDA BESTÄMMELSER

- a) Artikel 14 d 5 i consensusöverenskommelsen:

1. Återbetalningsprofil.

2. Återbetalningsfrekvens.

3. Tid som förflyter mellan kredittidens början och första återbetalningen av kapitalbeloppet.

4. Räntebelopp som kapitaliserats före kredittidens början.

5. Genomsnittlig vägd återbetalningsperiod.
 6. Förklaring till att stöd inte tillhandahållits enligt artikel 14 a–c.
- b) Artiklarna 24 och 28 i consensusöverenskommelsen:
1. Landriskklassificering för köparens/låntagarens land eller multilateral/regional institution.
 2. Utbetalningsperiodens längd.
 3. Täckningsgrad för landrisk.
 4. Kvalitet på täckningsgrad (dvs. under standard, standard, över standard).
 5. Minimipremiesats baserad på landriskklassificering för köparens/låntagarens land utan någon tredjelandsgaranti, deltagande av en multilateral/regional institution och/eller riskminimering eller uteslutande.
 6. Tillämplig minimipremiesats.
 7. Faktisk premiesats som tas ut (uttryckt i minimipremiesatsformat som en procentandel av kapitalbeloppet).
- c) Artikel 24 e första strecksatsen i consensusöverenskommelsen:
1. Landriskklassificering för garantens land.
 2. Bekräftelse på att garantin täcker samtliga fem landrisker enligt förteckningen i artikel 25 a under kreditens hela giltighetstid.
 3. Uppgift om huruvida det totala riskbeloppet (dvs. kapitalbelopp och ränta) täcks av garantin.
 4. Bekräftelse på att garanten är kreditvärdig i förhållande till den garanterade skuldens storlek.
 5. Bekräftelse på att garantin är rättsligt giltig och verkställbar inom tredjelandets jurisdiktion.
 6. Uppgift om huruvida det finns ett finansiellt förhållande mellan garanten och köparen/låntagaren.
 7. I det fall det finns ett förhållande mellan garanten och köparen/låntagaren ska följande anges:
 - Uppgift om typ av förhållande (t.ex. moderbolag–dotterbolag, dotterbolag–moderbolag, gemensamt ägande).
 - Bekräftelse på att garanten är rättsligt och finansiellt oberoende och kan fullgöra köparens/låntagarens betalningsskyldigheter.
 - Bekräftelse på att garanten inte kommer att påverkas av händelser, bestämmelser eller statliga ingripanden i köparens/låntagarens land.
- d) Artikel 28 i consensusöverenskommelsen:
1. Uppgift om vilken eller vilka metoder för minimering/uteslutande av landrisk som används.
 2. Faktor för minimering/uteslutande av landrisk som tillämpas.
 3. Tillämplig minimipremiesats efter minimering/uteslutande av landrisk 45. Fullständig förklaring av vilka landkreditrisker som antingen har externaliserats/undanröjts eller begränsats/uteslutits vid den enskilda transaktionen och en förklaring av hur denna externalisering/detta undanröjande eller denna begränsning/uteslutning av landkreditrisk motiverar den faktor för minimering/uteslutande av landrisk som tillämpas.
- e) Artiklarna 46 och 47 i consensusöverenskommelsen:
1. Form av bundet bistånd (dvs. utvecklingsbistånd eller premixed credit eller kombinerade finansieringspaket).
 2. Den sammanlagda förmånlighetsgraden hos finansieringen av det bundna och delvis obundna biståndet, beräknad enligt artikel 37.

3. Differentierat diskonto (DDR) som används vid beräkningen av förmånlighetsgraden.
 4. Behandling av kontantbetalningar vid beräkning av förmånlighetsgraden.
 5. Restriktioner i användningen av kreditramar.
- f) Artikel 10 i bilaga II:
1. Återbetalningsprofil.
 2. Återbetalningsfrekvens.
 3. Tid som förflyter mellan kredittidens början och första återbetalningen av kapitalbeloppet.
 4. Villkor för stöd till lokala kostnader och stödets art.
 5. Den del av projektet som ska finansieras, (i tillämpliga fall med separata uppgifter om bränsleladdning).
 6. Övriga relevanta uppgifter (med hänvisningar till liknande fall).
- g) Artikel 6 i bilaga IV:
1. En mer utförlig projektbeskrivning, inklusive den specifika sektorn enligt tillägg 1 i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter, förnybara energikällor och vattenprojekt (bilaga IV).
 2. En fullständig redogörelse för varför speciella finansiella villkor är nödvändiga.
 3. När det gäller räntesatsen, uppgifter om vilket påslag på CIRR som kommer att tillämpas om artikel 4 b eller 4 c i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter, förnybara energikällor och vattenprojekt (bilaga IV) tillämpas.
- h) Artikel 5 i bilaga X:
1. Redogörelse för varför projektfinansieringsvillkor fastställs.
 2. Kontraktvärde i förhållande till totalentreprenadkontrakt, andel av underentreprenadkontrakt osv.
 3. En mer utförlig projektbeskrivning.
 4. Typ av täckning som tillhandahålls före kredittidens början.
 5. Täckningsgrad för politisk risk före kredittidens början.
 6. Täckningsgrad för kommersiell risk före kredittidens början.
 7. Typ av täckning som tillhandahålls efter kredittidens början.
 8. Täckningsgrad för politisk risk efter kredittidens början.
 9. Täckningsgrad kommersiell risk efter kredittidens början.
 10. Byggnadstidens längd (i tillämpliga fall).
 11. Utbetalningsperiodens längd.
 12. Genomsnittlig vägd återbetalningsperiod.
 13. Återbetalningsprofil.
 14. Återbetalningsfrekvens.
 15. Tid som förflyter mellan kredittidens början och första återbetalningen av kapitalbeloppet.

16. Procentandel av kapitalbeloppet som ska ha återbetalats fram till och med mitten av återbetalningsperioden.
 17. Räntebelopp som kapitaliserats före kredittidens början.
 18. Andra avgifter som exportkreditorganet mottar, t.ex. löftesprovision (frivilligt, förutom när det gäller transaktioner med köpare i höginkomstländer inom OECD).
 19. Premienivå (frivilligt, förutom när det gäller projekt i höginkomstländer inom OECD).
 20. Bekräftelse att (och, om så krävs, redogörelse för varför) transaktionen omfattar/karakteriseras av följande:
 - Finansiering av en viss ekonomisk enhet där långgivaren accepterar att lånet kommer att återbetalas med medel från den ekonomiska enhetens betalningsflöde och intäkter och godkänner den ekonomiska enhetens tillgångar som säkerhet för lånet.
 - Finansiering av exporttransaktioner med ett (rättsligt och ekonomiskt) oberoende projektföretag, t.ex. ett företag med ett särskilt syfte, för investeringsprojekt som har egna intäkter.
 - Lämplig riskfördelning mellan projektparterna, t.ex. privata eller kreditvärdiga offentliga aktieägare, exportörer, borgenärer, avnämare, inbegripet tillräckligt med eget kapital.
 - Projektets betalningsflöde är tillräckligt under hela återbetalningsperioden för att täcka driftskostnader och ränte- och återbetalningar på kapital utifrån.
 - Projektets intäkter ska i första hand användas till driftskostnader och ränte- och återbetalningar på lån.
 - En icke-statlig köpare/låntagare utan statlig återbetalningsgaranti.
 - Tillgångsbaserade säkerheter för projektets intäkter/tillgångar, t.ex. överlåtelse av rättigheter, panter, intäktskonton.
 - Begränsad eller ingen möjlighet att begära insatser från aktieägarna från den privata sektorn/projektägare efter fullgörande.
- i) Artikel 5 i bilaga X, för projekt i höginkomstländer inom OECD:
1. Totalt skuldsyndikatsbelopp för projektet, inklusive statliga och privata långgivare.
 2. Totalt belopp för skuldsyndikatet från privata långgivare.
 3. Procentandel av skuldsyndikatet som tillhandahålls av parterna.
 4. Bekräftelse att följande gäller:
 - När det gäller deltagande i ett lånesyndikat med privata finansinstitut som inte åtnjuter statsstödda exportkrediter är parten en minoritetspartner och har jämlik status under lånets hela löptid.
 - Den premienivå som rapporteras under punkt 19 ovan underskrider inte finansieringsmöjligheterna på den privata marknaden och står i proportion till motsvarande satser som tillämpas av andra privata finansinstitut som deltar i syndikatet.
-

BILAGA VI

BERÄKNING AV MINIMIPREMIESATSER

Den tillämpliga minimipremiesatsen (MPR) för en exportkredit beräknas med hjälp av följande formel:

$$\text{MPR} = ((a \times \text{HOR}) + b) \times (\text{PC}/0,95) \times \text{QPF} \times \text{PCF} \times (1 - \text{MEF}) \times \text{BRF}$$

där:

- a och b är koefficienter som uttrycker den tillämpliga landriskkategorin,
- HOR är riskhorisonten,
- PC är risktäckningsgraden uttryckt i procent,
- QPF är faktorn som uttrycker kreditproduktens kvalitet,
- PCF är faktorn som uttrycker risktäckningsgraden i procent,
- MEF är faktorn som uttrycker minimering/uteslutande av landrisken,
- BRF är faktorn som uttrycker täckningen av den risk som är förknippad med köparen.

Värdena på koefficienterna a och b erhålls ur följande tabell:

	Landriskkategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
a	n/a	0,100	0,225	0,392	0,585	0,780	0,950	1,120
b	n/a	0,350	0,350	0,400	0,500	0,800	1,200	1,800

Riskhorisonten (HOR) beräknas på följande sätt:

För normala återbetalningsprofiler (dvs. lika stora halvårsvisa återbetalningar av kapitalbeloppet):

$$\text{HOR} = (\text{längd på utbetalningsperioden} \times 0,5) + \text{längd på återbetalningsperioden}$$

För onormala återbetalningsprofiler beräknas motsvarande återbetalningsperiod (uttryckt i lika stora halvårsvisa betalningar) med hjälp av följande formel:

$$\text{HOR} = (\text{genomsnittlig vägd återbetalningsperiod} - 0,25) / 0,5$$

Användningen av år eller månader i formeln inverkar inte på beräkningen så länge som samma enhet används för utbetalnings- och återbetalningsperioderna.

Risktäckningsgraden i procent (PC) uttrycks som ett decimalvärde (dvs. 95 % blir 0,95)

Faktorn som uttrycker kreditproduktens kvalitet (QPF) erhålls ur följande tabell:

Produktkvalitet	Landriskkategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
under standard	Ej tillämpligt	0,9965	0,9935	0,9850	0,9825	0,9825	0,9800	0,9800
standard	Ej tillämpligt	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000	1,0000
över standard	Ej tillämpligt	1,0035	1,0065	1,0150	1,0175	1,0175	1,0200	1,0200

Faktorn som uttrycker risktäckningsgraden i procent (PCF) bestäms på följande sätt:

När $PC \leq 0,95$ blir $PCF = 1$

När $PC > 0,95$ blir $PCF = 1 + ((PC - 0,95)/0,05) \times$ koefficient för risktäckningsgrad

	Landriskkategori							
	0	1	2	3	4	5	6	7
koefficient för risktäckningsgrad	Ej tillämpligt	0,00000	0,00337	0,00489	0,01639	0,03657	0,05878	0,08598

Faktorn som uttrycker minimering/uteslutande av landrisken (MEF) bestäms på följande sätt:

För exportkrediter där landrisken inte minimeras: $MEF = 0$

För exportkrediter där landrisken minimeras bestäms MEF på grundval av de kriterier som anges i bilaga VIII.

Faktorn som uttrycker täckningen av den risk som är förknippad med köparen (BRF) bestäms på följande sätt.

När täckningen av den risk som är förknippad med köparen utesluts fullständigt är $BRF = 0,90$

När täckningen av den risk som är förknippad med köparen inte utesluts är $BRF = 1$

BILAGA VII

KRITERIER OCH VILLKOR FÖR TILLÄMPNINGEN AV KLASSIFICERING AV LANDRISKER VID DELTAGANDE AV EN GARANT FRÅN TREDJELAND ELLER EN MULTILATERAL ELLER REGIONAL INSTITUTION**SYFTE**

I denna bilaga anges kriterier och villkor för tillämpningen av klassificering av landrisker vid deltagande av en garant från tredjeland eller en multilateral eller regional institution, enligt de situationer som beskrivs i artikel 24 e första och andra strecksatserna i consensusöverenskommelsen.

ANSÖKAN

Klassificering av landrisk vid deltagande av en garant från tredjeland

Fall 1: Garanti för det totala riskbeloppet

När säkerhet i form av en garanti från en enhet som är belägen utanför köparens/låntagarens land ställs för det totala riskbeloppet (dvs. kapitalbelopp och ränta) får den landriskklassificering tillämpas som gäller i det land där garanten är belägen, när följande kriterier är uppfyllda:

- Garantin täcker kreditens hela giltighetstid.
- Garantin är oåterkallelig, ovillkorlig och är en avistagaranti.
- Garantin är rättsligt giltig och verkställbar i jurisdiktionsområdet för det land där garanten är belägen.
- Garantin täcker de fem landkreditriskerna i köparens/låntagarens land.
- Garanten är kreditvärdig avseende storleken på den skuld för vilken garanti ställts.
- Garanten är kreditvärdig avseende storleken på den skuld för vilken garanti ställts.
- Om garanten är ett dotterbolag eller moderbolag till den enhet för vilken garanti ställts ska parterna från fall till fall bestämma huruvida 1) dotterbolaget/moderbolaget är rättsligt och finansiellt oberoende och kan fullfölja sina betalningsskyldigheter, med tanke på förhållandet mellan dotterbolag och moderbolag och moderbolagets rättsliga skyldigheter, 2) dotterbolaget/moderbolaget kan påverkas av lokala händelser/bestämmelser eller statliga interventioner och 3) huruvida huvudkontoret vid betalningsinställelse skulle ta på sig ansvaret för betalningar.

Fall 2: Garanti för ett begränsat belopp

När säkerheten i form av en garanti från en enhet som är belägen utanför köparens/låntagarens land ställs för ett begränsat riskbelopp (dvs. kapitalbelopp och ränta) får den landriskklassificering tillämpas som gäller i det land där garanten är belägen i fråga om den kredit som omfattas av garantin. Utöver de kriterier som anges i fall 1 får garantens landklassificering tillämpas endast om det belopp för vilket garanti ställs (kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta) antingen minst motsvarar 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen är större än 50 miljoner SDR, uppgår till 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta.

För den del för vilken garanti inte ställs ska köparens lands landriskklassificering tillämpas.

Klassificering av landrisk vid deltagande av en multilateral eller regional institution

Fall 1: Garanti för det totala riskbeloppet

När säkerhet i form av en garanti från en klassificerad multilateral eller regional institution ställs för det totala riskbeloppet (dvs. kapitalbelopp och ränta) får den landriskklassificering tillämpas som gäller för den multilaterala eller regionala institutionen, när följande kriterier är uppfyllda:

- Garantin täcker kreditens hela giltighetstid.
- Garantin är oåterkallelig, ovillkorlig och är en avistagaranti.

- Garantin täcker de fem landkreditriskerna i köparens/låntagarens land.
- Garantin har ett rättsligt åtagande för det totala kreditbeloppet.
- Återbetalningarna görs direkt till borgenären.

Fall 2: Garanti för ett begränsat belopp

När säkerheten i form av en garanti från en klassificerad multilateral eller regional institution ställs för ett begränsat riskbelopp (dvs. kapitalbelopp och ränta) får den landriskklassificering tillämpas som gäller för den multilaterala eller regionala institutionen i fråga om den kredit som omfattas av garantin. Utöver de kriterier som anges i fall 1 får den multilaterala eller regionala institutionens klassificering illämpas endast om det belopp för vilket garanti ställs (kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta) antingen minst motsvarar 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen är större än 50 miljoner SDR, uppgår till 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta.

För den del för vilken garanti inte ställs ska köparens lands landriskklassificering tillämpas.

Fall 3: Låntagaren är en multilateral eller regional institution

När låntagaren är en klassificerad multilateral eller regional institution får den landriskklassificering som gäller för den multilaterala eller regionala institutionen tillämpas.

Klassificering av multilaterala eller regionala institutioner

Multilaterala och regionala institutioner ska ha rätt till klassificering om institutionen i allmänhet är befriad från bestämmelser om penningkontroll och kapitalöverföring i det land där den är belägen. Sådana institutioner ska klassificeras i landriskkategorierna 0–7 från fall till fall på grundval av en riskbedömning för varje enskild institution och med beaktande av följande:

- Huruvida institutionen har stadgeenligt och finansiellt oberoende.
- Huruvida institutionens samtliga tillgångar kan nationaliseras eller konfiskeras.
- Huruvida institutionen har full frihet att överföra och konvertera kapital.
- Huruvida institutionen är föremål för statliga ingripanden i det land där den är belägen.
- Huruvida institutionen är befriad från skatt.
- Huruvida samtliga dess medlemsländer har skyldighet att tillhandahålla ytterligare kapital för att fullgöra institutionens skyldigheter.

Vid bedömningen bör man även beakta institutionens tidigare betalningsmönster vid fall av betalningsinställelse för landkreditrisk i antingen det land där den är belägen eller i en köparens/låntagares land och alla andra faktorer som kan anses relevanta vid bedömningen.

Förteckningen över klassificerade multilaterala och regionala institutioner är öppen och en part får nominera en institution för bedömning på grundval av ovannämnda överväganden. Parterna ska offentliggöra klassificeringar av multilaterala och regionala institutioner.

BILAGA VIII

KRITERIER OCH VILLKOR FÖR TILLÄMPNING AV MINIMERING/UTESLUTANDE AV LANDRISK VID BERÄKNING AV MINIMIPREMIESATSER**SYFTE**

I denna bilaga anges närmare uppgifter om användningen av de metoder för minimering/uteslutande av landkreditrisk som förtecknas i artikel 28 b i consensusöverenskommelsen; i detta inbegrips de kriterier, villkor och särskilda omständigheter som gäller för deras användning samt de tillämpliga faktorer som uttrycker minimering/uteslutande av landrisk.

ALLMÄN TILLÄMPNING

För samtliga metoder för minimering/uteslutande av landkreditrisk som förtecknas i artikel 28 b i consensusöverenskommelsen gäller följande:

- De angivna faktorer som uttrycker minimering/uteslutande av landrisk utgör de högsta nivåer som är tänkbara under de bästa omständigheterna och bör motiveras från fall till fall.
- Parterna ska bedöma huruvida efterlevnaden av reglerna om säkerhet kan kontrolleras på ett giltigt sätt i deras respektive rättsliga miljö.
- Den minimipremiesats som blir resultatet av metoderna för minimering/uteslutande av landkreditrisk får inte underskrida den privata marknadsprinsnivå som skulle gälla under liknande omständigheter.
- När en transaktion parallellt finansieras genom andra källor ska en säkerhet som innehas på den statliga exportkreditens vägnar delta på åtminstone samma villkor som gäller för samma säkerhet som innehas av de andra källorna.

SPECIFIK TILLÄMPNING

1. Framtida betalningsflödesstruktur i kombination med spärrkonto i utlandet.

Definition:

Ett skriftligt dokument, såsom en överlåtelsehandling eller överenskommelse om frisläppande eller kapitalförvaltning, förseglat och överlämnat till en tredje part, dvs. en person som inte är part i instrumentet, som ska inneha detta dokument till dess att vissa villkor uppfyllts och därefter överlämna det till den andra parten för att det ska träda i kraft. Om följande kriterier är uppfyllda och med beaktande av därefter angivna ytterligare faktorer, kan denna metod användas för att minska eller undanröja överföringsriskerna, i synnerhet i de länder som klassificeras i de högre riskkategorierna.

Kriterier:

- Spärrkontot avser ett projekt genom vilket utländsk valuta intjänas och flödena till spärrkontot genereras av själva projektet eller andra utländska exportfordringar.
- Spärrkontot innehas utomlands, dvs. det är beläget utanför köparens/låntagarens land och överföringsriskerna eller de andra landriskerna är mycket begränsade (dvs. ett land som klassificeras i kategori 0).
- Spärrkontot finns i en förstklassig bank som vare sig direkt eller indirekt kontrolleras av intressen hos köparen/låntagaren eller köparens/låntagarens land.
- Finansieringen av kontot är säkerställd genom långfristiga eller andra lämpliga kontrakt.
- De olika inkomstkällor för köparen/låntagaren (dvs. de som genereras av själva projektet eller de andra källorna) som flödar till kontot är i hårdvaluta och kan sammantagna rimligen förväntas räcka till för betalningen av skulden under kreditens hela giltighetstid, och kommer från en eller flera kreditvärdiga utländska kunder som är belägna i länder med bättre risk än köparens/låntagarens land (dvs. normalt länder som klassificeras i kategori 0).
- Köparen/låntagaren instruerar oåterkalleligen de utländska kunderna att betala in direkt på kontot (dvs. betalningarna vidarebefordras inte via ett konto som kontrolleras av köparen/låntagaren eller via dess land).
- De medel som måste innehas på kontot motsvarar åtminstone sex månaders betalning på skulden. När flexibla återbetalningsvillkor tillämpas inom ramen för en struktur för projektfinsiering ska ett belopp motsvarande den faktiska sexmånadersbetalningen enligt dessa flexibla villkor innehas på kontot. Detta belopp får variera över tiden beroende på återbetalningsprofilen.

- Köparen/låntagaren har begränsad tillgång till kontot (dvs. först efter det att betalningar gjorts på skulden enligt kreditvillkoren).
- De inkomster som sätts in på kontot överläts till utlånaren som direkt mottagare under kreditens hela giltighetstid.
- Kontot har öppnats i enlighet med alla tillämpliga rättsliga villkor som fastställts av lokala och andra berörda myndigheter.
- Spärrkontot och kontraktstvillkoren får inte underställas villkor, kunna återkallas eller endast gälla under en begränsad tid.

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Metoden får användas efter en bedömning från fall till fall av ovannämnda kriterier och med beaktande av bl.a. följande faktorer:

- Landet, köparen/låntagaren (dvs. offentlig eller privat), sektorn, sårbarheten i fråga om de berörda varorna eller tjänsterna, inbegripet deras tillgänglighet under kreditens hela giltighetstid, kunderna.
- De rättsliga miljöerna, t.ex. huruvida mekanismen är tillräckligt oberoende av inblandning från köparen/låntagaren eller dess land.
- Den utsträckning i vilken metoden är föremål för statlig inblandning och förlängning eller statligt upphävande.
- Huruvida kontot är tillräckligt skyddat mot projektrelaterade risker.
- Det belopp som kommer att flöda in på kontot och mekanismen för att upprätthålla tillräckliga flöden.
- Situationen när det gäller Parisklubben (t.ex. eventuellt undantag).
- Den potentiella inverkan av landrisk som inte utgör överföringsrisk.
- Skydd mot risker i det land där kontot är beläget.
- Kontrakten med kunderna, inklusive deras beskaffenhet och varaktighet.
- Det sammanlagda beloppet av förväntade utländska inkomster i förhållande till det totala kreditbeloppet.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den högsta faktor för minimering/uteslutande av landrisk som får tillämpas är 0,20 såvida följande inte gäller:

Särskilt fall 1: Den högsta faktor för minimering/uteslutande av landrisk som får tillämpas är 0,40 om samtliga följande ytterligare kriterier är uppfyllda:

- Borgenären har en fordran med första prioritet i spärrkontot och de långfristiga kontrakten.
- Köparen/låntagaren är en privat enhet som till mer än 80 % ägs av privata intressen.
- Antingen är den prognostiserade täckningsgraden i förhållande till lånets löptid (LLCR) i genomsnitt minst 2,5:1, eller är den prognostiserade LLCR i genomsnitt minst 2,0:1 och den prognostiserade täckningsgraden i förhållande till den årliga skuldåterbetalningen (ADSCR) minst 1,0 vid alla tidpunkter efter kredittidens början ⁽¹⁾.
- På kontot finns det deponerat ett belopp som minst motsvarar tolv månaders förfinansiering av skuldåterbetalning, vilket fylls på efter varje infordran av det förfinansierade beloppet.

⁽¹⁾ Beräkningarna av LLCR och ADSCR ska göras i enlighet med de metoder som normalt används av försiktiga internationella utlånare i syfte att fastställa ett överenskommet (grundscenari) bankärende vid eller nära den finansiella transaktionens slutförande, efter fullständig (teknisk och ekonomisk) noggrannhetskontroll.

Särskilt fall 2: Den högsta faktor för minimering/uteslutande av landrisk som får tillämpas är 0,30 om samtliga följande ytterligare kriterier är uppfyllda:

- LLCR är i genomsnitt minst 1,75:1 eller det finns deponerat ett belopp som minst motsvarar nio månaders förfinansiering av skuldåterbetalning, vilket fylls på efter varje infordran av det förfinansierade beloppet.

2. Säkerhet i värdepapper eller likvida tillgångar i utlandet.

Definition:

Säkerhet i form av utländska panter i eller överlåtelse av värdepapper med första eller andra prioritet som innehas i utlandet av en aktieägare/andelsägare i köparen/låntagaren eller av köparen/låntagaren själv, eller ett kontantbelopp som är deponerat på ett utländskt konto.

Kriterier:

- Säkerheten utgörs av börsnoterade aktier och obligationer som är emitterade av enheter som är belägna i ett land med bättre riskkategori utanför köparens/låntagarens land och med vilka handel bedrivs på börser i länder som klassificeras i kategori 0.
- Kontanterna utgörs av insättning av hårdvaluta i en valuta för ett land som klassificeras i kategori 0 eller statspapper i sådan hårdvaluta som emitterats av länder som klassificeras i kategori 0.
- Säkerheten är ovillkorlig och oåterkallelig under kreditens hela giltighetstid.
- Det land där säkerheten finns utgör ett land med bättre riskkategori än köparens/låntagarens land och är normalt ett land som klassificeras i kategori 0.
- Säkerheten är utom räckhåll för köparen/låntagaren och utanför dennes jurisdiktion.
- Säkerhetens försiktigt värderade prognostiserade marknadsvärde motsvarar under hela återbetalningsperioden beloppet av den utestående skuld som säkerheten täcker.
- Under alla omständigheter ska kontantinsättningen eller säkerhetens försiktigt värderade värde (vilket ska omfatta både kapitalbelopp och ränta) uppgå till minst 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen överstiger 50 miljoner SDR, 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta.
- Säkerheten kan ur rättslig synvinkel utan villkor omsättas i pengar i samtliga fall av betalningsinställelse (dvs. vid landkreditrisk i köparens/låntagarens land).
- Inkomsterna från säkerheten eller kontantinsättningen kan fritt konverteras till kreditens valuta eller någon annan hårdvaluta.
- Vid betalningsinställelse ska säkerheten överföras direkt till borgenären eller det adekvata beloppet av kontantinsättningen betalas direkt till borgenären.

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Metoden gäller normalt för samtliga länder, köpare/låntagare och sektorer efter en bedömning från fall till fall av ovannämnda kriterier och med beaktande av bl.a. följande faktorer:

- Konsekvenserna av ägartyp (offentlig eller privat) när det gäller säkerheten eller kontantinsättningen, t.ex. när det gäller sannolikheten för att säkerheten omsätts i pengar i fråga om offentliga gäldenärer.
- Säkerhetens framtida värde och sannolikheten för att den omsätts i pengar när det gäller enheten, sektorn och det land från vilket den härrör.
- Den rättsliga miljön.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den specifika faktor för minimering/uteslutande av landrisk som ska tillämpas ska

- återspegla graden av potentiell externalisering, med beaktande av bl.a. tillgångarnas fortsatta värde och möjliga tveksamheter i fråga om säkerhetens omsättning i pengar, och

- fastställas från fall till fall i syfte att återspegla bl.a. säkerhetens värde i förhållande till kreditens kapitalbelopp och den tillämpliga landriskklassificeringen för det land där säkerheten är belägen.

Värdet på en säkerhet i kontanter ska fastställas till högst 80 % och värdet på aktier eller obligationer ska fastställas till högst 35 % av deras försiktigt värderade värde.

3. Pantsäkerhet i fast egendom i utlandet.

Definition:

Säkerhet i form av hypotek med första prioritet på fast egendom som innehas i utlandet.

Kriterier:

- Säkerheten är ovillkorlig och oåterkallelig under kreditens hela giltighetstid.
- Den fasta egendomen har ett prognostiserat försiktigt värderat marknadsvärde och utgör för ägaren en betydande andel av det egna kapitalet. Detta prognostiserade värde motsvarar under hela återbetalningsperioden beloppet av köparens/låntagarens utestående skuld.
- Säkerheten kan ur rättslig synvinkel utan villkor omsättas i pengar i samtliga fall av betalningsinställelse (t.ex. vid landkreditrisk i köparens/låntagarens land).
- Inkomsterna kan konverteras till kreditens valuta eller någon annan hårdvaluta.
- Vid betalningsinställelse betalas de berörda inkomsterna eller överläts direkt till borgenären.
- Det land där säkerheten kan verkställas utgör ett land med bättre riskkategori än köparens/låntagarens, dvs. det klassificeras normalt i de bästa riskkategorierna.

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Metoden gäller normalt för samtliga länder, köpare/låntagare och sektorer efter en bedömning från fall till fall av ovannämnda kriterier och med beaktande av bl.a. följande faktorer:

- Konsekvenserna av typ av ägare (offentlig eller privat) av den fasta egendomen, t.ex. när det gäller sannolikheten för att säkerheten omsätts i pengar i fråga om offentliga gäldenärer.
- Arten av fast egendom (t.ex. sektor) vilken kan inverka på dess fortsatta värde och sannolikheten för att den omsätts i pengar.
- Den rättsliga miljön.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den specifika faktor för minimering/uteslutande av landrisk som ska tillämpas ska

- återspegla graden av potentiell externalisering, med beaktande av bl.a. tillgångarnas fortsatta värde och möjliga tveksamheter i fråga om säkerhetens omsättning i pengar, och
- fastställas från fall till fall i syfte att återspegla bl.a. säkerhetens värde i förhållande till kreditens kapitalbelopp och den tillämpliga landriskklassificeringen för det land där säkerheten är belägen.

Skillnaden mellan den minimipremiesats som följer av denna metod och den minimipremiesats som skulle bli tillämplig utan minimering får inte vara större än 15 % av skillnaden mellan den minimipremiesats som skulle bli tillämplig utan riskminimering och den minimipremiesats som skulle följa av en tillämpning av landriskklassificeringen för det land där egendomen är belägen.

Under följande omständigheter gäller nedan beskrivna konsekvenser för prissättningen:

- Säkerheten (som bör täcka både kapitalbelopp och ränta) är begränsad till ett visst belopp på en enhetlig grund under kreditens hela giltighetstid och uppgår till minst 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen överstiger 50 miljoner SDR, 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta; i detta fall gäller konsekvenserna för prissättningen i proportion till det garanterade kapitalbeloppet/kreditens kapitalbelopp.

- Säkerheten (som bör täcka både kapitalbelopp och ränta) är begränsad till ett visst belopp på en icke enhetlig grund under kreditens hela giltighetstid och uppgår till minst 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen överstiger 50 miljoner SDR, 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta. I detta fall gäller konsekvenserna för prissättningen proportionellt i enlighet med en användning av begreppet vägd genomsnittlig löptid.

4. Pantsäkerhet/motsvarande i lös egendom i utlandet.

Definition:

Säkerhet i form av leasing i utlandet av eller ett hypotek med första prioritet på lös egendom som inte

1. används för att göra landkreditriskerna godtagbara (t.ex. för länder med hög risk), eller
2. främst är relaterad till köparen/låntagaren eller risken i samband med uthyraren.

Kriterier:

- Egendomen är vanligtvis direkt relaterad till transaktionen.
- Egendomen är identifierbar och rörlig eller bärbar och kan såväl fysiskt som ur rättslig synvinkel återtas/beslagtas av borgenären, borgenärens agent eller ett ombud för borgenären utanför köparens/låntagarens eller förhyrarens land.
- Säkerheten är oåterkallelig och ovillkorlig under kreditens hela giltighetstid.
- Säkerheten har ett försiktigt värderat prognostiserat marknadsvärde som under hela återbetalningsperioden motsvarar beloppet av den utestående skulden.
- Säkerheten är registrerad utomlands inom en godtagbar jurisdiktion.
- Egendomen kan fritt säljas och det finns möjliga användningsområden för den utanför köparens/låntagarens eller förhyrarens land.
- Inkomsterna kan konverteras till kreditens valuta eller någon annan hårdvaluta.
- Om säkerheten omsätts i pengar betalas inkomsterna direkt till borgenären.

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Metoden tillämpas i första hand på t.ex. luftfartyg, fartyg och oljeplattformar, vilka främst är avsedda att användas utanför köparens/låntagarens eller förhyrarens land; den kan dock tillämpas på samtliga länder, köpare/låntagare och sektorer efter en bedömning från fall till fall av ovannämnda kriterier och med beaktande av bl.a. följande:

- Egendomens artikel, vilken kan inverka på dess fullständiga rörlighet, samt möjligheten att återta den utanför köparens/låntagarens eller förhyrarens land och dess prognostiserade marknadsvärde.
- Kostnaderna för att beslagta, transportera, renovera och vidareförsälja egendomen samt de räntekostnader som löper fram till vidareförsäljningen.
- Möjligheten att beslagta egendomen i länder som klassificeras enligt de bästa riskkategorierna och som erbjuder en lämplig rättslig miljö.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den specifika faktor för minimering/uteslutande av landrisk som ska tillämpas ska

- återspegla graden av potentiell minimering av landkreditrisk beroende på bl.a. egendomens fortsatta värde och möjliga tveksamheter när det gäller att återkräva den i ett internationellt sammanhang,
- fastställas från fall till fall, och
- inte överstiga 0,10 eller, i fråga om luftfartyg, 0,20.

I de fall säkerheten (som bör täcka både kapitalbelopp och ränta) är begränsad till ett visst belopp på en enhetlig grund under kreditens hela giltighetstid och uppgår till minst 10 % av kapitalbeloppet plus därtill relaterad ränta eller, om transaktionen överstiger 50 miljoner SDR, 5 miljoner SDR i kapitalbelopp plus därtill relaterad ränta, ska faktorn för minimering/uteslutande av landrisk beräknas på en grund som återspeglar säkerhetens belopp i jämförelse med det garanterade kapitalbeloppet/kreditens kapitalbelopp.

5. Samfinansiering med internationella finansiella institut

Definition:

Exportkrediten (dvs. försäkring/garanti/lån) samfinansieras med ett internationellt finansinstitut som av parterna har klassificerats för beräkning av premiesatser.

Kriterier:

- Det internationella finansiella institutet har status som prioriterad borgenär.
- Det internationella finansiella institutet har gjort en bedömning av projektet, dess tekniska, ekonomiska och finansiella aspekter och landrisken.
- Det internationella finansiella institutet har till uppgift att följa upp genomförandet och återbetalningen av projektet.

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Denna metod är tillämplig på samtliga de länder/köpare/låntagare och sektorer i fråga om vilka det internationella finansiella institutet får bedriva verksamhet i enlighet med sin status och strategi, efter en bedömning från fall till fall av ovan nämnda kriterier och med beaktande av bl.a. följande i fråga om projektet:

- Huruvida parten och det internationella finansiella institutet har utvecklat ett nära samarbete under bedömningen av och processen för att etablera projektet och av dess finansiering.
- Huruvida det internationella finansiella institutet har beviljat parten status som jämlik med andra och har inrättat bestämmelser om att andra krediter förfaller när en kredit förfaller i fråga om kreditens hela belopp och giltighetstid.
- Huruvida överenskommelsen om regler och samarbetet mellan parten och det internationella finansiella institutet tillämpas även om de två krediterna inte har samma förfallodagsmönster.
- Huruvida samma överenskommelseregler med det internationella finansiella institutet tillämpas på ett konkurrerande erbjudande från en part.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den högsta faktor för minimering/uteslutande av landrisk som får tillämpas är 0,05.

6. Finansiering i lokal valuta.

Definition:

Kontrakt och finansiering förhandlas fram i konverterbar och tillgänglig lokal valuta, som inte är hårdvaluta, och finansieringen är lokal vilket undanröjer eller minimerar överföringsrisken. De högst prioriterade skulderna i lokal valuta kommer i princip inte att påverkas av förekomsten av de två första landkreditriskerna.

Kriterier:

- Exportkreditorganets skyldigheter och utbetalningar av ersättningar eller betalningar till den direkta långgivaren uttrycks/görs genomgående i lokal valuta.
- Exportkreditorganet är normalt inte utsatt för överföringsrisk.
- Vid en normal händelseutveckling kommer det inte att krävas att insättningar i lokal valuta konverteras till hårdvaluta.
- Låntagarens återbetalning i den egna valutan och i det egna landet utgör en giltig befrielse från skyldigheterna i samband med skulden.
- Om en låntagares inkomster är i lokal valuta är låntagaren skyddad mot ogynnsamma växelkursvariationer.
- Bestämmelser om överföring i låntagarens land inverkar inte på låntagarens återbetalningsskyldigheter, vilka förblir i lokal valuta.

- Efter en betalningsinställelse som leder till utbetalning av ersättning i lokal valuta omräknas värdet på den ersättningen till ett likvärdigt hårdvalutabelopp i enlighet med vad som uttryckligen sägs i låneöverenskommelsen. Återkrav av den utbetalda ersättningen kommer att ske i lokal valuta till ett värde som motsvarar värdet i hårdvaluta av den utbetalda ersättningen vid tidpunkten för utbetalning.
- Ansvar för konvertering av återbetalningar i lokal valuta av köparen/låntagaren kommer att bäras av den försäkrade parten, som även bär valutarisken vid devalvering eller appreciering av inkomster i lokal valuta. (Även om en direkt utlånare kan ha en direkt exponering för växelkursvariationer är den inte relaterad till landriskerna eller de risker som är förknippade med köparen/låntagaren.)

Ytterligare faktorer som ska beaktas:

Denna metod tillämpas i selektiv omfattning i fråga om konverterbara och överförbara valutor där den grundläggande ekonomiska situationen är sund. Partens exportkreditorgan bör vara i stånd att fullgöra sin skyldighet att utbetala ersättningar uttryckta i den egna valutan för det fall att den lokala valutan skulle bli icke-överföringsbar eller icke-konverterbar efter det att exportkreditorganet tagit på sig en skyldighet. (En direkt utlånare skulle dock vara utsatt för denna exponering.)

Omräkning av ett belopp som inte betalats (inte hela lånesumman) till ett likvärdigt hårdvalutabelopp skulle fortfarande innebära att låntagaren har en fortsatt skuld i lokal valuta, låt vara av ett obestämt värde, i förhållande till det motsvarande hårdvalutavärdet av det belopp som inte betalats. Låntagarens slutliga betalning i lokal valuta av den utestående skulden måste vara likvärdig med hårdvalutavärdet av utbetalningen av ersättning vid tidpunkten för utbetalningen av denna ersättning.

Tillämplig faktor för minimering/uteslutande av landrisk

Den specifika faktor för minimering/uteslutande av landrisk som ska tillämpas ska fastställas från fall till fall. Om de tre första landkreditriskerna uttryckligen utesluts ska emellertid den högsta tillämpliga faktorn för minimering/uteslutande av landrisk vara 0,50. Om risken endast minimeras, dvs. inte uttryckligen utesluts, ska den högsta tillämpliga faktorn för minimering/uteslutande av landrisk vara 0,35.

7. Försäkring eller villkorlig garanti från tredjeland.

8. Galdenär som utgör bättre risk än risk på stat.

Användningen av metoderna 7 och 8 i denna bilaga ska diskuteras ytterligare mellan parterna.

BILAGA IX

KRITERIER FÖR BEDÖMNING AV DEN UTVECKLINGSPOLITISKA BETYDELSEN AV BISTÅNDSFINANSIERADE PROJEKT**KRITERIER FÖR BEDÖMNING AV DEN UTVECKLINGSPOLITISKA BETYDELSEN AV BISTÅNDSFINANSIERADE PROJEKT**

För att säkerställa att projekt i utvecklingsländer som helt eller delvis finansieras med statligt utvecklingsbistånd verkligen bidrar till utvecklingen har under senare år ett antal kriterier tagits fram av OECD:s biståndskommitté (DAC). Kriterierna återfinns huvudsakligen i följande texter:

- DAC Principles for Project Appraisal, 1988.
- DAC Guiding Principles for Associated Financing and Tied and Partially Untied Official Development Assistance, 1987.
- Good Procurement Practices for Official Development Assistance, 1986.

PROJEKTETS ÖVERENSSTÄMMELSE MED MOTTAGARLANDETS SAMLADE INVESTERINGSPRIORITERINGAR (PROJEKTURVAL)

Ingår projektet i investeringsprogram och offentliga utgiftsprogram som redan godkänts av de centrala finans- och planeringsmyndigheterna i mottagarlandet?

(Ange strategidokument i vilka projektet omnämns, t.ex. mottagarlandets offentliga investeringsprogram.)

Samfinansieras projektet av ett internationellt institut för biståndsfinansiering?

Finns det uppgift om att projektet har övervägts och avvisats av ett internationellt institut för biståndsfinansiering eller av en annan DAC-medlem på grund av låg utvecklingsprioritet?

I fråga om ett projekt inom den privata sektorn, har det godkänts av regeringen i mottagarlandet?

Omfattas projektet av ett mellanstatligt avtal om ett större antal biståndsåtgärder i mottagarlandet från givarens sida?

FÖRBEREDELSE OCH UTVÄRDERING AV PROJEKT

Har projektet förberetts, utformats och utvärderats med användning av standarder och kriterier som i stort motsvarar DAC:s principer för projektutvärdering (PPA)? De relevanta principerna berör projektutvärdering med hänsyn till

- a) ekonomiska aspekter (punkterna 30–38 i PPA),
- b) tekniska aspekter (punkt 22 i PPA),
- c) finansiella aspekter (punkterna 23–29 i PPA).

I fråga om projekt som ger inkomster, särskilt om det rör sig om produkter för en konkurrensutsatt marknad, har subventionsdelen av biståndsfinansieringen kommit medlens slutanvändare till godo? (Punkt 25 i PPA.)

- a) Institutionell utvärdering (punkterna 40–44 i PPA).
- b) Analys av de sociala aspekterna och fördelningsfrågan (punkterna 47–57 i PPA).
- c) Miljöutvärdering (punkterna 55–57 i PPA).

INKÖPSFÖRFARANDE

Vilket av följande inköpsförfaranden kommer att användas? (För definitioner, se de principer som förtecknas i *Good Procurement Practices for ODA*.)

- a) Internationellt anbuds förfarande (*Procurement Principle III* och dess bilaga 2: Minimivillkor för effektiv internationell anbudsinförfarande).
- b) Nationellt anbuds förfarande (*Procurement Principle IV*).
- c) Informell konkurrens eller direkta förhandlingar (*Procurement Principles V, A eller B*).

Är avsikten att kontrollera priset och kvaliteten på leveranserna? (Punkt 63 i PPA.)

BILAGA X

VILLKOR SOM SKA TILLÄMPAS PÅ PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER**1. Tillämpningsområde**

- a) I denna bilaga anges villkor som parterna kan stödja för projektfinansieringstransaktioner som uppfyller de berättigandekriterier som anges i bilaga 1.
- b) När det inte finns några motsvarande bestämmelser i denna bilaga ska villkoren i consensusöverenskommelsen tillämpas.

KAPITEL II

FINANSIELLA VILLKOR**2. Längsta återbetalningstid**

Längsta återbetalningstid är fjorton år, förutom när det officiella exportkreditstöd som parterna tillhandahåller omfattar mer än 35 % av syndikatet för ett projekt i ett OECD-land som ligger över höginkomströskeln, den maximala återbetalningstiden är tio år.

3. Återbetalning av kapitalbelopp och betalning av ränta

Återbetalning av en exportkredits kapitalbelopp får ske i olika stora amorteringar, och kapitalbeloppet och räntan får betalas med lägre frekvens än halvårsvisa amorteringar, om följande villkor uppfylls:

- a) Ingen enda återbetalning av kapitalbelopp eller serie av återbetalningar av kapitalbelopp inom en sexmånadersperiod får överskrida 25 % av kreditens kapitalbelopp.
- b) Den första återbetalningen av kapitalbeloppet ska ske senast 24 månader efter kredittidens början och minst 2 % av kreditens kapitalbelopp ska ha betalats tillbaka tolv månader efter kredittidens början.
- c) Ränta ska betalas med högst tolv månaders intervall med början senast sex månader efter kredittidens början.
- d) Den genomsnittliga vägda återbetalningsperioden får inte överstiga sju år och ett kvartal, förutom när det officiella exportkreditstöd som parterna tillhandahåller omfattar mer än 35 % av syndikatet för ett projekt i ett OECD-land som ligger över höginkomströskeln, den genomsnittliga vägda återbetalningsperioden får inte överstiga fem år och ett kvartal
- e) Parten ska lämna förhandsanmälan i enlighet med artikel 5 i denna bilaga.

4. Fasta minimiräntesatser

Om parterna beviljar statligt finansieringsstöd till lån med fast ränta gäller följande:

- a) När återbetalningstiden är högst tolv år ska parten tillämpa de gällande marknadsreferensräntor (SCIRR) som konstruerats i enlighet med artikel 20 i consensusöverenskommelsen.
- b) När återbetalningstiden är över tolv år ska för alla valutor ett påslag på 20 baspunkter göras på CIRR-satsen.

KAPITEL III

FÖRFARANDEN**5. Förhandsanmälan för projektfinansieringstransaktioner**

En part ska underrätta alla parter om avsikten att tillhandahålla stöd enligt villkoren i denna bilaga minst tio kalenderdagar innan ett åtagande ingås. Anmälan ska lämnas i enlighet med bilaga V i consensusöverenskommelsen. Om någon part begär en förklaring när det gäller de villkor som gäller under denna period, ska den anmälade parten vänta ytterligare tio kalenderdagar innan ett åtagande ingås.

Tillägg 1

KRITERIER FÖR STÖDBERÄTTIGANDE FÖR PROJEKTFINANSIERINGSTRANSAKTIONER

I. Grundläggande kriterier

Transaktionen innebär/karakteriseras av följande:

- a) Finansiering av en viss ekonomisk enhet där långivaren accepterar att lånet kommer att återbetalas med medel från den ekonomiska enhetens betalningsflöde och intäkter och godkänner den ekonomiska enhetens tillgångar som säkerhet för lånet.
- b) Finansiering av exporttransaktioner med ett (rättsligt och ekonomiskt) oberoende projektföretag, t.ex. ett företag med ett särskilt syfte, för investeringsprojekt som har egna intäkter.
- c) Lämplig riskfördelning mellan projektparterna, t.ex. privata eller kreditvärdiga offentliga aktieägare, exportörer, borgenärer, avnämare, inbegripet tillräckligt med eget kapital.
- d) Projektets betalningsflöde är tillräckligt under hela återbetalningsperioden för att täcka driftskostnader och ränte- och återbetalningar på kapital utifrån.
- e) Projektets intäkter ska i första hand användas till driftskostnader och ränte- och återbetalningar på lån.
- f) En icke-statlig köpare/låntagare utan statlig återbetalningsgaranti (gäller dock inte statlig fullgörandegaranti, t.ex. avsättningsavtal).
- g) Tillgångsbaserade säkerheter för projektets intäkter/tillgångar, t.ex. överlåtelse av rättigheter, pantar, intäktskonton.
- h) Begränsad eller ingen möjlighet att begära insatser från aktieägarna från den privata sektorn/projektägare efter fullgörande.

II. Ytterligare kriterier för projektfinansieringstransaktioner i öginkomstländerna inom OECD

Transaktionen innebär/karakteriseras av följande:

- a) Deltagande i ett lånesyndikat med privata finansinstitut som inte åtnjuter statsstödda exportkrediter, varvid
 1. parten är en minoritetspartner och har jämlik status under lånets hela löptid, och
 2. det officiella exportkreditstöd som parterna tillhandahåller omfattar mindre än 50 % av syndikatet.
 - b) Premiesatser för allt statsstöd som inte underskrider den finansiering som erbjuds på den privata marknaden och som överensstämmer med motsvarande satser som tillämpas av andra privata finansinstitut som deltar i syndikatet.
-

BILAGA XI

FÖRTECKNING ÖVER DEFINITIONER

I denna consensusöverenskommelse tillämpas följande definitioner:

- a) *åtagande*: en förklaring, oavsett form, genom vilken mottagarlandet, köparen, låntagaren, exportören eller det finansiella institutet underrättas om beredskapen eller avsikten att bevilja statsstöd.
- b) *gemensam hållning*: en överenskommelse mellan parterna om att för en viss transaktion eller under särskilda omständigheter godkänna vissa specifika finansiella villkor för statsstöd. Bestämmelserna om en gemensam hållning ska ersätta bestämmelserna i consensusöverenskommelsen endast i fråga om det projekt eller under de omständigheter som anges i den gemensamma hållningen.
- c) *förmånlighetsgraden för bundet bistånd*: vid gåvobistånd är förmånlighetsgraden 100 %. I fråga om lån motsvarar förmånlighetsgraden skillnaden mellan lånets nominella värde och det diskonterade dagsvärdet av framtida ränte- och kapitalbetalningar som ska göras av låntagaren. Denna skillnad uttrycks som en procentandel av lånets nominella värde.
- d) *exportkontraktswärde*: det sammanlagda belopp som av köparen eller för dennes räkning ska betalas för exporterade varor eller tjänster, exklusive lokala kostnader enligt definitionen nedan. Vid leasing ska den andel av leasingavgiften som motsvarar räntan undantas.
- e) *slutligt åtagande*: i samband med en exportkredittransaktion (antingen i form av en enda transaktion eller i form av en kreditram) föreligger ett slutligt åtagande när en part lagt fast exakta och fullständiga finansiella villkor, antingen genom ömsesidig överenskommelse eller genom en ensidig åtgärd.
- f) *räntestöd*: en överenskommelse mellan en stat och banker eller andra finansiella institut vilken möjliggör beviljande av exportfinansiering till fast ränta på eller ovan CIRR-nivån.
- g) *kreditram*: ett arrangemang, oavsett form, för exportkrediter som omfattar en rad transaktioner, oavsett om dessa är knutna till ett visst projekt eller inte.
- h) *lokala kostnader*: utgifter för varor och tjänster i köparens land som är nödvändiga antingen för fullgörandet av exportörens kontrakt eller för fullföljandet av det projekt i vilket exportörens kontrakt ingår. Provisioner som ska betalas till exportörens ombud i köparlandet ingår inte i lokala kostnader.
- i) *pure cover*: statsstöd som tillhandahålls av en regering eller för dennas räkning och som endast gäller garanti eller försäkring av exportkredit, dvs. det ges inte statligt finansieringsstöd.
- j) *återbetalningstid*: den period som inleds vid kredittidens början, såsom denna definieras i denna bilaga, och som upphör på den i kontraktet angivna dagen för slutlig återbetalning av kapitalbeloppet.
- k) *kredittidens början*:
 1. *Delar eller komponenter (mellanprodukter) inbegripet relaterade tjänster*: i fråga om delar eller komponenter börjar kredittiden senast den dag då köparen faktiskt mottar varorna eller på det vägda genomsnittliga datumet för köparens mottagande av varorna (inklusive tjänster i tillämpliga fall) eller, i fråga om tjänster, på dagen för överlämning av fakturorna till kunden eller kundens mottagande av tjänsterna.
 2. *Halvkapitalvaror, inbegripet relaterade tjänster-- maskiner eller utrustning, i allmänhet med ett relativt lågt värde per enhet, avsedda att användas i en industriell process eller för produktion eller kommersiell användning*: när det gäller halvkapitalvaror börjar kredittiden senast den dag då köparen faktiskt mottar varorna eller på det vägda genomsnittliga datumet för köparens mottagande av varorna eller, om exportören ansvarar för idriftsättning, senast på dagen för idriftsättning eller, i fråga om tjänster, dagen för överlämning av fakturorna till kunden eller kundens mottagande av tjänsterna. När det gäller ett kontrakt för tillhandahållande av tjänster där tillhandahållaren ansvarar för idriftsättning börjar kredittiden senast på dagen för idriftsättning.

3. *Kapitalvaror och tjänster i samband med ett projekt – maskiner eller utrustning med högt värde avsedda att användas i en industriell process eller för produktion eller kommersiell användning:*

- När det gäller ett kontrakt för försäljning av kapitalvaror bestående av enskilda enheter som kan användas var för sig börjar kredittiden senast den dag då köparen fysiskt tar varorna besittning eller senast på det vägda genomsnittliga datum då köparen fysiskt tar varorna i besittning.
- I fråga om ett kontrakt för försäljning av kapitalutrustning för kompletta anläggningar eller fabriker där leverantören inte ansvarar för idriftsättning ska kredittiden senast börja den dag då köparen fysiskt ska ta hela den utrustning (exklusive reservdelar) som levereras enligt kontraktet i besittning.
- Om exportören ansvarar för idriftsättning ska kredittiden senast börja vid tidpunkten för idriftsättning.
- I fråga om tjänster ska kredittiden senast börja den dag då fakturorna överlämnas till kunden eller den dag kunden mottar tjänsten. När det gäller ett kontrakt för tillhandahållande av tjänster där tillhandahållaren ansvarar för idriftsättning börjar kredittiden senast på dagen för idriftsättning.

4. *Kompletta anläggningar eller fabriker – kompletta produktionsenheter med högt värde som förutsätter användning av kapitalvaror:*

- I fråga om ett kontrakt för försäljning av kapitalutrustning för kompletta anläggningar eller fabriker där leverantören inte ansvarar för idriftsättning ska kredittiden senast börja den dag då köparen fysiskt tar hela den utrustning (exklusive reservdelar) som levereras enligt kontraktet i besittning.
- Vid entreprenadkontrakt då entreprenören inte ansvarar för idriftsättning ska kredittiden senast börja den dag då byggnationen är avslutad.
- Vid kontrakt då leverantören eller entreprenören enligt kontraktet ansvarar för idriftsättning ska kredittiden senast börja den dag då denne har avslutat installationen eller byggnationen samt de preliminära proven för att säkerställa att anläggningen är klar att tas i bruk. Detta gäller oavsett om anläggningen i enlighet med kontraktet övergår till köparen vid denna tidpunkt och oavsett om leverantören eller entreprenören har fortsatta åtaganden, t.ex. i form av en garanti för effektiv drift eller utbildning av lokal personal.
- Om kontraktet innebär separat utförande av enskilda delar i ett projekt, ska kredittiden senast börja vid starttiden för varje enskild del eller den genomsnittliga tidpunkten för dessa starttider eller, om leverantören har ett kontrakt som inte omfattar hela projektet men en väsentlig del av det, starttiden för projektet som helhet.
- I fråga om tjänster ska kredittiden senast börja den dag då fakturorna överlämnas till kunden eller den dag kunden mottar tjänsten. När det gäller ett kontrakt för tillhandahållande av tjänster där tillhandahållaren ansvarar för idriftsättning börjar kredittiden senast på dagen för idriftsättning.

- l) *bundet bistånd*: bistånd som rättsligt eller i praktiken är bundet till inköp av varor eller tjänster från givarlandet eller från ett begränsat antal länder. Det omfattar lån, gåvobistånd och kombinerade finansieringspaket med en förmånlighetsgrad på över 0 %.

Denna definition ska tillämpas oavsett om *bindningen* består i ett formellt avtal eller någon form av informell överenskommelse mellan mottagaren och givarlandet eller om ett paket innehåller komponenter av de typer av stöd som anges i artikel 31 i consensusöverenskommelsen vilka inte fritt och oinskränkt kan användas till att finansiera inköp från mottagarlandet, praktiskt taget alla andra utvecklingsländer eller från parterna, eller om det gäller en praxis som DAC eller parterna anser som likvärdig med en sådan bindning.

- m) *obundet bistånd*: bistånd i form av lån eller gåvobistånd som fritt och oinskränkt kan användas till att finansiera inköp från vilket land som helst.

- n) *genomsnittlig vägd återbetalningsperiod*: den tid det tar att betala tillbaka hälften av kapitalbeloppet av en kredit. Detta beräknas som summan av tiden (räknad i år) mellan kredittidens början och varje återbetalningen av kapital vägd med andelen av kapitalet som återbetalas vid varje återbetalningsdatum.

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2011/89/EU

av den 16 november 2011

om ändring av direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG vad gäller extra tillsyn över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 53.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat ⁽³⁾ ger behöriga myndigheter inom den finansiella sektorn kompletterande befogenheter och verktyg för tillsyn av grupper bestående av många reglerade enheter, vilka bedriver verksamhet inom olika sektorer av finansmarknaderna. Dessa grupper, så kallade finansiella konglomerat, är exponerade för risker (grupprisker) som innefattar risk för spridning, dvs. att risker sprids från en del av en grupp till en annan, koncentrationsrisker, dvs. att samma typ av risk uppstår samtidigt i olika delar av gruppen, komplexiteten i att hantera många olika juridiska enheter och potentiella intressekonflikter samt svårigheten att fördela lagstadgat kapital till alla de reglerade enheter som ingår i det finansiella konglomeratet, och på så sätt undvika dubbelt utnyttjande av kapital. Finansiella konglomerat bör därför i

sig vara föremål för en kompletterande extra tillsyn utöver den tillsyn som sker av ett enskilt företag, ett konsoliderat företag eller en grupp, utan att dubbelarbete sker och att det påverkar gruppen, oavsett gruppens juridiska struktur.

(2) Överensstämmelse bör säkerställas mellan syftena med å ena sidan direktiv 2002/87/EG, och å andra sidan rådets direktiv 73/239/EEG ⁽⁴⁾ och 92/49/EEG ⁽⁵⁾, samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG ⁽⁶⁾, 2002/83/EG ⁽⁷⁾, 2004/39/EG ⁽⁸⁾, 2005/68/EG ⁽⁹⁾, 2006/48/EG ⁽¹⁰⁾, 2006/49/EG ⁽¹¹⁾, 2009/65/EG ⁽¹²⁾, 2009/138/EG ⁽¹³⁾ och 2011/61/EU ⁽¹⁴⁾, för att möjliggöra lämplig extra tillsyn av försäkrings- och bankgrupper, inbegripet då de ingår i en blandad finansiell holdingsstruktur.

⁽⁴⁾ Rådets första direktiv 73/239/EEG av den 24 juli 1973 om samordning av lagar och andra författningar angående rätten att etablera och driva verksamhet med annan direkt försäkring än livförsäkring (EGT L 228, 16.8.1973, s. 3).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 92/49/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av lagar och andra författningar som avser annan direkt försäkring än livförsäkring (tredje direktivet om annan direkt försäkring än livförsäkring) (EGT L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG av den 27 oktober 1998 om extra tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretag som ingår i en försäkrings- eller återförsäkringsgrupp (EGT L 330, 5.12.1998, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽¹⁾ EUT C 62, 26.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 5 juli 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽³⁾ EGT L 35, 11.2.2003, s. 1.

- (3) Det är nödvändigt att identifiera finansiella konglomerat i unionen, utifrån i vilken utsträckning de är exponerade för grupprisker, på grundval av gemensamma riktlinjer som ska utfärdas av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010⁽¹⁾ (EBA), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010⁽²⁾ (Eiopa) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽³⁾ (Esmā), i enlighet med artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, genom de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté (den gemensamma kommittén). Det är också viktigt att kraven vad gäller undantag från extra tillsyn tillämpas på ett riskbaserat sätt i enlighet med dessa riktlinjer. Detta är särskilt viktigt för stora internationellt verksamma finansiella konglomerat.
- (4) En heltäckande och adekvat övervakning av grupprisker i stora, komplexa och internationellt verksamma finansiella konglomerat, samt tillsyn över koncernomfattande riktlinjer för kapital i de här grupperna, är enbart möjlig om behöriga myndigheter samlar tillsynsinformation och planerar tillsynsåtgärder utöver deras nationella mandat. Därför är det nödvändigt att behöriga myndigheter samordnar extra tillsyn av internationellt verksamma finansiella konglomerat mellan de behöriga myndigheter som anses mest relevanta för den extra tillsynen av ett finansiellt konglomerat. Kollegierna för finansiella konglomerats relevanta behöriga myndigheter bör agera för att återspegla att direktiv 2002/87/EG är ett kompletterande direktiv och bör därför inte dubblera eller ersätta befintliga kollegier, utan snarare bidra med mervärde till befintliga kollegier för konglomeratets bank- och försäkringsgrupper inom dessa finansiella konglomerat. Ett kollegium för ett finansiellt konglomerat bör bildas endast när det varken för bank- eller för försäkringssektorn finns ett kollegium av tillsynsmyndigheter.
- (5) I syfte att säkerställa en adekvat tillsyn måste den juridiska strukturen samt styr- och organisationsstrukturen, inbegripet alla reglerade enheter, icke-reglerade dotterbolag och alla betydande filialer till banker, försäkringsföretag och finansiella konglomerat med gränsöverskridande verksamhet övervakas av EBA, Eiopa och Esmā (nedan gemensamt kallade *ESA-myndigheterna*) och den gemensamma kommittén, om så är lämpligt, och dessa uppgifter bör ställas till förfogande för berörda behöriga myndigheter.
- (6) För att säkerställa en effektiv extra tillsyn över reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat, särskilt där huvudkontoret för ett av dess dotterbolag finns i ett tredjeland, bör de företag som omfattas av detta direktiv inbegripa alla företag, särskilt ett kreditinstitut som har sitt säte i ett tredjeland och som skulle kräva auktorisation om dess säte hade varit i unionen.
- (7) Den extra tillsynen av stora, komplexa och internationellt verksamma finansiella konglomerat måste samordnas inom unionen, om den ska bidra till stabiliteten på den inre marknaden för finansiella tjänster. De behöriga myndigheterna måste därför komma överens om hur tillsynen av dessa finansiella konglomerat ska ske. ESA-myndigheterna bör, i enlighet med artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010, genom den gemensamma kommittén, utfärda gemensamma riktlinjer för dessa gemensamma metoder för att säkerställa ett heltäckande och genomtänkt ramverk för existerande tillsynsverktyg och befogenheter i direktiven rörande bankverksamhet, försäkring, värdepapper och finansiella konglomerat. De riktlinjer som ska utfärdas i enlighet med direktiv 2002/87/EG bör återspegla att tillsynen enligt detta direktiv är av kompletterande karaktär, och därmed komplettera den sektorsspecifika tillsyn som fastställs i direktiven 73/239/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2002/83/EG, 2004/39/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU.
- (8) Det finns ett verkligt behov av att övervaka och kontrollera potentiella grupprisker som finns i de finansiella konglomeraten och som härrör från ägarintressen i andra företag. I de fall som de särskilda tillsynsbefogenheter som anges i direktiv 2002/87/EG tycks otillräckliga, bör tillsynssamfundet utveckla alternativa metoder för att hantera och korrekt beakta dessa risker, helst genom arbete som utförs av ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén. Om ett ägarintresse är den enda faktor som gör att ett finansiellt konglomerat kan identifieras, ska tillsynsmyndigheterna ha rätt att bedöma huruvida gruppen är exponerad för grupprisker och om lämpligt undanta gruppen från extra tillsyn.
- (9) För vissa gruppstrukturer blev tillsynsmyndigheterna utan befogenheter under den nuvarande krisen, eftersom ordningarna enligt de olika direktiven tvingade dem att välja mellan sektorsspecifik eller extra tillsyn. Direktiv 2002/87/EG bör ses över helt i samband med G20-behandlingen av finansiella konglomerat, men de nödvändiga tillsynsbefogenheterna bör skapas så snart som möjligt.
- (10) Överensstämmelse bör säkerställas mellan syftena med direktiv 2002/87/EG och direktiv 98/78/EG. Direktiv 98/78/EG bör därför ändras så att blandade finansiella holdingföretag innefattas och definieras. För att säkerställa en samstämd tillsyn i rätt tid, bör direktiv

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽³⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

98/78/EG ändras trots den nära förestående tillämpningen av direktiv 2009/138/EG, vilket därför bör ändras på samma sätt.

(11) Stresstester bör genomföras regelbundet för bank- och försäkringsundergrupperna till ett finansiellt konglomerat samtidigt som den samordnaren som har utsetts i enlighet med direktiv 2002/87/EG har i uppgift att besluta om lämpligheten, parametrarna och tidpunkterna för stresstestet för ett enskilt finansiellt konglomerat sammantaget. För unionsomfattande stresstester som utförs av ESA-myndigheterna i ett sektorspecifikt sammanhang bör det vara den gemensamma kommitténs roll att säkerställa att sådana stresstester sker på ett konsekvent sätt i olika sektorer. Därför bör ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén kunna utarbeta kompletterande parametrar för unionsomfattande stresstester som beaktar de specifika grupprisker som normalt uppträder i finansiella konglomerat och bör kunna offentliggöra resultaten av stresstesterna om särregler så tillåter. Erfarenheterna från tidigare unionsomfattande stresstester bör beaktas. Till exempel bör stresstester beakta likviditets- och solvensrisker för finansiella konglomerat.

(12) Kommissionen bör vidareutveckla ett enhetligt och konsekvent tillsynssystem för finansiella konglomerat. Den kommande helhetsöversynen av direktiv 2002/87/EG bör omfatta icke-reglerade enheter, särskilt specialföretag, och innebära att det utvecklas en riskbaserad modell för hur de undantag som tillsynsmyndigheterna kan bevilja när det gäller att avgöra vad som utgör ett finansiellt konglomerat ska tillämpas, samtidigt som användningen av sådana undantag begränsas. Översynen bör, med beaktande av sektorsdirektiven, också behandla systemviktiga finansiella konglomerat, som på grund av sin storlek, inbördes sammankopplingar och komplexitet blir särskilt sårbara. Sådana konglomerat bör identifieras i analogi med de framväxande standarderna från rådet för finansiell stabilitet och Baselkommittén för banktillsyn. Kommissionen bör överväga att föreslå regleringsåtgärder på detta område.

(13) Konsekvens bör säkerställas mellan syftena med direktiv 2002/87/EG och direktiv 2006/48/EG. Direktiv 2006/48/EG bör därför ändras så att blandade finansiella holdingföretag innefattas och definieras.

(14) Återställandet av befogenheter på nivån blandat finansiellt holdingföretag innebär att vissa bestämmelser i direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG, eller

2009/138/EG är tillämpliga på denna nivå samtidigt. Dessa bestämmelser kan ha likvärdigt innehåll, särskilt i fråga om de kvalitativa delarna av översynen av tillsynsprocessen. Exempelvis uppställs identiska lämplighetskrav på ledningen av holdingföretag i direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG. För att undvika överlappning mellan sådana bestämmelser och för att tillsynen på den högsta nivån ska fungera väl, bör tillsynsmyndigheterna ha möjlighet att tillämpa en viss bestämmelse endast en gång, och samtidigt kunna uppfylla den motsvarande bestämmelsen i alla andra tillämpliga direktiv. Fastän bestämmelserna inte har identisk ordalydelse bör de anses vara likvärdiga om de är liknande till sin innebörd, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning. Vid bedömning av likvärdighet bör tillsynsmyndigheterna inom ett kollegium kontrollera huruvida syften och omfattning enligt vart och ett av de tillämpliga direktiven uppnås, utan att normerna för tillsyn sänks. Likvärdighetsbedömningar bör kunna utvecklas genom förändringar i ramar och praxis för tillsyn. Likvärdighetsbedömningar bör därför underkastas en öppen utvecklingsprocess. Den processen bör medge lösningar från fall till fall varigenom det går att ta hänsyn till en särskild grupps alla relevanta egenskaper. För att sörja för enhetliga tillsynsramar för en särskild grupp, och för att skapa likvärdiga villkor bland alla finansiella konglomerat inom unionen, är lämpligt samarbete i tillsynsarbetet nödvändigt. För detta ändamål bör ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén utarbeta riktlinjer för konvergerande likvärdighetsbedömningar och verka för att utfärda bindande tekniska standarder.

(15) I syfte att förbättra den extra tillsynen över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på tekniska anpassningar som behöver göras i direktiv 2002/87/EG beträffande definitionerna, harmoniseringen av terminologin och beräkningsmetoderna som anges i det direktivet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.

(16) Eftersom målet för detta direktiv, dvs. att förbättra den extra tillsynen över finansiella enheter i ett finansiellt konglomerat, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av detta direktivs omfattning och dess verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

- (17) Direktiven 98/78/EG, 2002/87/EG, 2006/48/EG och 2009/138/EG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 98/78/EG

Direktiv 98/78/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) Led j ska ersättas med följande:

"j) *försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag vilket har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag."

- b) Följande led ska läggas till:

"m) *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag enligt definitionen i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG."

2. Artikel 2.2 ska ersättas med följande:

"2. Varje försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag vars moderföretag är ett försäkringsholdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland ska på det sätt som föreskrivs i artiklarna 5.2, 6, 8 och 10 vara underkastat extra tillsyn."

3. Följande artikel ska införas:

"Artikel 2a

Tillämpningsnivå för blandade finansiella holdingföretag

1. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i detta direktiv och i direktiv 2002/87/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får den behöriga myndighet som har ansvaret för att utöva extra tillsyn efter samråd med övriga behöriga myndigheter besluta att endast tillämpa bestämmelsen i direktiv 2002/87/EG på detta blandade finansiella holdingföretag.

2. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i både detta direktiv och i direktiv

2006/48/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får den behöriga myndighet som har ansvaret för att utöva extra tillsyn, i samförstånd med den samordnande tillsynsmyndigheten i bank- eller värdepapperssektorn, besluta att endast tillämpa bestämmelsen i direktivet för den mest betydande sektorn i enlighet med artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.

3. Den behöriga myndighet som har ansvaret för att utöva extra tillsyn ska underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (EBA), och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (**) (Eiopa), om de beslut som fattas inom ramen för punkterna 1 och 2. EBA, Eiopa och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (***), ska genom de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté (den gemensamma kommittén) utarbeta riktlinjer som syftar till konvergens inom tillsynspraxisen och ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, vilka ska överlämnas till kommissionen inom tre år efter det att dessa riktlinjer antagits.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84."

4. Artikel 3.1 ska ersättas med följande:

"1. Utövande av extra tillsyn i enlighet med artikel 2 ska inte i något hänseende innebära att de behöriga myndigheterna är skyldiga att utöva en tillsynsfunktion gentemot enskilda försäkringsföretag i tredjeland, enskilda återförsäkringsföretag i tredjeland, enskilda försäkringsholdingföretag, enskilda blandade finansiella holdingföretag eller enskilda försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet."

5. Artikel 4.2 ska ersättas med följande:

"2. Om försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater har samma försäkringsholdingföretag, försäkringsföretag i tredjeland, återförsäkringsföretag i tredjeland, blandat finansiellt holdingföretag eller försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet som moderföretag, får de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna komma överens om vilken av dem som ska ansvara för utövandet av den extra tillsynen."

6. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Försäkringsholdingföretag, blandade finansiella holdingföretag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland

1. I det fall som avses i artikel 2.2 ska medlemsstaterna kräva att metoden för extra tillsyn i enlighet med bilaga II tillämpas. Beräkningen ska omfatta alla företag som är anknutna till försäkringsholdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget, försäkringsföretaget i tredjeland eller återförsäkringsföretaget i tredjeland.

2. Om de behöriga myndigheterna på grundval av beräkningen som avses i punkt 1 kommer fram till att solvensställningen inom ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland äventyras eller riskerar att äventyras, ska de behöriga myndigheterna vidta lämpliga åtgärder mot det berörda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

7. Bilagorna I och II ska ändras i enlighet med bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

Ändringar av direktiv 2002/87/EG

Direktiv 2002/87/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs regler för extra tillsyn över reglerade enheter som har erhållit auktorisation i enlighet med artikel 6 i direktiv 73/239/EEG, artikel 4 i direktiv 2002/83/EG (*), artikel 5 i direktiv 2004/39/EG (**), artikel 3 i direktiv 2005/68/EG (***) , artikel 6 i direktiv 2006/48/EG (****), artikel 5 i direktiv 2009/65/EG (*****), artikel 14 i direktiv 2009/138/EG (*****) eller artiklarna 6–11 i direktiv 2011/61/EU (*****) , och som ingår i ett finansiellt konglomerat.

Genom det här direktivet ändras också berörda särregler för enheter som regleras av de direktiven.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med:

1. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut i den mening som avses i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG.

2. *försäkringsföretag*: ett försäkringsföretag i den mening som avses i artikel 13.1, 13.2 eller 13.3 i direktiv 2009/138/EG.

3. *värdepappersföretag*: ett värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG inbegripet företag som avses i artikel 3.1 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (*****) , eller ett företag som har sitt säte i ett tredjeland och som enligt direktiv 2004/39/EG skulle behöva auktorisation om det hade sitt säte i unionen.

4. *reglerad enhet*: ett kreditinstitut, ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag, ett värdepappersföretag, ett kapitalförvaltningsbolag eller en förvaltare av alternativa investeringsfonder.

5. *kapitalförvaltningsbolag*: ett förvaltningsbolag i den mening som avses i artikel 2.1 b i direktiv 2009/65/EG eller ett företag som har sitt säte i ett tredjeland, och som enligt det direktivet skulle behöva auktorisation om det hade sitt säte i unionen.

5a. *förvaltare av alternativa investeringsfonder*: en förvaltare av alternativa investeringsfonder i den mening som avses i artikel 4.1 b, l och ab i direktiv 2011/61/EU eller ett företag som har sitt säte i ett tredjeland och som enligt det direktivet skulle behöva auktorisation om det hade sitt säte i unionen.

6. *återförsäkringsföretag*: ett återförsäkringsföretag i den mening som avses i artikel 13.4, 13.5 eller 13.6 i direktiv 2009/138/EG eller ett specialföretag i den mening som avses i artikel 13.26 i direktiv 2009/138/EG.

7. *särregler*: unionslagstiftning som rör tillsynen över reglerade enheter, särskilt i direktiv 2004/39/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG och 2009/138/EG.

8. *finansiell sektor*: en sektor som består av en eller flera av följande enheter:

a) Ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster i den mening som avses i artikel 4.1, 4.5 eller 4.21 i direktiv 2006/48/EG (nedan gemensamt kallade *banksektorn*).

b) Ett försäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag eller ett försäkringsholdingföretag i den mening som avses i artiklarna 13.1, 13.2, 13.4 eller 13.5 eller artikel 212.1 f i direktiv 2009/138/EG (nedan gemensamt kallade *försäkringssektorn*).

- c) Ett värdepappersföretag i den mening som avses i artikel 3.1 b i direktiv 2006/49/EG (nedan gemensamt kallade *värdepapperssektorn*).
9. *moderföretag*: ett moderföretag i den mening som avses i artikel 1 i rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 om sammanställd redovisning (*****) eller varje företag som enligt de behöriga myndigheterna i praktiken utövar ett bestämmande inflytande över ett annat företag.
10. *dotterföretag*: ett dotterföretag enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG eller varje företag över vilket ett moderföretag enligt de behöriga myndigheterna i praktiken utövar ett bestämmande inflytande eller varje dotterföretag till ett sådant dotterföretag.
11. *ägarintresse*: ett ägarintresse i den mening som avses i artikel 17 första meningen i rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 om årsbokslut i vissa typer av bolag (*****) eller direkt eller indirekt ägande av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag.
12. *grupp*: en grupp av företag som består av ett moderföretag, dess dotterföretag och enheter i vilka moderföretaget och dess dotterföretag har ägarintressen eller företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje undergrupp därtill.
- 12a. *kontroll*: förhållandet mellan ett moderföretag och ett dotterföretag, enligt artikel 1 i direktiv 83/349/EEG, eller ett liknande förhållande mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag.
13. *nära förbindelser*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom kontroll eller ägarintresse eller en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig förbindelse till samma person genom ett kontrollförhållande.
14. *finansiellt konglomerat*: en grupp eller undergrupp där det finns en reglerad enhet i toppen av gruppen eller undergruppen, eller där minst ett av dotterföretagen i gruppen eller undergruppen är en reglerad enhet, och gruppen uppfyller följande villkor:
- a) Om det finns en reglerad enhet i toppen av gruppen eller undergruppen:
- i) den enheten är ett moderföretag till en enhet i den finansiella sektorn, en enhet med ägarintresse i en enhet i den finansiella sektorn eller en enhet som har ett sådant samband med en enhet i den finansiella sektorn som avses i artikel 12.1 i direktiv 83/349/EEG,
- ii) minst en av gruppens eller undergruppens enheter ingår i försäkringssektorn och minst en i bank- eller värdepapperssektorn, och
- iii) den konsoliderade och/eller aggregerade verksamheten i gruppens eller undergruppens enheter inom både försäkringssektorn och enheterna inom bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt artikel 3.2 eller 3.3 i detta direktiv, eller
- b) om ingen reglerad enhet finns i toppen av gruppen eller undergruppen:
- i) gruppens eller undergruppens verksamhet huvudsakligen bedrivs inom den finansiella sektorn i den mening som avses i artikel 3.1 i detta direktiv,
- ii) minst en av gruppens eller undergruppens enheter ingår i försäkringssektorn och minst en i bank- eller värdepapperssektorn, och
- iii) den konsoliderade och/eller aggregerade verksamheten i gruppens eller undergruppens enheter inom både försäkringssektorn och enheterna inom bank- och värdepapperssektorn är betydande enligt artikel 3.2 eller 3.3 i detta direktiv.
15. *blandat finansiellt holdingföretag*: ett moderföretag som inte utgör en reglerad enhet men som tillsammans med sina dotterföretag, varav minst ett är en reglerad enhet med säte inom unionen, och andra enheter utgör ett finansiellt konglomerat.
16. *behöriga myndigheter*: de nationella myndigheter i medlemsstaterna som enligt lag eller annan författning har behörighet att utöva tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, kapitalförvaltningsbolag eller förvaltare av alternativa investeringsfonder, såväl enskilt som på grupp-nivå.

17. *relevanta behöriga myndigheter:*

- a) de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som har ansvar för den sektoriella tillsynen på grupp-nivå över de reglerade enheterna i ett finansiellt konglomerat, särskilt över det företag som ytterst är moderföretag i en sektor,
- b) samordnaren som utsetts i enlighet med artikel 10, om annan än de myndigheter som anges i led a,
- c) andra berörda behöriga myndigheter, om de myndigheter som anges i leden a och b anser detta vara relevant.

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

(******) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

(******) EUT L 177, 30.6.2006, s. 201.

(******) EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

(******) EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.”

18. *koncerninterna transaktioner:* alla transaktioner genom vilka reglerade enheter inom ett finansiellt konglomerat direkt eller indirekt anlitar andra företag inom samma grupp eller en fysisk eller juridisk person som har nära förbindelser med företagen i den gruppen, för att uppfylla en skyldighet, oavsett om den är avtalsenlig eller ej och om den sker mot betalning eller ej.

19. *riskkoncentration:* alla exponeringar med förlustpotential som bärs av enheter inom ett finansiellt konglomerat, vilka är tillräckligt stora för att hota dessa reglerade enheters solvens eller deras finansiella ställning i allmänhet, oavsett om sådana exponeringar orsakas av motpartsrisk/kreditrisk, investeringsrisk, försäkringsrisk, marknadsrisk eller andra risker, eller en kombination av eller samverkan mellan dessa risker.

Tills de tekniska standarder för tillsyn som antas i enlighet med artikel 21a.1 b trätt i kraft ska det yttrande som avses i punkt 17 c särskilt beakta den marknadsandel de reglerade enheterna i det finansiella konglomeratet har i andra medlemsstater, i synnerhet om den överstiger 5 %, och den betydelse varje reglerad enhet som är etablerad i en annan medlemsstat har inom det finansiella konglomeratet.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring (EGT L 345, 19.12.2002, s. 1).

(**) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument (EUT L 145, 30.4.2004, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/68/EG av den 16 november 2005 om återförsäkring (EUT L 323, 9.12.2005, s. 1).

(*****) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1).

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”1. För att en grupp ska bedömas bedriva verksamhet huvudsakligen inom den finansiella sektorn i den mening som avses i artikel 2.14 b i, bör balansomslutningen inom gruppens reglerade och icke reglerade enheter inom den finansiella sektorn utgöra mer än 40 % av hela gruppens balansomslutning.

2. För att verksamheten inom olika finansiella sektorer ska bedömas som betydande i den mening som avses i artikel 2.14 a iii eller 2.14 b iii, bör för varje finansiell sektor genomsnittet av kvoten mellan denna finansiella sektors balansomslutning och den totala balansomslutningen för gruppens enheter inom finansiella sektorer och kvoten mellan solvenskraven för denna finansiella sektor och de totala solvenskraven för gruppens enheter inom finansiella sektorer överstiga 10 %.

I detta direktiv är den minsta finansiella sektorn i ett finansiellt konglomerat den sektor som har det lägsta genomsnittet och den mest betydande finansiella sektorn i ett finansiellt konglomerat den sektor som har det högsta genomsnittet. Vid beräkningen av genomsnittet för den minsta finansiella sektorn och den mest betydande finansiella sektorn ska banksektorn och värdepapperssektorn beaktas tillsammans.

Kapitalförvaltningsbolag ska läggas till den sektor som de hör till inom gruppen. Om de inte enbart hör till en sektor inom gruppen, ska de läggas till den minsta finansiella sektorn.

Förvaltare av alternativa investeringsfonder ska läggas till den sektor som de hör till inom gruppen. Om de inte enbart hör till en sektor inom gruppen, ska de läggas till den minsta finansiella sektorn.

3. Sektorsövergripande verksamhet ska också bedömas som betydande i den mening som avses i artikel 2.14 a iii eller 2.14 b iii, om balansomslutningen för den minsta finansiella sektorn i gruppen överstiger 6 miljarder EUR.

Om gruppen inte uppnår det tröskelvärde som anges i punkt 2 i denna artikel, får de relevanta behöriga myndigheterna i samförstånd besluta sig för att inte betrakta gruppen som ett finansiellt konglomerat. De kan också besluta sig för att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 7, 8 eller 9, om de anser att det inte är nödvändigt eller att det vore olämpligt eller vilseledande att låta gruppen omfattas av detta direktivs räckvidd eller att tillämpa sådana bestämmelser med hänsyn till de mål som ska uppnås genom extra tillsyn.

Beslut som fattas i överensstämmelse med denna punkt ska anmälas till övriga berörda behöriga myndigheter och ska, förutom under exceptionella omständigheter, offentliggöras av de behöriga myndigheterna.

3a. Om gruppen uppnår det tröskelvärde som anges i punkt 2 i denna artikel, men den minsta sektorn inte överstiger 6 miljarder EUR, får de relevanta behöriga myndigheterna i samförstånd besluta sig för att inte betrakta gruppen som ett finansiellt konglomerat. De kan också besluta sig för att inte tillämpa bestämmelserna i artiklarna 7, 8 eller 9, om de anser att det inte är nödvändigt eller att det vore olämpligt eller vilseledande att låta gruppen omfattas av detta direktivs räckvidd eller att tillämpa sådana bestämmelser med hänsyn till de mål som ska uppnås genom extra tillsyn.

Beslut som fattas i överensstämmelse med denna punkt ska anmälas till övriga berörda behöriga myndigheter och ska, förutom under exceptionella omständigheter, offentliggöras av de behöriga myndigheterna.”

b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) led a ska ersättas med följande:

”a) undanta en enhet från beräkningen av procentsatserna i de fall som avses i artikel 6.5, såvida inte enheten flyttat från en medlemsstat till tredjelandet och det finns bevis för att detta gjordes för att undvika reglering.”

ii) följande led ska läggas till:

”c) undanta ett eller flera ägarintressen i den mindre sektorn om dessa ägarintressen är avgörande för en identifiering som finansiellt konglomerat och tillsammans är av försumbart intresse med hänsyn till målen för extra tillsyn.”

c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 får de relevanta behöriga myndigheterna, i exceptionella fall

och i samförstånd, ersätta balansomslutningen som kriterium med en eller flera av följande parametrar eller lägga till en eller flera av dessa parametrar, om de anser att de är av särskild relevans för syftet med extra tillsyn enligt detta direktiv: intäktsstruktur, poster utanför balansräkningen, totala förvaltade tillgångar.”

d) Följande punkter ska läggas till:

”8. Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (EBA), Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (**) (Eiopa) och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten) inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (***) (Esma) (nedan gemensamt kallade *ESA-myndigheterna*) ska genom ESA:s gemensamma kommitté (gemensamma kommittén) utfärda gemensamma riktlinjer för att se till att tillsynsmetoderna stämmer överens med tillämpningen av punkterna 2, 3, 3a, 4 och 5 i den här artikeln.

9. De behöriga myndigheterna ska varje år göra en ny bedömning av undantagen från extra tillsyn och se över de kvantitativa indikatorerna som fastställs i denna artikel och de riskbaserade bedömningar som tillämpas på finansiella grupper.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.”

3. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”För det ändamålet

— ska de behöriga myndigheter som har auktoriserat reglerade enheter i denna grupp ha ett nära samarbete,

— ska en behörig myndighet som anser att en av denna myndighet auktoriserad reglerad enhet tillhör en grupp som kan vara ett finansiellt konglomerat och som inte redan har identifierats i enlighet med detta direktiv, underrätta de andra berörda behöriga myndigheterna och den gemensamma kommittén om sin inställning.”

b) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

”Samordnaren ska också informera de behöriga myndigheter som har auktoriserat reglerade enheter i gruppen, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat i vilken det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor och den gemensamma kommittén.”

c) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den gemensamma kommittén ska på sin webbplats offentliggöra och fortlöpande uppdatera den förteckning över finansiella konglomerat som fastställs i enlighet med artikel 2.14. Dessa uppgifter ska vara tillgängliga via länk på var och en av ESA-myndigheternas webbplatser.

Namnet på varje reglerad enhet som avses i artikel 1 och som ingår i ett finansiellt konglomerat ska föras in i en förteckning som den gemensamma kommittén ska offentliggöra på sin webbplats och fortlöpande uppdatera.”

4. Artikel 5 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) Varje reglerad enhet vars moderföretag är ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom unionen.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Varje reglerad enhet som inte är föremål för extra tillsyn enligt punkt 2 och vars moderföretag är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i ett tredjeland ska vara föremål för extra tillsyn på det finansiella konglomeratets nivå i den omfattning och på det sätt som föreskrivs i artikel 18.”

c) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

”För att sådan extra tillsyn ska kunna utövas, ska minst en av enheterna vara en reglerad enhet enligt artikel 1 och de villkor som anges i artikel 2.14 a ii eller 2.14 b ii och artikel 2.14 a iii eller 2.14 b iii ska vara uppfyllda. De relevanta behöriga myndigheterna ska fatta sitt beslut med beaktande av målen för extra tillsyn som anges i detta direktiv.”

5. Artikel 6.3 och 6.4 ska ersättas med följande:

”3. För den beräkning av kapitaltäckningskraven som avses i punkt 2 första stycket ska följande enheter omfattas av extra tillsyn i enlighet med bilaga I:

- Kreditinstitut, finansiella institut eller ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster.
- Försäkringsföretag, återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag.
- Värdepappersföretag.
- Blandade finansiella holdingföretag.

4. Vid beräkning av de extra kapitaltäckningskraven avseende ett finansiellt konglomerat genom tillämpning av metod 1 (metod baserad på sammanställd redovisning) som avses i bilaga I till detta direktiv ska kapitalbas och solvenskrav för enheterna i gruppen beräknas genom tillämpning av de motsvarande särregler för sammanställningens form och omfattning som fastställs framför allt i artiklarna 133 och 134 i direktiv 2006/48/EG och i artikel 221 i direktiv 2009/138/EG.

Vid tillämpning av metod 2 (avräknings- och totalmetoden) som avses i bilaga I ska hänsyn tas till den del av det tecknade kapitalet som direkt eller indirekt innehas av moderföretaget eller företaget med ägarintresse i en annan enhet i gruppen.”

6. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare får medlemsstaterna fastställa kvantitativa gränser, låta sina behöriga myndigheter fastställa kvantitativa gränser, eller vidta andra tillsynsåtgärder som skulle kunna uppfylla målen för extra tillsyn när det gäller riskkoncentration på nivån finansiellt konglomerat.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utfärda gemensamma riktlinjer för att se till att tillsynsmetoderna är anpassade till tillämpningen av den extra tillsyn över riskkoncentrationen i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel. För att undvika dubbelarbete ska riktlinjerna säkerställa att tillämpningen av tillsynsverktyg enligt denna artikel är anpassad till tillämpningen av artiklarna 106–118 i direktiv 2006/48/EG och artikel 244 i direktiv 2009/138/EG. De ska utfärda särskilda gemensamma riktlinjer om tillämpningen av punkterna 1–4 i den här artikeln på ägarintressen i det finansiella konglomeratet i de fall där nationell bolagsrätt hindrar att artikel 14.2 i det här direktivet tillämpas.”

7. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Till dess att unionslagstiftningen har samordnats ytterligare får medlemsstaterna fastställa kvantitativa gränser, låta sina behöriga myndigheter fastställa kvantitativa gränser eller kvalitativa krav eller vidta andra tillsynsåtgärder som skulle kunna uppfylla målen för extra tillsyn när det gäller koncerninterna transaktioner som vidtas av reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”5. ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utfärda gemensamma riktlinjer för att se till att tillsynsmetoderna är anpassade till tillämpningen av den extra tillsyn över koncerninterna transaktioner i enlighet med punkterna 1–4 i denna artikel. För att undvika dubbelarbete ska riktlinjerna säkerställa att tillämpningen av tillsynsverktyg enligt denna artikel är anpassad till tillämpningen av artikel 245 i direktiv 2009/138/EG. De ska utfärda särskilda riktlinjer om tillämpningen av punkterna 1–4 i den här artikeln på ägarintressen i det finansiella konglomeratet i de fall där nationell bolagsrätt hindrar att artikel 14.2 i det här direktivet tillämpas.”

8. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska se till att det i alla företag som omfattas av extra tillsyn enligt artikel 5 finns erforderliga rutiner för intern kontroll för att ta fram de uppgifter och upplysningar som kan vara av betydelse för den extra tillsynen.

Medlemsstaterna ska kräva att reglerade enheter, på nivå för det finansiella konglomeratet, regelbundet tillhandahåller sina berörda myndigheter uppgifter om sin juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet alla reglerade enheter, icke-reglerade dotterbolag och alla betydande filialer.

Medlemsstaterna ska kräva att reglerade enheter, på nivå för det finansiella konglomeratet, årligen offentliggör, antingen i fullständig form eller genom hänvisning till likvärdiga uppgifter, en beskrivning av sin juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”6. Behöriga myndigheter ska anpassa tillämpningen av den extra tillsynen över rutiner för intern kontroll och metoderna för riskhantering enligt denna artikel till den översyn av tillsynsprocessen som anges i artikel 124 i direktiv 2006/48/EG och artikel 248 i direktiv 2009/138/EG. ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utfärda gemensamma riktlinjer för att anpassa metoderna för den extra tillsynen över rutiner för intern kontroll och metoder för riskhantering enligt den här artikeln, samt om anpassning till den översyn av tillsynsprocessen som anges i artikel 124 i direktiv 2006/48/EG och artikel 248 i direktiv 2009/138/EG. De ska utfärda särskilda gemensamma riktlinjer om tillämpningen av den här artikeln på ägar-

intressen i det finansiella konglomeratet i de fall där nationell bolagsrätt hindrar att artikel 14.2 i det här direktivet tillämpas.”

9. Följande artikel ska införas:

”Artikel 9b

Stresstest

1. Medlemsstaterna kan begära att samordnaren ska säkerställa att det regelbundet görs lämpliga stresstest av finansiella konglomerat. De ska kräva att de behöriga myndigheterna till fullo samarbetar med samordnaren.

2. För genomförandet av unionsomfattande stresstester kan ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén, och i samarbete med Europeiska Systemrisknämnden (ESRB), inrättad genom Europaparlamentets och rådet förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (*) utarbeta ytterligare parametrar som beaktar de särskilda risker som är förknippade med finansiella konglomerat, i enlighet med förordning (EU) nr 1093/2010, förordning (EU) nr 1094/2010 och förordning (EU) nr 1095/2010. Samordnaren ska underrätta den gemensamma kommittén om resultaten av stresstesterna.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.”

10. Artikel 10.2 b ska ändras på följande sätt:

a) I led ii ska första stycket ersättas med följande:

”ii) Om minst två reglerade enheter som har sitt säte i unionen har samma blandade finansiella holdingföretag som moderföretag och en av dessa enheter har auktoriserats i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor, ska samordningen utövas av den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen över den reglerade enhet som auktoriserats i den medlemsstaten.”

b) Led iii ska ersättas med följande:

”iii) Om minst två reglerade enheter som har sitt säte i unionen har samma blandade finansiella holdingföretag som moderföretag och ingen av dessa enheter har auktoriserats i den medlemsstat där det blandade finansiella holdingföretaget har sitt huvudkontor, ska samordningen utövas av den behöriga myndighet som har auktoriserat den reglerade enhet som har den största balansomslutningen inom den största finansiella sektorn.”

11. Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Utan att det påverkar möjligheten att delegera specifika tillsynsbefogenheter och specifikt tillsynsansvar enligt unionens lagstiftningsakter, ska förekomsten av en samordnare som anförtrotts specifika uppgifter i samband med den extra tillsynen över reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat inte påverka de behöriga myndigheternas uppgifter och ansvar enligt särreglerna.”

b) Följande punkt ska läggas till:

”4. Det samarbete som krävs enligt detta avsnitt och de uppgifter som anges i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel samt i artikel 12 ska, med hänsyn till kraven på sekretess och förenlighet med unionslagstiftningen och samordning med relevanta tillsynsmyndigheter i tredjeland när så är lämpligt, fullgöras genom kollegier som bildas enligt artikel 131a i direktiv 2006/48/EG eller artikel 248.2 i direktiv 2009/138/EG.

De samordningsarrangemang som avses i punkt 1 andra stycket ska återspeglas separat i den skriftliga samordningsöverenskommelse som upprättats enligt artikel 131 i direktiv 2006/48/EG eller artikel 248 av direktiv 2009/138/EG. Samordnaren ska, som ordförande för ett kollegium som inrättats enligt artikel 131a i direktiv 2006/48/EG eller artikel 248.2 i direktiv 2009/138/EG, besluta vilka övriga behöriga myndigheter som ska delta i ett möte eller annan aktivitet med kollegiet.”

12. I artikel 12.1 andra stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Redovisning av gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet alla reglerade enheter, icke-reglerade dotterbolag och betydande filialer som tillhör det finansiella konglomeratet, personer med kvalificerade innehav på nivån för det moderföretag som har det yttersta ägarintresset samt redovisning av de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade enheterna i gruppen.”

13. Följande punkt ska läggas till i artikel 12a:

”3. Samordnarna ska förse den gemensamma kommittén med de uppgifter som avses i artiklarna 9.4 och 12.1 andra stycket led a. Den gemensamma kommittén ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna uppgifter om finansiella konglomerats juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur.”

14. Följande artikel ska införas:

”Artikel 12b

Gemensamma riktlinjer

1. ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utarbeta gemensamma riktlinjer om hur riskbaserade bedömningar av finansiella konglomerat ska genomföras av den behöriga myndigheten. Dessa riktlinjer ska i synnerhet säkerställa att riskbaserade bedömningar inkluderar lämpliga metoder för att bedöma grupprisker som finansiella konglomerat är exponerade för.

2. ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utfärda gemensamma riktlinjer som syftar till att utveckla tillsynsrutiner som möjliggör extra tillsyn över blandade finansiella holdingföretag för att på lämpligt sätt komplettera den grupp-tillsyn som fastställs i direktiven 98/78/EG och 2009/138/EG eller, om så är lämpligt, den grupp-baserade tillsyn som fastställs i direktiv 2006/48/EG. Genom dessa riktlinjer ska alla relevanta risker kunna beaktas i tillsynen, samtidigt som eventuella tillsyns- och försiktighetsöverlappningar undviks.”

15. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Moderföretag i ett tredjeland”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheterna får tillämpa andra metoder som säkerställer lämplig extra tillsyn över reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat. Metoderna måste godkännas av samordnaren, efter samråd med de andra relevanta behöriga myndigheterna. De behöriga myndigheterna kan särskilt kräva att det inrättas ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor i unionen och tillämpa detta direktiv på de reglerade enheterna i det finansiella konglomerat som leds av det holdingföretaget. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att sådana metoder uppfyller målet med extra tillsyn enligt detta direktiv och ska underrätta de övriga berörda behöriga myndigheterna och kommissionen om detta.”

16. Artikel 19 ska ersättas med följande:

”Artikel 19

Samarbete med behöriga myndigheter i tredjeland

Artikel 39.1 och 39.2 i direktiv 2006/48/EG, artikel 10a i direktiv 98/78/EG och artikel 264 i direktiv 2009/138/EG ska även tillämpas vid förhandlingar om avtal med ett eller flera tredjeländer rörande metoder för utövande av extra tillsyn över reglerade enheter i ett finansiellt konglomerat.”

17. Rubriken på kapitel III ska ersättas med:

”DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDE-ÅTGÄRDER”.

18. Artikel 20 ska ersättas med följande:

”Artikel 20

Kommissionens befogenheter

Kommissionen ska ges befogenheter att anta delegerade akter i enlighet med artikel 21c avseende tekniska ändringar av detta direktiv på följande områden:

- a) En mer precis formulering av definitionerna i artikel 2 i syfte att beakta utvecklingen på finansmarknaderna vid tillämpningen av detta direktiv.
- b) Harmonisering av terminologin och ramarna för definitionerna i detta direktiv i överensstämmelse med framtida unionsrättsakter om reglerade enheter och närliggande frågor.
- c) En mer precis definition av beräkningsmetoderna i bilaga I för att beakta utvecklingen på finansmarknaderna och av tillsynsmetoderna.

Dessa åtgärder ska inte omfatta innehållet i de befogenheter som delegerats till och tilldelats kommissionen i fråga om de poster som anges i artikel 21a.”

19. I artikel 21 ska punkterna 2, 3 och 5 utgå.

20. Artikel 21a ska ändras på följande sätt:

a) I första stycket i punkt 1 ska följande led läggas till:

”d) Artikel 6.2 i syfte att säkerställa enhetliga format (med instruktioner) för och fastställa frekvens och, vid behov, datum för rapportering.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. För att säkerställa en konsekvent tillämpning av artiklarna 2, 7 och 8 och bilaga II ska ESA-myndigheterna genom den gemensamma kommittén utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa en mer exakt formulering av de definitioner som fastställs i artikel 2 och för att samordna de bestämmelser som antagits i enlighet med artiklarna 7 och 8 och bilaga II.

Den gemensamma kommittén ska överlämna dessa förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 januari 2015.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”3. Inom två år efter antagandet av tekniska genomförandestandarder i enlighet med punkt 2 a ska medlemsstaterna kräva enhetliga format, och ska fastställa frekvenser och datum för rapportering av de beräkningar som avses i denna artikel.”

21. Följande artiklar ska införas i kapitel III:

”Artikel 21b

Gemensamma riktlinjer

ESA-myndigheterna ska genom den gemensamma kommittén utfärda de gemensamma riktlinjer som avses i artiklarna 3.8, 7.5, 8.5, 9.6, 11.1 tredje stycket, 12b och 21.4 i enlighet med det förfarande som anges i artikel 56 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21c

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 20 ska ges till kommissionen för en period på fyra år från den 9 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast sex månader före utgången av perioden av fyra år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader efter utgången av varje period.

3. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 20 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas i enlighet med artikel 20 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

22. I artikel 30 ska första stycket ersättas med följande:

”Till dess att särreglerna har samordnats ytterligare ska medlemsstaterna föreskriva att kapitalförvaltningsbolag ska omfattas av

- a) tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn av kreditinstitut eller värdepappersföretag eller tillämpningsområdet för extra tillsyn över sådana försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp, och
- b) tillämpningsområdet för extra tillsyn i den mening som avses i detta direktiv, om gruppen är ett finansiellt konglomerat.
- c) under identifieringsprocessen i enlighet med artikel 3.2.”

23. Följande artikel ska läggas till:

”Artikel 30a

Förvaltare av alternativa investeringsfonder

1. Till dess att särreglerna har samordnats ytterligare ska medlemsstaterna föreskriva att förvaltare av alternativa investeringsfonder ska omfattas av

- a) tillämpningsområdet för gruppbaserad tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag eller tillämpningsområdet för extra tillsyn över sådana försäkringsföretag som ingår i en försäkringsgrupp,
- b) tillämpningsområdet för extra tillsyn i den mening som avses i detta direktiv, om gruppen är ett finansiellt konglomerat, och
- c) identifieringsprocessen i enlighet med artikel 3.2.

2. För tillämpningen av punkt 1 ska medlemsstaterna fastställa eller ge sina behöriga myndigheter behörighet att besluta om enligt vilka särregler (för banksektorn, försäkringssektorn eller värdepapperssektorn) förvaltare av alternativa investeringsfonder ska omfattas av vid den gruppbaserade tillsyn eller den extra tillsyn som avses i punkt 1 a. Vid tillämpning av denna punkt ska de relevanta särreglerna avseende i vilken form och utsträckning finansiella institut ska omfattas också tillämpas på förvaltare av alternativa investeringsfonder. Vad avser den extra tillsyn som avses i punkt 1 b ska förvaltare av alternativa investeringsfonder behandlas som en del av den sektor som de ska räknas till i enlighet med punkt 1 a.

Om en förvaltare av alternativa investeringsfonder utgör en del av ett finansiellt konglomerat ska hänvisningar till reglerade enheter och till behöriga myndigheter och berörda behöriga myndigheter i detta direktiv anses inbegripa för-

valtare av alternativa investeringsfonder respektive de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över förvaltare av alternativa investeringsfonder. Detta ska också tillämpas på sådana grupper som avses i punkt 1 a.”

24. Bilaga I ska ändras i enlighet med bilaga II till detta direktiv.

Artikel 3

Ändringar av direktiv 2006/48/EG

Direktiv 2006/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1.2 ska ersättas med följande:

”2. Artikel 39 och artiklarna 124–143 ska gälla för finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet med säte i unionen.”

2. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 14–17 ska ersättas med följande:

”14. *moderkreditinstitut i en medlemsstat*: ett kreditinstitut som har ett kreditinstitut eller ett finansiellt institut som dotterföretag, eller som har ett ägarintresse i ett sådant institut, och som inte självt är ett dotterföretag till ett annat kreditinstitut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

15. *finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

15a. *blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat*: ett blandat finansiellt holdingföretag som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i samma medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat.

16. *moderkreditinstitut inom EU*: ett moderkreditinstitut i en medlemsstat som inte självt är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.

17. *finansiellt moderholdingföretag inom EU*: ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
- 17a. *blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU*: ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat som inte är ett dotterföretag till ett kreditinstitut som auktoriserats i någon medlemsstat eller till ett annat finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i någon medlemsstat.
- b) följande punkt ska införas:
- ”19a. *blandat finansiellt holdingföretag*: blandat finansiellt holdingföretag såsom definierat i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.”
- c) punkt 48 ska ersättas med följande:
- ”48. *samordnande tillsynsmyndighet*: den behöriga myndigheten med ansvar för att utöva gruppbaserad tillsyn över moderkreditinstitut inom EU och över kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretaget i EU eller blandade finansiella moderholdingföretag i EU.”
3. Artikel 14 ska ersättas med följande:
- ”Artikel 14
- Varje auktorisation ska anmälas till EBA. Namnen på varje enskilt kreditinstitut som har beviljats auktorisation ska uppföras på en förteckning som EBA ska offentliggöra och fortlöpande uppdatera på sin webbplats. Den behöriga myndighet som ansvarar för den gruppbaserade tillsynen ska tillhandahålla de behöriga myndigheterna och EBA alla uppgifter som berör bankgruppen i enlighet med artiklarna 12.3, 22.1 och 73.3, särskilt avseende gruppens juridiska struktur samt dess styr- och organisationsstruktur.”
4. Artikel 39 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 b ska ersättas med följande:
- ”b) kreditinstitut som är etablerade i tredjeland och vars moderföretag, antingen detta är ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har sitt huvudkontor inom unionen.”
- b) Punkt 2 a ska ersättas med följande:
- ”a) att medlemsstaternas behöriga myndigheter kan inhämta de uppgifter som behövs för tillsyn på grundval av gruppbaserad finansiell ställning över kreditinstitut, finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är belägna inom unionen och som har dotterföretag som är kreditinstitut eller finansiella institut etablerade i ett tredjeland eller som innehar ägarintressen i sådana institut,”
5. Artikel 69.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Medlemsstaterna får utnyttja den möjlighet som anges i punkt 1 om moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är etablerat i samma medlemsstat som kreditinstitutet, förutsatt att det omfattas av samma tillsyn som den som utövas över kreditinstitut och särskilt av de normer som fastställs genom artikel 71.1.”
6. Artikel 71.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Utan att detta påverkar tillämpningen av artiklarna 68, 69 och 70, ska kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, i den omfattning och på det sätt som föreskrivs i artikel 133, uppfylla de krav som anges i artiklarna 75, 120 och 123 samt avsnitt 5 på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets gruppbaserade finansiella ställning.
- Om fler än ett kreditinstitut kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ska första stycket endast tillämpas på det kreditinstitut som ska omfattas av gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126.”
7. Artikel 72.2 ska ersättas med följande:
- ”2. Kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller av ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska uppfylla kraven i kapitel 5 på grundval av det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets finansiella ställning på gruppbasis.
- Betydande dotterföretag till finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska offentliggöra de uppgifter som anges i bilaga XII del 1 punkt 5, individuellt eller på undergruppsbasis.”
8. Följande artikel ska införas:
- ”Artikel 72a
1. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i både detta direktiv och i direktiv 2002/87/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får den samordnande tillsynsmyndigheten, efter samråd med de övriga behöriga myndigheter som ansvarar för tillsyn av dotterföretag, besluta att endast tillämpa den relevanta bestämmelsen i direktiv 2002/87/EG på detta blandade finansiella holdingföretag.

2. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i både detta direktiv och i direktiv 2009/138/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får den samordnande tillsynsmyndigheten, i samförstånd med grupp-tillsynsmyndigheten i försäkringssektorn, besluta att endast tillämpa bestämmelsen i direktivet för den mest betydande finansiella sektorn enligt artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.

3. Den samordnande tillsynsmyndigheten ska underrätta EBA och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (*) (Eiopa), om de beslut som fattas inom ramen för punkterna 1 och 2 i denna artikel. EBA, Eiopa och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (**) (Esma), ska genom de Europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté (den gemensamma kommittén) utarbeta riktlinjer som syftar till konvergens inom tillsynspraxisen och ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, vilka ska överlämnas till kommissionen inom tre år efter det att riktlinjerna antagits.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.

9. Artikel 73.2 ska ersättas med följande:

"2. De behöriga myndigheterna ska kräva att dotterkreditinstitut tillämpar kraven i artiklarna 75, 120 och 123 samt avsnitt 5 i detta direktiv på undergruppsbasis, om sådana kreditinstitut, eller deras moderföretag, om det moderföretaget är ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, har ett kreditinstitut, ett finansiellt institut eller ett kapitalförvaltningsbolag enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2002/87/EG som dotterföretag i ett tredjeland eller har ett ägarintresse i ett sådant företag."

10. Artikel 80.7 a ska ersättas med följande:

"a) Motparten är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav."

11. Artikel 84 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska andra stycket ersättas med följande:

"Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och dess dotterföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU och dess dotterföretag tillämpar internmetoden enhetligt, får de behöriga myndigheterna tillåta att moderföretaget och dess dotterföretag betraktas som en enhet när det gäller minimikraven i bilaga VII, del 4."

b) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. När ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EU och dess dotterföretag eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU avser att tillämpa internmetoden, ska de behöriga myndigheterna för de olika juridiska personerna samarbeta nära enligt föreskrifterna i artiklarna 129–132."

12. Artikel 89.1 e ska ersättas med följande:

"e) Ett kreditinstituts exponeringar mot en motpart som är dess moderföretag, dotterföretag eller dotterföretag till dess moderföretag, förutsatt att motparten är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett kapitalförvaltningsbolag eller ett företag för anknutna tjänster som omfattas av tillfredsställande tillsynskrav eller ett företag med en anknytning som omfattas av artikel 12.1 i rådets direktiv 83/349/EEG och exponeringar mellan kreditinstitut som uppfyller de krav som anges i artikel 80.8."

13. Artikel 105.3 och 105.4 ska ersättas med följande:

"3. När ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt holdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU avser att tillämpa någon internmätningssmetod, ska de behöriga myndigheterna för de olika juridiska personerna samarbeta nära enligt föreskrifterna i artiklarna 129–132. Ansökan ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga X del 3.

4. Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU tillämpar någon internmätningssmetod enhetligt, får de behöriga myndigheterna tillåta att moderföretaget och dess dotterföretag betraktas som en enhet när det gäller kvalifikationskraven i bilaga X del 3."

14. Artikel 122a.2 ska ersättas med följande:

"2. När ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU eller något av dess dotterbolag i egenskap av originator eller medverkande kreditinstitut värdepapperiserar exponeringar från flera kreditinstitut, värdepappersföretag eller andra finansiella institut som omfattas av gruppbasead tillsyn kan kravet i punkt 1 uppfyllas på grundval av den gruppbaseade ställningen för det närstående moderkreditinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU. Denna punkt är tillämplig endast om de kreditinstitut, värdepappersföretag eller finansiella institut som gav upphov till de värdepapperiserade exponeringarna själva har åtagit sig att följa de krav som anges i punkt 6 och i god tid till originatorn eller det medverkande kreditinstitutet och till moderkreditinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU överlämna de uppgifter som behövs för att uppfylla kraven i punkt 7."

15. Artikel 125.2 ska ersättas med följande:

"2. Om moderföretaget till ett kreditinstitut är ett finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett blandat finansiellt moderholdingföretag i en medlemsstat, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheter som beviljat kreditinstitutet auktorisation enligt artikel 6."

16. Artikel 126 ska ersättas med följande:

"Artikel 126

1. När kreditinstitut som beviljats auktorisation i två eller flera medlemsstater har samma finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma blandade finansiella moderholdingföretag i en medlemsstat, samma finansiella moderholdingföretag inom EU eller samma blandade finansiella moderholdingföretag inom EU som moderföretag, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av de behöriga myndigheterna för det kreditinstitut som beviljats auktorisation i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat.

När kreditinstitut som är auktoriserade i två eller flera medlemsstater som moderföretag har mer än ett finansiellt holdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i olika medlemsstater och det finns kreditinstitut i var och en av dessa medlemsstater, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av den behöriga myndigheten för det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen.

2. När mer än ett kreditinstitut, som är auktoriserat inom unionen, har samma finansiella holdingföretag eller samma blandade finansiella holdingföretag som moderföretag, och inget av dessa kreditinstitut har auktoriserats i den medlemsstat där det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget är etablerat, ska den gruppbaseade tillsynen utövas av den behöriga myndighet

som har auktoriserat det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, och detta kreditinstitut ska vid tillämpningen av detta direktiv betraktas som det kreditinstitut som kontrolleras av ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU.

3. I särskilda fall får de behöriga myndigheterna i samförstånd bortse från kriterierna i punkterna 1 och 2, om det skulle vara olämpligt att tillämpa dem med hänsyn till de kreditinstitut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, och i stället utse en annan behörig myndighet för att ansvara för den gruppbaseade tillsynen. De behöriga myndigheterna ska innan de fattar ett sådant beslut ge moderkreditinstitutet inom EU, det finansiella moderholdingföretaget inom EU, det blandade finansiella moderholdingföretaget inom EU eller det kreditinstitut som har den största totala balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, tillfälle att yttra sig.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta kommissionen och EBA om alla beslut inom ramen för punkt 3."

17. Artikel 127 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska när det är lämpligt besluta om de åtgärder som behövs för att finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag ska omfattas av bestämmelserna om gruppbasead tillsyn. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 135, ska sammanställningen av den finansiella ställningen i det finansiella holdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget inte på något sätt anses innebära att de behöriga myndigheterna har skyldighet att utöva tillsyn i förhållande till det enskilda finansiella holdingföretaget eller det enskilda blandade finansiella holdingföretaget."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheter som har ansvaret för den gruppbaseade tillsynen kan inhämta sådana uppgifter som avses i artikel 137, från dotterföretag till ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som inte omfattas av bestämmelserna om gruppbasead tillsyn. I sådana fall ska reglerna i samma artikel om överföring och kontroll av uppgifter gälla."

18. Artikel 129 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 första stycket ska inledningen ersättas med följande:

"1. Utöver de skyldigheter den åläggs enligt detta direktiv ska den behöriga myndighet som ansvarar för den gruppbaseade tillsynen över moderkreditinstitut inom EU och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU eller blandade finansiella moderholdingföretag inom EU utföra följande uppgifter:"

b) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande:

”2. När det gäller ansökningar om sådana tillstånd som avses i artiklarna 84.1, 87.9 respektive artikel 105, och i bilaga III del 6, som inlämnas av ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller gemensamt av dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU, ska de behöriga myndigheterna arbeta tillsammans under fullt utvecklat samråd för att besluta om det begärda tillståndet bör beviljas eller inte samt eventuella villkor och bestämmelser som ska gälla för tillståndet.”

c) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Första stycket ska ersättas med följande:

”3. Den samordnande tillsynsmyndigheten och de behöriga myndigheterna med ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU ska göra allt som står i deras makt för att fatta ett gemensamt beslut om tillämpningen av artiklarna 123 och 124 för att avgöra huruvida den konsoliderade nivån på gruppens kapitalbas är tillräcklig med hänsyn till dess finansiella situation och riskprofil och den nivå på kapitalbasen som krävs för att tillämpa artikel 136.2 på var och en av enheterna inom bankgruppen på en konsoliderad grund.”

ii) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Beslutet om tillämpningen av artiklarna 123, 124 och 136.2 ska fattas individuellt eller på undergruppsbasis av de behöriga myndigheter som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU efter vederbörligt beaktande av synpunkter och invändningar som framförts av den samordnande tillsynsmyndigheten. Om någon av de berörda behöriga myndigheterna har hänskjutit ärendet till EBA enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1093/2010 när fyramånadersperioden har löpt ut, ska de behöriga myndigheterna skjuta upp sitt beslut och invänta eventuella beslut som EBA kan fatta i enlighet med artikel 19.3 i den förordningen och fatta sitt beslut i enlighet med EBA:s beslut. Denna fyramånadersperiod ska anses utgöra förlikningsperioden i den mening som avses i den förordningen. EBA ska fatta sitt beslut inom en månad. Ärendet får inte hänskjutas till EBA efter det att fyramånadersperioden har löpt ut eller ett gemensamt beslut har fattats.”

iii) Nionde stycket ska ersättas med följande:

”Det gemensamma beslut som avses i första stycket och varje beslut som fattas i avsaknad av ett gemensamt beslut i enlighet med fjärde och femte styckena ska uppdateras årligen eller, i undantagsfall, om en behörig myndighet som har ansvar för tillsynen av dotterföretag till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU gör en skriftlig och fullständigt motiverad framställan hos den samordnande tillsynsmyndigheten om en uppdatering av beslutet om tillämpningen av artikel 136.2. I det sistnämnda fallet får uppdateringen tas upp på bilateral basis mellan den samordnande tillsynsmyndigheten och den behöriga myndighet som gör framställan.”

19. I artikel 131a.2 ska sjätte stycket ersättas med följande:

”Följande kan delta i tillsynskollegierna:

- a) de behöriga myndigheter som har ansvaret för tillsynen av dotterföretagen till ett moderkreditinstitut inom EU, ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU,
- b) de behöriga myndigheterna i ett värdland där betydande filialer enligt artikel 42a har inrättats,
- c) centralbanker i tillämpliga fall,
- d) tredjeländers behöriga myndigheter när det är motiverat och om det finns krav på sekretess som enligt samtliga behöriga myndigheter ska anses vara likvärdiga med kraven i artiklarna 44–52.”

20. Artikel 132.1 ska ersättas med följande:

a) Femte stycket ska ersättas med följande:

”De behöriga myndigheter som ansvarar för gruppbase-rad tillsyn över moderkreditinstitut inom EU och kreditinstitut som kontrolleras av finansiella moderholdingföretag inom EU eller av blandade finansiella moderholdingföretag inom EU ska särskilt förse de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater som utövar tillsyn över dotterföretag till dessa moderföretag med alla relevanta uppgifter. När man fastställer hur omfattande de relevanta uppgifterna ska vara, ska hänsyn tas till dotterföretagens betydelse inom det finansiella systemet i respektive medlemsstat.”

b) I sjätte stycket ska led a ersättas med följande:

”a) Redovisning av gruppens juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur, inbegripet alla reglerade enheter icke-reglerade dotterbolag och betydande filialer som tillhör gruppen, moderföretagen, i enlighet med artiklarna 12.3, 22.1 och 73.3, samt redovisning av de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över de reglerade enheterna i gruppen.”

21. Artikel 135 ska ersättas med följande:

”Artikel 135

Medlemsstaterna ska kräva att de personer som faktiskt leder affärsverksamheten i ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag har tillräckligt gott anseende och tillräcklig erfarenhet för att kunna fullgöra dessa åligganden.”

22. I artikel 139.3 ska första stycket ersättas med följande:

”3. Medlemsstaterna ska tillåta sina behöriga myndigheter att utbyta sådana uppgifter som avses i punkt 2, varvid ska gälla att inhämtande av eller förfogande över uppgifter avseende finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag, finansiella institut eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster, inte på något sätt ska anses innebära att de behöriga myndigheterna har någon skyldighet att utöva en tillsynsfunktion i förhållande till dessa enskilda institut eller företag.”

23. Artikel 140 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet kontrollerar ett eller flera dotterföretag som är försäkringsföretag eller andra företag som tillhandahåller investeringstjänster som fordrar auktorisation, ska de behöriga myndigheterna och de myndigheter som bemyndigats att utöva den offentliga tillsynen över försäkringsföretag eller över andra företag som tillhandahåller investeringstjänster ha ett nära samarbete. Utan att detta påverkar respektive myndighets ansvar ska dessa myndigheter förse varandra med alla uppgifter som är ägnade att underlätta deras uppgift och tillåta tillsyn över verksamheten och den finansiella ställningen i de företag över vilka de utövar tillsyn.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. De behöriga myndigheter som har ansvar för gruppbaserad tillsyn ska upprätta förteckningar över sådana finansiella holdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som avses i artikel 71.2. Dessa förteckningar ska överlämnas till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater, till EBA och till kommissionen.”

24. Artiklarna 141 och 142 ska ersättas med följande:

”Artikel 141

Om de behöriga myndigheterna i en medlemsstat vid tillämpning av detta direktiv i ett särskilt fall önskar kontrollera uppgifter om ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett finansiellt institut, ett företag som tillhandahåller anknutna tjänster, ett holdingföretag med blandad verksamhet, ett blandat finansiellt holdingföretag, ett dotterföretag som avses i artikel 137 eller ett dotterföretag som avses i artikel 127.3 och institutet eller företaget är beläget i en annan medlemsstat, ska de hos de behöriga myndigheterna i den andra medlemsstaten begära att sådan kontroll företas. De myndigheter som erhållit en sådan framställning ska inom ramen för sina befogenheter efterkomma denna, antingen genom att själva utföra kontrollen eller genom att tillåta att de myndigheter som begärt kontrollen utför den, eller genom att tillåta en revisor eller expert att utföra den. Den behöriga myndighet som har framställt begäran får delta i kontrollen, om den inte själv utför den.

Artikel 142

Utan att detta påverkar tillämpningen av medlemsstaternas straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder, som syftar till att stoppa konstaterade överträdelser eller avlägsna orsakerna till sådana överträdelser, kan vidtas mot finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet eller mot deras ansvariga ledning för överträdelser av lagar eller andra författningar som antagits för genomförandet av artiklarna 124–141 och denna artikel. De behöriga myndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att dessa sanktioner och andra åtgärder leder till önskat resultat, särskilt när den centrala förvaltningen eller den centrala ledningen i ett finansiellt holdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet inte är placerad i samma medlemsstat som företagets säte.”

25. Artikel 143 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om ett kreditinstitut, vars moderföretag är ett kreditinstitut eller ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor i tredjeland, inte är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt artiklarna 125 och 126, ska de behöriga myndigheterna kontrollera huruvida kreditinstitutet är föremål för gruppbaserad tillsyn av en behörig myndighet i tredjeland, vilken är likvärdig med den som styrs av de principer som anges i detta direktiv.

Kontrollen ska utföras av den behöriga myndighet som skulle ha ansvaret för gruppbaserad tillsyn om punkt 3 hade varit tillämplig, på begäran av moderföretaget eller av någon av de reglerade enheter som auktoriserats i unionen eller på eget initiativ. Den behöriga myndigheten ska samråda med de andra berörda behöriga myndigheterna.”

b) I punkt 3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”De behöriga myndigheterna kan särskilt kräva att det inrättas ett finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom unionen och tillämpa bestämmelserna om gruppbaserad tillsyn på det finansiella holdingföretagets eller det blandade finansiella holdingföretagets ställning på gruppnivå.”

26. Följande artikel ska införas:

”Artikel 146a

Medlemsstaterna ska kräva att kreditinstitut årligen offentliggör på bankgruppsnivå, i fullständig form eller genom hänvisning till likvärdiga uppgifter, en beskrivning av sin juridiska struktur samt styr- och organisationsstruktur.”

27. Bilaga X ska ändras i enlighet med bilaga III till detta direktiv.

Artikel 4

Ändringar av direktiv 2009/138/EG

Direktiv 2009/138/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 212.1 f och 212.1 g ska ersättas med följande:

f) *försäkringsholdingbolag*: ett moderföretag som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag, vars huvudsakliga verksamhet består i att förvärva och ha ägarintresse i dotterföretag, vilka enbart eller huvudsakligen är försäkrings- eller återförsäkringsföretag, eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland, där minst ett av dotterföretagen är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag.

g) *försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet*: ett annat moderföretag än ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett återförsäkringsföretag, ett återförsäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har minst ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bland sina dotterföretag.

h) *blandat finansiellt holdingföretag*: ett blandat finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 2.15 i direktiv 2002/87/EG.”

2. Artikel 213. 2 och 213.3 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska se till att tillsyn på gruppnivå tillämpas på följande:

a) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse i åtminstone ett försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 218–258.

b) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte inom unionen enligt artiklarna 218–258.

c) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag med säte i ett tredjeland eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland enligt artiklarna 260–263.

d) Försäkrings- eller återförsäkringsföretag vilkas moderföretag är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet enligt artikel 265.

3. I de fall som avses i punkterna 2 a och b får grupp-tillsynsmyndigheten, om försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med säte inom unionen antingen är anknutet till eller själv är en reglerad enhet eller ett blandat finansiellt holdingföretag som är underkastat extra tillsyn enligt artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer som avses i 244 i det här direktivet eller över transaktioner inom en grupp som avses i 245 i det här direktivet eller båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget eller försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med ägarintresse.

4. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i både detta direktiv och i direktiv 2002/87/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får grupp-tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter besluta att endast tillämpa de tillämpliga bestämmelserna i direktiv 2002/87/EG på det blandade finansiella holdingföretaget.

5. Om ett blandat finansiellt holdingföretag omfattas av likvärdiga bestämmelser i både detta direktiv och i direktiv 2006/48/EG, särskilt med avseende på tillsyn på grundval av riskbedömning, får grupp-tillsynsmyndigheten, i samförstånd med den samordnande tillsynsmyndigheten i bank- eller värdepapperssektorn, besluta att endast tillämpa de tillämpliga bestämmelserna i direktivet för den mest betydande sektorn i enlighet med artikel 3.2 i direktiv 2002/87/EG.

6. Grupp tillsynsmyndigheten ska underrätta Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 (*) (EBA), och den europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (**) (Eiopa), om de beslut som fattas inom ramen för punkterna 4 och 5. EBA, Eiopa och Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 (***) (Esmā), ska genom de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté (den gemensamma kommittén) utarbeta riktlinjer som syftar till harmonisering av tillsynspraxisen och ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn, vilka ska överlämnas till kommissionen inom tre år efter det att dessa riktlinjer antagits.

Kommissionen ska delegeras befogenhet att anta de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010, i förordning (EU) nr 1094/2010 och i förordning (EU) nr 1095/2010.

(*) EUT L 331, 15.12.2010, s. 12.

(**) EUT L 331, 15.12.2010, s. 48.

(***) EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.”

3. Artikel 214.1 ska ersättas med följande:

”1. Att grupp tillsyn utövas i enlighet med artikel 213 ska inte innebära något krav på tillsynsmyndigheterna att utföra en tillsynsuppgift i fråga om det enskilda försäkrings- eller återförsäkringsföretaget i tredjeland, försäkringsholdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet, utan att detta ska påverka tillämpningen av artikel 257 såvitt gäller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.”

4. Artikel 215.1 och 215.2 ska ersättas med följande:

”1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med ägarintresse som avses i artikel 213.2 a och 213.2 b är ett dotterföretag till ett annat försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller till ett annat försäkringsholdingföretag eller till ett annat blandat finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor inom unionen ska artiklarna 218–258 tillämpas endast på nivån för moderförsäkrings- eller moderåterförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som har det yttersta ägarintresset och säte inom unionen.

2. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är det moderföretag med säte inom unionen som har det yttersta ägarintresset och som avses i punkt 1 är dotterföretag till ett företag som är underkastat extra tillsyn i enlighet med artikel 5.2 i direktiv 2002/87/EG får grupp tillsynsmyndigheten, efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter, besluta att tillsyn över riskkoncentrationer som avses i artikel 244 eller tillsyn över transaktioner inom en grupp som avses i artikel 245 eller över båda dessa former av tillsyn inte ska utövas på nivån för det moderföretag eller bolag som har det yttersta ägarintresset.”

5. Artikel 216.1 ska ersättas med följande:

”1. Om det försäkrings- eller återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag med ägarintresse och med säte inom unionen som avses i artikel 213.2 a och b inte har säte i samma medlemsstat som det moderföretag med det yttersta ägarintresset på unionsnivå som avses i artikel 215 får medlemsstaterna tillåta sina tillsynsmyndigheter att, efter samråd med grupp tillsynsmyndigheten och detta moderföretag på unionsnivå, låta grupp tillsynen avse det försäkrings- eller återförsäkringsföretag, försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag som är moderföretag och som har det yttersta ägarintresset på nationell nivå.”

6. Artikel 219 ska ersättas med följande:

”Artikel 219

Återkommande beräkningar

1. Grupp tillsynsmyndigheten ska se till att de beräkningar som avses i artikel 218.2 och 218.3 utförs minst en gång per år, av försäkringsföretaget eller återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget med ägarintresse.

Relevanta data för beräkningen och beräkningens resultat ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget eller av det företag i gruppen som grupp tillsynsmyndigheten utsett efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och med gruppen själv.

2. Försäkringsföretaget, återförsäkringsföretaget, försäkringsholdingföretaget och det blandade finansiella holdingföretaget ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet för gruppen. Om gruppens riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det senast rapporterade solvenskapitalkravet på grupp nivå ska en förnyad beräkning av detta krav göras utan dröjsmål och rapporteras till grupp tillsynsmyndigheten.

Om det finns grundad anledning att anta att gruppens riskprofil förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet på grupp nivå får grupp tillsynsmyndigheten kräva en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet på grupp nivå.”

7. Artikel 226 ska ersättas med följande:

”Artikel 226

Mellanliggande försäkringsholdingföretag

1. Vid beräkning av solvens på grupp nivå för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland genom ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska ett sådant försäkringsholdingföretags eller blandat finansiellt holdingföretags ställning beaktas.

Endast vid denna beräkning ska det mellanliggande försäkringsholdingföretaget eller mellanliggande blandade finansiella holdingföretaget betraktas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för solvenskapitalkravet som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.

2. I de fall då ett mellanliggande försäkringsholdingföretag eller mellanliggande blandat finansiellt holdingföretag innehar efterställda skulder eller andra poster i kapitalbasen för vilka begränsningar gäller enligt artikel 98 ska dessa poster godkännas upp till de belopp som beräknats med tillämpning av de gränsvärden som anges i artikel 98 för summan av de utestående posterna på grupp nivå jämförd med solvenskapitalkravet på grupp nivå.

Poster i kapitalbasen i ett mellanliggande försäkringsholdingbolag eller mellanliggande blandat finansiellt holdingföretag, för vilka tillsynsmyndighetens förhandsgodkännande skulle krävas enligt artikel 90 om de innehades av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, får ingå i beräkningen av solvensen på grupp nivå endast om de vederbörligen har godkänts av grupp tillsynsmyndigheten.”

8. I artikel 231.1 ska första stycket ersättas med följande:

”1. Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå och solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i gruppen med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag, ska de berörda tillsynsmyndigheterna samarbeta vid beslutet om huruvida ett sådant tillstånd ska beviljas och om eventuella särskilda villkor för tillståndet.”

9. Artikel 233.5 ska ersättas med följande:

”5. Om en ansökan om tillstånd att beräkna solvenskapitalkraven för försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag och dess anknutna företag, eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag, ska artikel 231 gälla i tillämpliga delar.”

10. Rubriken till avdelning III kapitel II avsnitt I underavsnitt 5 ska ersättas med följande:

”Tillsyn över solvens på grupp nivå för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag”.

11. Artikel 235 ska ersättas med följande:

”Artikel 235

Solvens på grupp nivå för ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag

1. När försäkrings- och återförsäkringsföretag är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag eller till ett blandat finansiellt holdingföretag ska grupp tillsynsmyndigheten säkerställa att gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingföretagsnivå eller på nivån för det blandade finansiella holdingföretaget med tillämpning av artiklarna 220.2–233.

2. Vid denna beräkning ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av bestämmelserna om solvenskapitalkrav i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 underavsnitten 1, 2 och 3 och av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka detta krav som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3.”

12. Artikel 243 ska ersättas med följande:

”Artikel 243

Dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag och till ett blandat finansiellt holdingföretag

Artiklarna 236–242 ska gälla i tillämpliga delar för försäkrings- och återförsäkringsföretag som är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag eller till ett blandat finansiellt holdingföretag.”

13. Artikel 244.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag eller försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar varje väsentlig riskkoncentration på grupp nivå, om inte artikel 215.2 är tillämplig.

De nödvändiga uppgifterna ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten utsett efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Riskkoncentrationer i den mening som avses i första stycket ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.”

14. Artikel 245.2 ska ersättas med följande:

”2. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag regelbundet, och minst en gång per år, till grupp tillsynsmyndigheten rapporterar alla betydande interna transaktioner som försäkrings- och återförsäkringsföretag gjort inom en grupp, inklusive de som gjorts med fysiska personer som har en nära koppling till något företag inom gruppen, såvida inte artikel 215.2 är tillämplig.

Medlemsstaterna ska dessutom kräva att mycket betydande transaktioner inom en grupp rapporteras snarast möjligt.

De nödvändiga uppgifterna ska lämnas till grupp tillsynsmyndigheten av det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är det ledande företaget i gruppen eller, om det

ledande företaget inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av försäkringsholdingbolaget, det blandade finansiella holdingföretaget eller det försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen som grupp tillsynsmyndigheten utser efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter och företagsgruppen.

Transaktioner inom grupper ska bli föremål för tillsynens granskningsprocess utförd av grupp tillsynsmyndigheten.”

15. I artikel 246.4 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

”4. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget på grupp nivå genomför den bedömning som krävs enligt artikel 45. Grupp tillsynsmyndigheten ska i enlighet med kapitel III genomföra tillsynens granskningsprocess beträffande den egna risk- och solvensbedömningen på grupp nivå.

Om solvensberäkningen på grupp nivå görs i enlighet med metod 1 som avses i artikel 230 ska försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse eller försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget visa för grupp tillsynsmyndigheten att man verkligen förstår skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Försäkrings- eller återförsäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget får, om grupp tillsynsmyndigheten godkänner detta, företa bedömningar som krävs enligt artikel 45 samtidigt på grupp nivå och på nivån för ett dotterföretag inom gruppen och ta fram en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.”

16. Artikel 247.2 b ska ersättas med följande:

”b) Om det ledande företaget i en grupp inte är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, av följande tillsynsmyndighet:

- i) Om moderföretaget till ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag är ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska den tillsynsmyndighet utses som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.

ii) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med säte i unionen är dotterföretag till samma försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag och ett av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har sitt säte, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som auktoriserats utses.

iii) Om gruppen har mer än ett ledande företag som är försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag, dessa företag har sina säten i skilda medlemsstater och det i båda dessa stater finns ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag, ska tillsynsmyndigheten för det av dessa försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses.

iv) Om mer än ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med säte i unionen är dotterföretag till samma försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag och inget av dessa företag har auktoriserats i den medlemsstat där försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har sitt säte, ska tillsynsmyndigheten för det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största balansomslutningen utses.

v) Om inget av företagen har ett moderföretag som ingår i samma grupp, och i sådana fall som inte avses i leden i-iv ska den tillsynsmyndighet som auktoriserat det försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har den största totala balansomslutningen utses."

17. I artikel 249.1 ska följande stycke läggas till:

"Grupptillsynsmyndigheten ska till de berörda tillsynsmyndigheterna och Eiopa lämna alla uppgifter beträffande gruppen i enlighet med artikel 19, artikel 51.1 och artikel 254.2, särskilt vad gäller gruppens juridiska struktur och dess styr- och organisationsstruktur."

18. Artikel 256.1 och 256.2 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kräva att försäkrings- och återförsäkringsföretag med ägarintresse eller försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag årligen offentliggör en rapport om solvens och finansiell ställning på grupp-nivå. Artiklarna 51, 53, 54 och 55 ska gälla i tillämpliga delar.

2. Ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag får, om grupptillsynsmyndigheten godkänner detta, lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla följande:

a) De uppgifter på grupp-nivå som ska offentliggöras i enlighet med punkt 1.

b) De uppgifter beträffande dotterföretag inom gruppen som ska vara identifierbara per företag och måste offentliggöras i enlighet med artiklarna 51, 53, 54 och 55.

Innan grupptillsynsmyndigheten ger sitt godkännande enligt första stycket ska denna rådfråga medlemmarna i tillsynskollegiet och vederbörligen beakta deras synpunkter och reservationer."

19. Artikel 257 ska ersättas med följande:

"Artikel 257

Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan i försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag

Medlemsstaterna ska kräva att alla som i praktiken leder verksamheten i ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag är lämpade att utföra sina uppdrag.

Artikel 42 ska gälla i tillämpliga delar."

20. Artikel 258.1 och 258.2 ska ersättas med följande:

"1. Om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i en grupp inte följer kraven i artiklarna 218–246, eller om kraven är uppfyllda men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkrings- eller återförsäkringsföretagets finansiella ställning, ska följande myndigheter kräva nödvändiga åtgärder för att snarast möjligt rätta till situationen:

a) Grupptillsynsmyndigheten i fråga om försäkringsholdingföretag och blandade finansiella holdingföretag.

b) Tillsynsmyndigheterna i fråga om försäkrings- och återförsäkringsföretag.

Om grupptillsynsmyndigheten, i det fall som avses i led a i första stycket, inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget har sitt säte, ska grupptillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Om grupp tillsynsmyndigheten, i det fall som avses i led b i första stycket, inte är en av tillsynsmyndigheterna i den medlemsstat där försäkrings- eller återförsäkringsföretaget har sitt säte, ska grupp tillsynsmyndigheten underrätta dessa tillsynsmyndigheter om vad den kommit fram till i syfte att göra det möjligt för dem att vidta nödvändiga åtgärder.

Utan att det påverkar punkt 2 ska medlemsstaterna fastställa vilka åtgärder som deras tillsynsmyndigheter får vidta i fråga om försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag.

De berörda tillsynsmyndigheterna, däribland grupp tillsynsmyndigheten, ska när så är lämpligt samordna sina åtgärder.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av deras straffrättsliga bestämmelser ska medlemsstaterna se till att sanktioner eller andra åtgärder kan åläggas försäkringsholdingföretag eller blandade finansiella holdingföretag eller personer som i praktiken leder dessa bolag, om de överträder lagar och andra författningar som antagits för att genomföra denna avdelning. Tillsynsmyndigheterna ska ha ett nära samarbete för att säkerställa att sådana sanktioner eller åtgärder är effektiva, särskilt när den centrala förvaltningen eller det huvudsakliga etableringsstället för ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag inte finns i samma medlemsstat som dess säte."

(21) Artikel 262 ska ersättas med följande:

"Artikel 262

Moderföretag med säte i ett tredjeland: om likvärdighet inte föreligger

1. Om den tillsyn som utförs i enlighet med artikel 260 fastställer att ingen likvärdig tillsyn föreligger, ska medlemsstaterna på försäkrings- och återförsäkringsföretagen tillämpa antingen artiklarna 218–258, i tillämpliga delar och med undantag av artiklarna 236–243, eller någon annan metod enligt punkt 2 i den här artikeln.

De allmänna principer och metoder som anges i artiklarna 218–258 ska tillämpas på nivån för försäkringsholdingföretaget, det blandade finansiella holdingföretaget, försäkringsföretaget i tredjeland eller återförsäkringsföretaget i tredjeland.

Endast vid beräkningen av solvens på grupp nivå ska moderföretaget behandlas som om det vore ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som omfattas av samma villkor för att poster i kapitalbasen ska få medräknas för att täcka solvenskapitalkravet som de som fastställs genom avdelning I kapitel VI avsnitt 3 underavsnitten 1, 2 och 3 och något av följande:

a) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 226 om företaget är ett försäkringsholdingföretag eller blandat finansiellt holdingföretag.

b) Ett solvenskapitalkrav som fastställts i enlighet med principerna i artikel 227 om företaget är ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

2. Medlemsstaterna ska tillåta att deras tillsynsmyndigheter tillämpar andra metoder som säkerställer en tillfredsställande tillsyn över försäkrings- och återförsäkringsföretagen i en grupp. Dessa metoder ska ha godkänts av grupp tillsynsmyndigheten efter samråd med övriga berörda tillsynsmyndigheter.

Tillsynsmyndigheterna får särskilt kräva att ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag med säte inom unionen ska etableras och tillämpa denna avdelning på försäkrings- och återförsäkringsföretagen i den grupp som leds av det försäkringsholdingföretaget eller blandade finansiella holdingföretaget.

De valda metoderna ska göra det möjligt att uppnå de mål för grupp tillsynen som anges i denna avdelning samt anmälas till övriga berörda tillsynsmyndigheter och kommissionen."

22. I artikel 263 ska första och andra styckena ersättas med följande:

"Om det moderföretag som avses i artikel 260 i sin tur är ett dotterföretag till ett försäkringsholdingbolag eller blandat finansiellt holdingföretag med säte i ett tredjeland eller till ett försäkringsföretag i tredjeland eller återförsäkringsföretag i tredjeland, ska medlemsstaterna endast tillämpa den kontroll som föreskrivs i artikel 260 endast på nivån för det moderföretag som har det yttersta ägarintresset och som är ett försäkringsholdingbolag i tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland.

Tillsynsmyndigheterna får dock, om likvärdig tillsyn enligt artikel 260 saknas, besluta att utföra en ny kontroll på en lägre nivå där det finns ett moderföretag till försäkrings- eller återförsäkringsföretag, oavsett om det är på nivån för ett försäkringsholdingföretag i tredjeland, ett blandat finansiellt holdingföretag i tredjeland, ett försäkringsföretag i tredjeland eller ett återförsäkringsföretag i tredjeland."

Artikel 5**Översyn**

Kommissionen ska göra en fullständig översyn av direktiv 2002/87/EG, inbegripet delegerade akter och genomförandeakter som antagits i anslutning till detta. Efter denna översyn och senast den 31 december 2012 ska kommissionen översända en rapport till Europaparlamentet och rådet som särskilt tar upp det direktivets tillämpningsområde, inbegripet huruvida detta ska utvidgas genom en översyn av artikel 3, liksom tillämpningen av det direktivet på icke-reglerade enheter, särskilt specialföretag. Rapporten ska också omfatta kriterierna för att identifiera finansiella konglomerat som ägs av större icke-finansiella grupper vars totala verksamhet i banksektorn, försäkringssektorn och värdepapperssektorn är av betydande relevans på den inre marknaden för finansiella tjänster.

Kommissionen ska också överväga huruvida ESA-myndigheterna, genom den gemensamma kommittén, bör utfärda riktlinjer för bedömningen av denna betydande relevans.

Rapporten bör samtidigt behandla systemviktiga finansiella konglomerat, som på grund av sin storlek, inbördes sammankopplingar och komplexitet blir särskilt sårbara, och som ska identifieras i analogi med de framväxande standarderna från FSB (Financial Stability Board) och Baselkommittén för banktillsyn. Rapporten ska också se över möjligheten att införa obligatoriska stresstest. Rapporten ska vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

Artikel 6**Genomförande**

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artiklarna 1, 2 och 3 i detta direktiv senast den 10 juni 2013. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

2. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artikel 4 i detta direktiv senast den 10 juni 2013. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans

med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

3. Med avvikelse från punkt 1 ska medlemsstaterna senast den 22 juli 2013 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att uppfylla artiklarna 2.23, 2.1 och 2 a i detta direktiv, i den utsträckning de bestämmelserna ändrar artiklarna 1, 2.4, 2.5a, 2.16 och 3.2 i direktiv 2002/87/EG gällande förvaltare av alternativa investeringsfonder. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser tillsammans med en jämförelsetabell över dessa bestämmelser och detta direktiv.

4. När en medlemsstat antar de åtgärder som avses i denna artikel ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7**Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8**Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

BILAGA I

Bilagorna I och II till direktiv 98/78/EG ska ändras på följande sätt:

A. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 2.1. ska ändras enligt följande:

a) Andra strecksatsen i fjärde stycket ska ersättas med följande:

”— om det är fråga om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt säte i samma medlemsstat som försäkrings- eller återförsäkringsföretaget, och både försäkringsholdingföretaget eller det blandade finansiella holdingföretaget och det anknutna försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktas vid beräkningen.”

b) Femte stycket ska ersättas med följande:

”Medlemsstaterna får också avstå från att beräkna ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags jämkade solvens om fråga är om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är anknutet antingen till ett annat försäkringsföretag eller till ett annat återförsäkringsföretag eller till ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag som har sitt säte i en annan medlemsstat, om de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna har enats om att låta den behöriga myndigheten i denna andra medlemsstat utöva extra tillsyn.”

2. Avsnitt 2.2 ska ersättas med följande:

”2.2 Mellanliggande försäkringsholdingbolag och mellanliggande blandade finansiella holdingföretag

Vid beräkning av den jämkade solvensen för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som har ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ett anknutet återförsäkringsföretag, ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i ett tredjeland genom ett försäkringsholdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska det mellanliggande försäkringsholdingföretagets eller det mellanliggande blandade finansiella holdingföretagets ställning beaktas. Detta försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska, dock endast såvitt avser denna beräkning, vilken ska utföras enligt de allmänna principer och metoder som beskrivs i denna bilaga, dels behandlas som om det var ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som var underkastat ett solvenskrav med värdet noll, dels som om det var underkastat samma villkor som de som fastställs i artikel 16 i direktiv 73/239/EEG, artikel 27 i direktiv 2002/83/EG eller artikel 36 i direktiv 2005/68/EG såvitt avser vilka poster som får ingå i solvensmarginalen.”

B. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

1. Rubriken ska ersättas med följande:

”EXTRA TILLSYN ÖVER FÖRSÄKRINGS- OCH ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG SOM ÄR DOTTERFÖRETAG TILL ETT FÖRSÄKRINGSHOLDINGFÖRETAG, ETT BLANDAT FINANSIELLT HOLDINGFÖRETAG ELLER ETT FÖRSÄKRINGS- ELLER ÅTERFÖRSÄKRINGSFÖRETAG I TREDJELAND”

2. Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

”1. I fall då det är fråga om två eller flera sådana försäkringsföretag eller återförsäkringsföretag som avses i artikel 2.2 och som är dotterföretag till ett försäkringsholdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland och som är etablerade i olika medlemsstater, ska de behöriga myndigheterna se till att den metod som beskrivs i denna bilaga tillämpas på ett konsekvent sätt.”

3. I punkt 2 ska andra och tredje strecksatserna och stycket efter tredje strecksatsen ersättas med följande:

- om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag och ett eller flera andra försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i samma medlemsstat har samma försäkringsholdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som moderföretag, och försäkrings- eller återförsäkringsföretaget beaktas vid den i denna bilaga föreskrivna beräkning som utförs för ett av dessa andra företag,
- om detta försäkrings- eller återförsäkringsföretag och ett eller flera andra försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är auktoriserade i andra medlemsstater har samma försäkringsholdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som moderföretag, och om det i enlighet med artikel 4.2 har ingåtts en överenskommelse som ger en tillsynsmyndighet i en annan medlemsstat i uppgift att utöva den extra tillsyn som avses i denna bilaga.

När ett försäkringsholdingbolag, ett blandat finansiellt holdingföretag eller ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland har ett successivt ägarintresse i ett annat försäkringsholdingbolag, blandat finansiellt holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland får medlemsstaterna tillämpa de beräkningar som avses i denna bilaga endast på nivån för det försäkringsholdingbolag, blandade finansiella holdingföretag eller försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland som är det yttersta moderföretaget till försäkrings- eller återförsäkringsföretaget.”

4. Punkt 3 ska ersättas med följande:

- ”3. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att beräkningar som motsvarar dem som beskrivs i bilaga I utförs i fråga om försäkringsholdingföretag, blandade finansiella holdingföretag eller försäkrings- och återförsäkringsföretag i ett tredjeland.

Denna motsvarighet ska bestå i tillämpning av de allmänna principer och de metoder som beskrivs i bilaga I i fråga om försäkringsholdingföretag, ett blandat finansiellt holdingföretag samt försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland.

Moderföretaget ska, dock endast såvitt avser denna beräkning, behandlas som om det var fråga om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag som är underkastat

- ett solvenskrav med värdet noll när det är fråga om ett försäkringsholdingföretag, eller ett blandat finansiellt holdingföretag,
- ett solvenskrav bestämt enligt principerna i avsnitt 2.3 i bilaga I när det är fråga om ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag i tredjeland,
- samma villkor som de som anges i artikel 16.1 i direktiv 73/239/EEG eller artikel 18 i direktiv 79/267/EEG i fråga om vilka poster som får ingå i solvensmarginalen.”

—

BILAGA II

I bilaga I till direktiv 2002/87/EG, under II "Tekniska beräkningsmetoder", ska metod 3 och metod 4 ersättas med följande:

"Metod 3: 'Kombinerad metod'

Behöriga myndigheter kan tillåta att metod 1 och metod 2 kombineras."

BILAGA III

I direktiv 2006/48/EG ska punkt 30 i avsnitt 3 i del 3 i bilaga X ersättas med följande:

- ”30. Om ett moderkreditinstitut inom EU och dess dotterföretag eller dotterföretagen till ett finansiellt moderholdingföretag inom EU eller ett blandat finansiellt moderholdingföretag inom EU avser att tillämpa en internmätningmetod ska ansökan innehålla en beskrivning av den metod som används för att fördela operativt riskkapital på de olika enheterna i gruppen.”
-

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV